ஞானசாகரம்

1905

உ

கடவுள்துணை.

தாராசசாங்கவிஜயமென்னும்

தாராசசாங்க நாடகம்

REGISTERED
1 MAY 1905
(2)

மகா-ா-ஸ்ரீ, பாலிவாய்ல

மல்லய்யர் அவர்களால்

தாளங்கள் வர்ணமெட்டுகளுடனும், ஆசாரங்க

இசிக்காபடத்துடனும்

இயற்றப்பட்டதை.

மகா-ா-ஸ்ரீ, மாங்காடு

சபாபதிமுதலியார்

அவர்களால்

சென்னை, சூளை:

முருகப்பசெட்டியார்

அவர்களாற் றமது

தலைஸ்மிநிர்த்தன அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை அணா 8. தபால் கூலி அணா 2.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்.

1905.

ரிஜிஸ்டர்காபிரைட்.

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில், **1867** வது வருஷத்திய **25** வது ஆக்ட்டின் **20**-வது பிரிவின் **6**-வது விதியின் பிரகாரம் இந்நூல் இங்கிலீஷ் இலாகாவாகிய மதராஸிலும் பிரஞ்சு இலாகாவாகிய புதுச்சேரியிலும், [illegible]ாக்க[illegible]லும் காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்நூலுக்குடையவராகிய, **மாங்காடு. சபாபதிமுதலியாரவர்களின்** உத்திரவின்றி இதை வேறுபாஷையில் மொழிபெயர்த்தாவது அல்லது இதில்கண்டிருக்கிற பாகங்களையாவது ஒருவரும் அச்சிடலாகாது. அப்படி அச்சிட்டால் அதனால் உண்டாகும் நஷ்டத்தை வசூல் செய்யப்படும்.

இப்படிக்கு,

மாங்காடு. சபாபதிமுதலியார்.

திருவொற்றியூர் ஜமீன்.

கடவுள் துணை.

விளம்பரம்.

இதனல் சகலமானவர்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவது யாதெனில்: இந்த தாராசசாங்கநாடகத்தை அனேகர் அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் அனேக தருக்களில்லாமலும், படமில்லாமலும் சிறுபுத்தகமாக அச்சிட்டு விற்பனைசெய்துவருகிறார்கள் ஆகையால் நாங்கள் மேற்படி புத்தகத்தை ம-ள-ள-ஸ்ரீ, பாலவர்யல், மல்லய்ய அவர்கள் ஏட்டுப்பிரதியைக்கொண்டு நூதனவர்னமெட்டுகளுஞ்சேர்த்து ஆங்காங்கு ஜதிகபடத்துடனும் 140-சயிட்டுள்ள பெரியபுத்தகமாக அச்சிட்டிருப்பதால் வேண்டியவர்கள் திருவொற்றியூர் ஐரோட்டு மளிகை மா. சபாபதிமுதலியாரிடத்திலும், சென்னை பெத்துநாய்க்கன்பேட்டை நல்லண்ணமுதலி தெருவு 15-வது நெம்பர் வீட்டில் நா. சரவணமுதலியாரிடத்திலும், சென்னை தங்கசாலைதெருவு 190-வது நெம்பர் வீட்டில் நா. தியாகராஜமுதலியாரிடத்திலும் மேற்படிபுஸ்தகத்தை பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு,

☞ மாங்காடு. சபாபதிமுதலியார்.

திருவொற்றியூர் ஐரோட்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீவடிவாம்பாள் துணை.

தாராசசாங்க விஜயமென்னும்

தாராசசாங்க நாடகம்.

விநாயகர் காப்பு.

வெண்பா.

பேருரும்பப்புவியோர் பெருமையுடன் காணுதற்கு
தாராசசாங்கவிலாச சரித்திரத்தை-சேராகச்
செந்தமிழால் நாடகமாய்ச் செய்வதற்கு மெய்ப்புவியில்
தந்திமுகத் தைதைகாப் பெட்ட காப்பு.

விநாயகர் துதி.

விருத்தம்.

ஆழிசூழுலகில் பாலவாயில்வாழ் மல்லுபட்டர்
வாழிசேர்மகிழ்ந்தாரை மருவியவண்மையெல்லாம்
நாடிவேஷங்களானம் நலமுடன்பாடவேண்டி
வேழமாமுகத்தோன்விக்கின விநாயகன்காப்புதானே.

சரஸ்வதி துதி.

இ ப தை.

சீருடன்சந்திரனை தேன்மொழிதாரை
மாருடனிணைத்து மருவியகதையை
நேராய்நாடகம் செய்திடவேண்டி
சாரதாவின்பாதம் சரணமென்றேனே.

வேறு ஸ்துதி.

வாணிநின்சரணம் மெனக்குதவியாக்கருள்கருணை
வீணைபொஸ்தகபாணி வேதப்பொருளோனே
வேணிலோசனி நீலவேணி பத்மஜாராணிவா.

க வி

பிந்துகருபிசகலயிந்திர மந்தரனிருமி
சந்திரனுந்தாரையும் சேர்ந்தோர் [illegible] வே.

விநாயகர்வருகிற தரு-இ [illegible] ராகம்-அ [illegible] தாளம்

பல்லவி

[illegible] வல்ல [illegible] னை
காவினை [illegible] தவையா

அநுபல்லவி.

முனிஜனவந்தித மூஷிகவாகன
இவிடியோனாதரி பிசாருள்புதல்வா (ப்ர)

சரணங்கள்.

அனுதினமுனைநான் பணிமணிவரது
மனதிற்றுதிக்குறேன் வாகனதனமெனக்கருள் (ப்ர)

திரிபுரமெரித்தவோ பொற்சென்னுணின்பாத
காண்டிகபூரித்த கணிணமேசேவித்தன் (ப்ர)

தேவர்களசுரர்கள் பூவினர்பூசைகொண்ட
திருப்பார்க்கடல்கடைய தேவதெவனே (ப்ர)

ச ர ஸ் வ தி து தி.

தரு-இ-ம-முகாரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வாணிநின்சருணம் வாணிநின்சருணம்
காத்தருள்செய்வாய்

அநுபல்லவி.

சிந்தூகன் [illegible] டயென் சிந்தையிலெவ்வளிவேனை (வாணி

சரணங்கள்.

கஷ்டத்தைத்தீர்ப்பாய் யுலகத்தை
சிருஷ்டித்துக் காப்பாய்
ஸ்வஷ்டமாய் ஷடாக்ஷரமாவமயுவாய் (வாணி
நம்பி [illegible] மா உந்தன்பாத
கணிணமெய்ய [illegible]
கும்பன்னியுந்தன் குழைந்தையானதற்கு
இன்பம்வைத்தாரி யிசன்சகோதரி (வாணி

கீ த ம்.

[illegible] சந்தி [illegible] னை தானனோர்தான்
[illegible] குருகல் [illegible] மிழித்தார்
புத்ஜுமெப்படி [illegible] னயுத்ரனுஞன்
உரைக்கவேணும் ஸ்ரீசுகயோகீசந்திரா.

கீ [illegible]

முனிவர்யாவர்க்கு சூதமாமுனியுரைத்த
படியோகயோகி அபிமன்புபாலனுக்கு
சோமனுதாரைகூடி சம்போகஞ்செய்த
சரித்திரமகன்றுகேளென்று சாற்றலுத்தார்.

அகவல் [illegible]

அத்திரிமஹாமுனி அநுஸூயாதேவி
புத்தரவாஞ்சையினல் புகழுமோர் [illegible] வில்
மும்மூர்த்திகளோகாடி முக்கியமாய்தபசு
செம்மையாய்செய்திட சிந்தைமகிழ்ந்து
ஸ்ரீஹரியுஞ்சதாசிவனும் பிர்மமாவும்
வாஹனருடனாய் வந்தெதிர்நிற்க
பத்தினிசமேதராய் பாதம்பணிந்து
புத்திரருங்கள்போல் பிறந்திடவே
வரந்தருவீரென மனமதுமகிழ்ந்து
பிறகவிரோம்மூவர் பிள்ளைகளாக
என்றுவரத்தைக் கண்டுக்கொடுத்து
சென்றனர்திரு மூர்த்திகளிருப்பிடமே

அப்போதுஅத்திரியு மநுசூயாதேவி
தெப்பெனயாசிரமம் சேர்ந்திருக்கையிலே
சிலநாளானபின் தேவியநுசூயை
நலமாககெர்ப்ப சின்னங்களுண்டாகி
ஈஸ்வராம்சத்தில் துர்வாசனையீன்றாள்
செவ்வாம்சத்தில் தேசத்தோர்புகழ
ஈன்றனள்தத்தாத் திரேயரைமகிழ்ந்து
நீண்டதோசிருனை நீக்ரகம்செய்ய
பெத்தனள்சந்திரனை ப்ருஹ்மவம்சத்தில்
புத்திரனாகப் பிறந்தசந்திரனை
அத்திரிமகாமுனி ஆசையாயழைத்து
வித்தையைவாசிக்க வேணுமென்றென்று
கூறிடச்சந்திரன் குருவிடம்சென்று
ஆதிரதிரில்லாம லகிலசாஸ்திரங்கள்
வாசித்திருக்கையில் வாசவன்[illegible]
யோசித்துசெய்திட ப்ரகஸ்பதியும்
பாசமாயமரா பதிசென்றிட
ஈசனார்செயலென்று யோசி[illegible]துதாரை
கூசமில்லாமல் கொஞ்சுநூலா[illegible]
ஆசித்தாச்சந்திரனை அழைக்கவேமகிழ்ந்து
கூடியிருந்தபின் குருவந்துபார்த்து
சேடியேயிதுயென்ன சேஷ்டைதானென்று
பாடியேசந்திரனை படித்ததுமிப்போதும்
ஓடிப்போவுங்கள் யிதென்றுரைக்க
அநுமானப்பட்டபின் அரைநாழியிருக்க
குணமில்லையென்று கோதையையழைத்து
கொண்டர்த்தராத்திரியில் குருத்துரோகஞ்செய்து
அண்டர்களபிந்திக்க சென்றனர்புறத்தை
குண்டலமசைய குருபரனெழுந்து
பெண்டைகாணாமல் பிரலாபித்துக்கொண்டு
இந்திரனுடனே யென்செய்வேனென்று
சந்திரனென்தேவியை சிறைகொண்டுபோனான்
என்றுரைத்திட யிந்திரனெழுந்து
சண்டாளனிப்படி செய்தானோவென்று
ஆகட்டுமவன்[illegible]ர்வ மடக்குவேனென்று

வேகமாய்சந்திரனை வெல்லுவேனென்று
எதிர்த்தயிந்திரனை சந்திரனெழுந்தடிக்க
பதைத்துநாணுச்சரியப்பட்டுஅடங்கி
சொல்லுவார்தாரையை சாகுருவிடத்திற்
பெற்றனை அனுப்பு நல்லதுயெனவே
செப்பிடுதுடனே கிளிமொழியாளை
தாற்புத்திவிட்டு சாருஜன்பின்னே
அ[illegible]சந்திரனும் அதின்பின்புதாரை
குன்முள்ளபுத[illegible] கொப்பெனப்பெத்து
தெரியப்படித்திட சந்திரனவந்து
பெருதாகவேனும் காணமுஞ்செய்து
கொண்டுதன்சுதனை கூடவேயழைத்து
கொண்டுதன்பட்டணம் சென்றுயிருந்த
கதைதனைநாடகமாகக் கருத்திலிவெண்ணி
புதுமையாய்பாடினேன் புலவர்கள்கண்டு
தப்பிதமொப்பிதம் தான்வந்தாலும்
பொற்பாதம்பணியுரேன் பொருந்துகொள்வீரே.

சபையோர்கூறல் விருத்தம் இராகம்-நாட்டை.

போற்றிசைதயரைபோற்றும் பூசுரர்க்குலத்துதித்த
நாற்றிசைப்புகழும்வேத நாரணபட்டருக்கு
பார்தனுபுதித்தமல்லு பட்டர்சீர்கவிகள்பாதம்
போற்றியேசந்திரன் தாரைபுணர்ந்ததைவிலாசஞ்சொல்வார்.

தரு-இராகம்-மோகனம்-அடதாளம்.

கவிராஜபாத கமலமே சரணம்
கவிசொல்லுவதிற் பிழைகாப்பீத்தருணம் (கவி)

தவமுனிபோர்கட்கெல்லாம் தனயன்தான்சரணம்
கவனித்துக்கேட்டென்னை காப்பீத்தருணம் (கவி)

யிக்கதைபுங்க ளிருகர்ணபூரணம்
பக்குவமாய்க்கேள் பவிக்குஞ்சாதகனம் (கவி)

சதுர்வேதவிலக்கியான தர்க்கவியாகரணம்
துதிக்குமறையோரை தொழுதேதவித்தருணம் (கவி)

சித்தமகிழ்ந்திட னித்தியமுரிகாணம்
புத்திரவாஞ்சையைத்தீர்க்கும் பத்தினிமார்க்கருணம் (கவி)

அத்திரிமாமுனி வருகிற

விருத்தம் இ-ம் தோடி.

சித்திராஸனமுங்காட்டில் திரியுமான்தோலுங்கொண்டு
வஸ்திரமும்தரித்துசெங்க மலமணிமாலைபூண்டு
பத்தியாய்வாசுதேவர் பாதமேபணிந்துகொண்டு
சத்தியசம்பன்னரான அத்திரிமாமுனியும்வந்தார்.

அத்திரிமாமுனி வருகிற தரு அடதாளம்.

பல்லவி.

வந்தாரிதோ அத்திரியாமுனிவரர்
மந்தாரைசெண்பக மலர்களைச்சூடி (வந்)

அநுபல்லவி.

அந்தணரெல்லோரும் வந்தனஞ்செய்திட
சுந்தரியாளனும் சூயாதேவியுடன் (வந்)

சரணங்கள்.

சேஷர்களிருபுறம்
தோஷற்றுதரென்று
திருமந்திரமோதிட
சுரர்நிறைப்போர்த்திட (வந்)

காதிற்குண்டலங்களின்
வேதனைசிவனைபுரி
காந்திஜோலிக்கவே
காதனையின்றவர் (வந்)

தெவ்வுகமண்டலம்
அண்டர்புகழாக
ரெண்டுகையினிற்கொண்டு
புன்முகத்திலிட்டு (வந்)

விருத்தம் இ-ம் பைரவி.

சிஷி. முனிசிரேஷ்டரான அத்திரிமுனிவரேசருணைமையா
குரு. மனதுக்குவிசைந்தசிஷ்ய மணிகளேவாழிவாழி
சிஷி. தனையர்போல்காக்குந்தன் தாள்தனைபணிந்தோமையா
குரு. எப்போதுசிஷ்யரெல்லாம் ஈசனாதிருபையால்வாழி.

வசனம்.

அட சிஷியா திவ்வியக்கியான சிரோன்மணி.

(சிஷ்யன் வசனம்) சுவாமி

அத்திரிமாமுனி வசனம்.

அடா சிஷியா திருலோகஜனசிந்தாமணி.

(சிஷ்யன் வசனம்) அய்யா.

அத்திரிமாமுனி வசனம்.

அடா நீங்கள் யெங்கடாபோனீர்கள்.

சிஷ்யன் வசனம்.

அடுப்பண்டைக்கொஞ்சம் காரியமாகத்தான் இருந்தோம்.

அத்திரிமாமுனி வசனம்.

நல்லது நீங்களிரண்டுபேரும் அதிகசீக்கிரமாகச்சென்று நம்முடைய ப்ராணபதமான அனுசுயாதேவியை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களப்பா சிஷ்யர்களே.

அனுசூயாதேவி வருகிற தரு

இராகம் கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

அனுசூயாதேவிவந்தாள் வந்தாளிதோ
அனுசூயாதேவி வந்தாள்

அநுபல்லவி.

வாதனமணமென குங்குமவாடை
குமுகுமுகுமமென (அனு)

சரணங்கள்.

காமாதிஷ்டவர்க்கத்தை கட்டி கழித்துபரந்தாயனை
சோமனையோ மகேசனைபெத்த (அனு)

ஒலிவாளியமுத்து ஜாலர்கச்சையும்றத்தன
மாலிபதக்கம்பளிலை தான்ஜொலிக்க (அநு)
சந்தனவாடைவீச சமிமார்சாமரம்வீச
குந்தனவிளையலபேச கொடியின்னதன்னைப்போல (அநு)

அநுசூயாதேவிசொல் திபதை.

வந்தனமத்ரிமா முனிவரே
சந்தனகந்தியை தான்வரவமைத்த
காரணமறியேன் கடுகளவெனக்கு
பூரணமாயருள் புகலுவீர்தாமே.

வசனம்.

கேளும் பிராணநாதா அடியாளை சமுகத்திற்கு வரவழைத்த காரியம் யின்ன திரியதென்றுத் தெரியச்சொல்லும் ப்ராணநாதா.

விருத்தம் இ-ட-யைமிருதி.

[illegible] யெ [illegible] தேவி சொல்லக்கேளாய்
[illegible] போதிக்கவேண்டும்விக்கை
உத்தமகுருவிடத்திற் வுகமையாய்னுப்பிவைக்க
சித்தத்திநினைப்பதானேன் ஒருசொல்லாதேமானே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே ப்ராணபதமான அநுசூயாதேவி நம்முடையகுமாரன் சந்திரனை குருவிடத்திற்கு அனுப்பி சகல கலைக்கியானங்களையும் வாசித்துவரும்படியாய் மனதிற் நினைத்திருக்கிறேன் ஆகையால் எனைசொல்லுகிறாய் பெண்ணே பிராணரூபகி.

0

அநுசூயாதேவிக்கும் அத்திரிமாமுனிக்கும் தர்க்கம்

இ-ட-கல்யாணி-அடதாளம்.

அநுசூயாதேவி சொல்லல்.

நமையனைவாசிக்க அனுப்பவேணுமென்றீர் ப்ராணநாதர்-இப்போ
மனதிலென்னமோ கிலேசமாயிருக்குது (ப்ராணநாதா)

அத்திரிமாமுனி சொல்லல்

கிலேசப்படிவ் தாசபாசத்தாலல்ல ப்ராணநாயகி அந்த
பாசத்தைவிட்டுநீ பாலனையனுப்புவாய் (ப்ராணநாயகி)

அநுசூயாதேவி சொல்லல்.

பாலனைவிட்டுப் பரதவிக்கலாமோ ப்ராணநாதா சிலக்
காலமானபின்பு பாலனையனுப்புவீர் (ப்ராணநாதா)

அத்திரிமாமுனிசொல்லல்.

படித்திடயிதுநல்லபிராயமதாச்சுதே யெந்தன்பிராணநாயகி-இப்போ
தமிக்கவேண்டாம் குருவிடத்திற்கனுப்புவாய் (ப்ராணநாயகி)

அநுசூயாதேவிசொல்லல்

தடுத்தேனென்றுகோபப்படுத்தாதே எந்தன்மேல் பிராணநாதா-பிள்ளை
படிக்கும்போதுவாதியார் அடிப்பார்களென்செய்வேன் ப்ராணநாதா

அத்திரிமாமுனிசொல்லல்.

அடிப்பட்டபிள்ளைகள் அகிலசாஸ்திரங்களை ப்ராணநாயகி-நன்றாய்
படித்துயிவ்வுலகத்தில்பண்டிதராவார்கள் (ப்ராணநாயகி)

அநுசூயாதேவிசொல்லல்.

என்செய்வேனென்மனமிதல்லாமலிருக்குது ப்ராணநாத இப்போ
சின்னவயதுசந்திரனென்னபண்டிதனாவான் (ப்ராணநாதா)

அத்திரிமாமுனிசொல்லல்.

வஞ்சிகொடியேநீவாதாடுறாயென்னைப்ராணநாயகி கூண்டர்
கொஞ்சமல்லவகிளிகுட்டிக்கிப்போதித்தால் (ப்ராணநாயகி)

அநுசூயாதேவிசொல் திபதை.

பாலகன்சந்திரன் ப்ரகஸ்பதியிடத்திர்
காலமாயனுப்ப கோலமி தென்ன

ஓலமிட்டழுவான் வொப்பாதெனக்கு
தாளவசமில்லே தனையனைப்பிரிந்து

வசனம்.

கேளும் பென் ப்ராணநாயகா அரியாதப்பாலனை சந்திரனை குருவிடம் வாசிக்கும்படி அனுப்புகிறது யென்னிடமனம் துடிக்கிறது அப்படிச்சொல்லவேண்டாமையா.

அத்திரிமாமுனி சொல் விருத்தம்.

இராகம் - தோடி.

முளைவிமேலவளைத்தாலப்போ மூங்கிலோர்களையுமாகும்
விளைபயிர்களைவெடுத்தா ரெல்லோமெலராசியாகும
கிளிகளை கண்டடைத்துக்கேளுமிலலேலோ கொஞ்சும்
கலபாலைந்திரர் சொல்லிஞர்கல்வியாமே.

கேளும் பெண்ணே ப்ராணநாயகி முளையில் வளைத்த மூங்கில்சிலையும் விளைபயிர்களை யெடுக்காமலிரும் கண்டியடைத்து வார்த்தைக்கறிவித்தகிளியும் பாலியத்திலே பிள்ளைகளுக்கு சொன்னகல்வியும் பலிக்கும் பெண்ணே ப்ராணநாயகி

அனுசூயாதேவி சொல் விருத்தம்.

இ ம் முகாரி நிபந்தை

சந்திரனை சிஷ்யனைதான் துணைகூட்டி
மந்திரகுருவிடம வாசித்திடவே
அனுப்புவீர்சம்மதி அருந்தபமுனியே
மனக்குறைவேண்டாம வந்தனமடியேனன்

வசனம்

கேளும் பென் ப்ராணநாயகரே உம்மிடைய இஷ்டப்பிரகாரம் சிலசிஷ்யர்களைத்துணைக்கூட்டி குருவிடத்திற்கு சந்திரனைவாசிக்க அனுப்பிவையுமையா சுவாமி.

அத்திரிமாமுனிசொல்-விருத்தம்.

இ ம் - ஆனந்தபைரவி.

செப்பிடும்வார்த்தைகேளீர் சிஷ்யரேநீங்களிப்போ
கொப்பனைசென்றுயெந்தன் குழந்தைசந்திரனைக்கண்டு
ஒப்பாமாய்த்தந்தைதாயார் உந்தனையழைத்தாரென்று
செப்பியேயில்விடத்திர் சீக்கிரமாயழைத்துவாராய்.

வசனம்.

வாருங்கள் சிஷ்யர்களே நீங்கள் அதிசீக்கிரமாகவோடி சந்திரனைக்கண்டு உம்மிடைய தாய்தந்தைகள் அழைத்துக்கொண்டுவரசொன்னாரென்று சந்திரனை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள்சிஷ்யர்களே.

சபையோர்கள்-சொல்

நிபந்தை.

தந்தைதாய்பிரியமாய் தானழைத்திடவே
சிந்தையுமகிழ்ந்து சீக்கிரமதாக
கஸ்தூரிபொட்டு நெத்திமேலிட்டு
சித்திரமாய்சிறசில் சிகதாகெட்டி
செங்காவிவேஷ்டி பொங்கமாய்தரித்து
சிங்காரமாய்பூஷணங்களைத்தரித்து
யெங்கும்பிரகாசித்து ராஜவடிவாக
மங்கையர்மயங்கிட இங்கேவந்தனனே.

சந்திரன் வருகிற-தரு இராகம்
சங்கராபரணம்-அடதாளம்

பல்லவி.

வந்தான்சந்திரனிதோ குந்தமலரைசூடி
சுந்தரமாகக்கண்டு செகமோகமேகொள்ள (வந்தா)

அநுபல்லவி.

பாஜிபொங்குதாய்து பக்கம்பளபளென்ன
ராஜவடிவாக சங்கராபரணம்பாடி (வந்)

சரணங்கள்

முத்துதிருபஸ்துரர — செந்திர...ன
அஸ்தகங்கணமகுருள் — அமைந்தகொலுசுடனே

கண்டசரமுறுத்து — கண்டிமகரகண்டி
கண்டத்திந்தரித்துமக — கண்டமாலைத்தீப்பால (ஸ்ரீ)

ராஜராஜாக்கள்கண்டு — ராஜசிகாமணியென
பிதஜஸ்பதிமயாக — திக்கெல்லாம்மெச்சிக்க (வந்)

சந்திரன் சொல் விருத்தம்.

இராகம் முகாரி.

எந்தனைபெற்றெடுத்த பெண்ணிட அய்யாபோற்றி
சிந்தையிலரியத்தியானம் செய்திடுமெரிஷியேபோற்றி
சுந்தனைஉந்தன்பாத கனிமையிரண்டும்போற்றி
விந்தையாய் அமைத்தசெய்தி விளம்புவீர்போற்றிபோற்றி.

வசனம்.

அருமையாய் தவஞ்செய்து அடியேனை பெத்தெடுத்த அன்னை தந்தைகளே உமதுடைய பாதாரவிந்தங்களுக்கு சரணம் சரணமென்னை அழைப்பித்த காரியம்யின்னதென்று தெரியச்சொல்லுங்கள் தந்தைகளே.

அத்திரிமாமுனிசொல் விருத்தம்.

இராகம் பயிரவி.

தவத்தினிலுதித்தயெந்தன் தனயனே ஆசிர்வாதம்
நவநிதிகளுமுண்டாக நான்செய்தேனாசிர்வாதம்
குவலயமிந்த்ரனாகும் குறைந்தையோஆசிர்வாதம்
இவடமென அழைத்தசேதி யியம்புவேனாசிர்வாதம்.

வசனம்.

அருமையாகிய தவஞ்செய்து பெற்றெடுத்தயெங்களிட அருமை பாலகனே சிரஞ்சீவியாய் நவநிதிகளுமுண்டாய் சுகமாகஜெகமெங்கும் பிரகாசித்துக்கொண்டு யிருப்பாய் பாலகனே.

விருத்தம்—இ-ட-தோடி

கல்வியினால்கனமுண்டாகும் ஞானமுந்தனமுண்டாகும்
கல்வியினாலுலகமெல்லாம் வைசந்தானேயாகும்
கல்வியினால் துயரம்நீங்கும் கடவுள்தன்கிருபையுண்டாகும்
கல்விகுருவிடத்தில் செல்வனேயடித்துவாராய்.

சுலோகம்.

ஸ்வக்ருஹே பூஜிதே மூர்க்கோ
ஸ்வக்ராமே பூஜிதே ப்ரபோ
ஸ்வதேசே பூஜிதே ராஜா
வித்வான் ஸர்வத்ர பூஜிதா

வசனம்.

கேளுமப்பாமகனே உலகத்தில்மூர்க்கனானவனை தன் வீட்டில் பூசித்துக்கொண்டே யிருப்பார்கள் ஒரு கிராமதிகாரியானவனை தன் கிராமத்தில் ஜெனங்கள் பயப்பட்டு பூசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் ஒரு தேசத்தையாளும் ராஜாவானவனை தன்தேசத்தில் ஜனங்கள் பூஜித்துக் கொண்டேயிருப்பார்கள் சகலகலைகளையானவைகளை வாசித்தவித்வானை யெல்லாதேசத்திலும் பூஜிப்பார்கள் ஆகையால் நமமுடைய குருவாகிய ப்ரகஸ்பதியிடத்தில் சென்று வாசித்து வாருமப்பாமகனே.

சந்திரன் ப்ரகஸ்பதியிடம்

வருகிற-தரு-அடதாளம்.

அன்னைதந்தை சொன்னவார்த்தை
கர்ணபூஷணமாய்க்கேட்டு
சின்னவயதானசந்திரன்
ஸ்ரீகுருவைக்காணவாரார்

சவர்ணபூஷணந்தரித்து
நிர்ணயமாய்வழிபிடித்து
பூர்ணகலையானசந்திரன்
ப்ரகஸ்பதியைக்காணவாரார்

சித்தமோயுருகிக்கொண்டு
சிஷ்யர்களைக்கூட்டிக்கொண்டு
பத்தியாகப்பாலசந்திரன்
ப்ரகஸ்பதியைக்காண

பத்துஆருக்களையுடன்
பாரெல்லாம்பிரகாசிக்கவே
வித்தையைவாசிக்கச்சந்திரன்
வேதப்பொருளைக்காணவாரார்

பொது விருத்தம் இராகம்-தோடி

நாட்டியமாய்ப்பிரம்புகொண்டு தங்கக்குண்டலமேபூண்டு
கோடிசூரியப்பிரகாசம் கொண்டாபரணங்கள்பூண்டு
நாடகமாய்சிஷ்யருக்கு கல்வியையுரைக்கவேண்டி
பாடசாலைக்குப்பிரகஸ்பதிவருகின்றாரே.

ப்ரகஸ்பதிவருகிற - தரு - இராகம்
மத்தியமாவதி ஆதிதாளம்
பல்லவி.

பாடசாலைதேடிப்
பிரகஸ்பதியும்வந்தார

அநுபல்லவி.

நாடகலங்காரவகாரங்களை
நாட்டியாய்சொல்லுவேனென்று
மேடியாகசிஷ்யஜனக்
கூட்டங்களைக்கூடிக்கொண்டு (பாடசாலை)

குண்டலங்கள் ரெண்டுகாதில
குலுங்கப்பிரசண்டனிதவர
நன்றமுனிவர்நின்று போற்ற
அண்டர்கள்மலர்கள்தூற்ற (பாடசாலை)

ஜீவமணிகளிழைத்த
திவ்வியப்பதங்கள்மாட்டி
சாவிலஸ்திரமுங்கட்டி
கல்விபிலேசிங்கக்குட்டி (பாடசாலை)

கையிற்ஜெபமாலைகொண்டு
காலில்மெருவடிப்பூண்டு
துய்யமல்லிச்சரணமும்பூண்டு
சுரராஜன்குருவென்று (பாடசாலை)

சிஷியர்கள் போற்றி இபதை.

வந்தான்குருத்தனை தன்னிடகுருநாதா
ப்ரகஸ்பதியும்மிட பாதமேபோற்றி
நயமாய்மெஞ்ஞானமுலகத்தெல்லாம்
ஸகஜமாய்போதிக்கும் ஆசாரியசரணம்

வசனம்.

தேவர்களுக்கெல்லாம் குலகுருவாகிய ப்ரகஸ்பதிபகவானே உம்முடைய பாதாரவிந்தங்களுக்கு சரணம் சரணமையாசுவாமி.

ப்ரகஸ்பதிசொல் விருத்தம்.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி

சேவித்துயெதிரேநிற்கும் சிஷ்யரேசொல்லக்கேளீர்
பாவனமாகப்பாடம் படிக்கும்பிள்ளைகளெல்லாரும்
தாவியேபள்ளிக்கூடம் தானவந்துயிருக்குறாரா
மேவநீர்போய்பார்த்து விபரமாயுரைசெய்வீரே.

வசனம்.

ஆரடாசிஷியர்களே பிரமானந்தம் பரமானந்தம நீங்களிரண்டுபேரும் இதுவரையிலும யெங்கேபோனீர்கள்.

சிஷியர்சொல வசனம்.

நாங்களிரண்டுபேருமு அம்மாளிட காலமாட்டில் கிடந்தோம் அய்யாசுவாமி.

குருசொல் வசனம்.

நல்லது நீங்கள் இரண்டுபேரும் பள்ளிக்கூடம்போய் பிள்ளைகளெல்லோரும் வந்திருக்கிறதும் வாசிக்கிற நிமித்தியார்க்குமா இன்னும் யாராவது புதசாய்வந்திருக்கிறதும தெரிந்துக்கொண்டு வந்துசொல்லுங்கள் சிஷ்யர்களே.

சிஷியர்சொல் இபதை.

பதினோர்களோயுடன் பாலகருடனே
புதசாயாரோ புத்திரனிருக்கிறான்

இதேபொருயதிசயம் பினிவேரில்லே
சதுயிர்ப்பள்ளியர் கண்டறிவோமே.

வசனம்.

கேளுங்களையாசுவாமி சம்பூரண சோடசகலையுடன் யாரோ ஒரு பிள்ளை வாசிக்கிற நித்தியார்த்தம தமப்பாடசாலையில் வந்திருக்கிறானையா சுவாமி.

சந்திரன்சொல்திபதை.

தங்கமேனியனும்தான்பல்லிக்கூடம
இங்கிதமாகவேநளிபிருக்கையில்
தகைளெழுத்துத்திருமலமுடிகளை
மங்களமாகவேவந்தனமென்றான்

தரு அடதாளம்.

பல்லவி.

வந்தனமையா உன்பாதார
விந்தமேளையா

அநுபல்லவி.

சந்தனமும் அர
விந்தமலருடன்
மைந்தன் பூசிக்கிறேன்
சிந்தைமகிழ்ந்திட (வந்)

சரணங்கள்

சுந்தரமூர்த்திகொண்
டாடுவர்சுரர்களுன்கீர்த்தி
அந்தணருக்களோ
வந்தனஞ்செய்குவார்
இந்திராதிதேவர்கள்
மந்தரகுருவேயென்று (வந்)

பொன்னிறத்தோனே
புலமெல்லாம்புகழ்வித்வானே
உன்னைகமிளைவற்று
ஒருகுறைவாறுது
என்னையமீட்டத்துயிர்
புண்ணியபுருஷனே (வந்)

வேதப்பொருளைசகலகல்
விபோதித்தருளே
ஆதித்தன் மதலான
சாதற்கெலாங்குரு
நாதனேன் பந்தனே
பாதமபணிபுவர் (வந்)

சுலோகம்.

குருர்ப்ருஹ்ம குருர்விஷ்ணு
குருதேவோ மகேஸ்வரு
குருஸாக்ஷாத் பரப்ருஹ்மா
தஸ்மைஸ்ரீ குருவேநமஹா.

வசனம்.

தேவர்களுக்கெல்லாம் குலகுருவாகிய ப்ரகஸ்பதிபகவானே அடியேன் தங்களிடத்தில் வாசிக்கும்படி. வந்தேன் உமமுடையபாதாரவிந்தங்களுக்கு சரணம சரணமையா சுவாமி.

பிரகஸ்பதிசொல் விருத்தம்.

இ-ம-காபபோதி.

அத்திரிமாமுனிவர்பெற்ற அருமைகண்மணியேவாழி
சித்ரமாய்படிக்கவந்த செல்வனேகனியேவாழி
இத்தலமதனில்நீயும ஹிமாமசந்திரனேவாழி
நித்தியானந்தத்தோடு நீசுகமாகவாழி.

வசனம்.

இந்த உலகத்தில் நீர்க்காயிசாய் ராஜாதி ராஜனாய் சகலகலக்கியானங்களை கத்துக்கொண்டு என்னிடத்திற் சுகமாகவாருமப்பா சந்திரா.

ப்ரகஸ்பதிக்கும் சந்திரனுக்கும்
தாக்கம்-தரு-ஆதிதாளம்

ப்ரகஸ்பதி சொல்லல்.

ஸ்ரீஹரியென்றதையும் சந்திரா
சிந்தனையுண்டாகுமே சந்திரா

சந்திரன் சொல்லல்.

ஹரியென் றயாறுரைத்தே ஐயா-அதிர்
கப்பதியென்னசொல்லு மையா

ப்ரகஸ்பதி சொல்லல்.

அ ஆ-இ-ஈ-யென்று சந்திரா
ஈனேறு ப்அவனியிலெழுத வேணும்

சந்திரன் சொல்லல்.

நாலெழுத்தெழுதினேனே ஐயா-இன்னம்
நாலெழுத்தைச் சொல்லு மையா

ப்ரகஸ்பதி சொல்லல்.

உ ஊ வெல்லெழுதினேனே சந்திரா-அதை
உருதியாய்நீ யெழுது சந்திரா

சந்திரன் சொல்லல்.

ரெண்டெழுத்தெழுதினேன் ஐயா-அதின்
அண்டெழுத்தெழுதுவீ ரையா

ப்ரகஸ்பதி சொல்லல்.

ரு ரூ-லு லூ-வென்று சந்திரா-கோரி
சீராயெழுதவேணுமே சந்திரா

சந்திரன் சொல்லல்.

பேராகாரெழுத்தே ஐயா-நான்
பிசகாமலெழுதினேன் ஐயா

ப்ரகஸ்பதி சொல்லல்.

எ-ஐ-ஓ-ஔ-வென்று சந்திரா
யிவைபத்துடனெழுது சந்திரா

சந்திரன் சொல்லல்.

படியிவோரெழுத்து ஐயா-யெழுதி
முடிந்ததுவந்து பாரு மையா

ப்ரகஸ்பதி சொல்லல்.

அம் அஃவென்றேமதி சந்திரா-யிது
சம்மதியெங்களுக்கு சந்திரா

சந்திரன் சொல்லல்.

செம்மையாயெழுதினேன் ஐயா-உந்தன்
சம்மதப்படியோரு ஐயா

விருத்தம்.

இந்தவிதமாகவேசித் திருக்குமாரனில
தாராசந்திரனை அனுதினமகோரி சோதி
சரசஸல்லாபமாடினை சகிதமதனை
கூறுத்தனர்கவியோமி தறலிலைய

விலாசபத்யம்

கொண்டையவிழ்த்துதன் கூந்தலைதான் சேர்த்து
முடிபோட்டுவிதிலெது முக்கியமென்பாள்
கஸ்தூரிதிலர்தத்தை கலந்துக்குமிட்டு
சோகுசதுசீகண்டு சொல்லுமென்பாள்
பட்டுரவிக்கையவிழ்த்துபார் கொங்கைதனைகட்டி
விதுவெழுமெரிகனே யெயப்புமென்பாள்
பாவாடையவிழ்த்து செவ்வாவிசேலைதரித்து
அது நன்றோயிது நன்றோ அருளுமென்பாள்
இந்தவிதம் சந்திரனை யிரவுபகலும்
சிந்தையைகளித்து ரதிகேளிச்செய்வோமென்று
சமயமதைப்பார்த்து மன்மததாபமகொண்டு
சித்திரமைக்கொண்டு குருநாதர்பத்தினியிருந்தாள் 7
ரோடாகபக்கத்தில் நாடையாகவேயின்று
பேனக்கல்லவா யிப்பபுமென்பாள்
யென்சொலலைகேட்டுநீ பஞ்சணைக்கட்டிலின்மேல்
சயனித்துயென்னைச்சேர்ந்திடை செய்யுமென்பாள்
குருவிடமவாசி-நதெனாக கோகசாஸ்திரப்
படியென்னைச்சேர்ந்தென்று பார்த்தனிப்பாள்
படிமாலையென்னுடை மீதிலெழுந்திருந்தால்
பின்னுமேவுசைடயென்று பிடித்திழுப்பாள்
இந்தவிதமாகசந்திரனை யிரவுபகலும்
சிந்தைகலத்து ரதிகேளி செய்வோமென்று
சமயமதுபார்த்துமன் மததாபங்கொண்டு
சித்திரமைகொண்டு குருநாதர்பத்தினிருந்தாள்

விஸ பத்யம்.

அப்பாவையென்னைகட்டி அலைபாயவாமென்றான்
தேடிமம்மலரியெனறு க்லேசபடுவான்
முகத்தோடேமுகமசேர்த்து முத்தமதாவென்றன்
குருபத்கினியென்று சங்கோஷபடுவான்
கட்டில்மேல்யென்காமகாச்சலேத்தீரோன்
கிட்டவாராதேயபகீர்த்தியென்பான்
அகருமிருகத்தோடு மதுரஞ்சியரியன்
குடிடனேவெரியனே கூறுமென்பான்
முல்லைமல்லிகையிருவாட்சி மொக்குகள்மலரின்
சரங்களைக்கோர்த்துக் கண்டத்தில்தான்தரிக்க
கல்லதிலுவல்லபொல்லாத கடத்தையொன்று
கூருவான்சந்திரன் தாரையைச்சேருவானே

பொது-விருத்தம்.

இம் ஆனந்த-பைரவி.

சந்திரன்குருவிடத்திற் தான்படித்திருக்கும்போது
யிந்திரன்வேழ்விசெய்ய யிச்சைகொண்டனுப்பிவைத்த
சுந்தரப்புத்தூதன் சுறமிரிதன்னைவிட்டு
மந்திரமருவாழ்ச்ரமந் தன்னைவருகின்றானே.

தூதன்-வருகிற-தரு இராகம்.

மத்தியமாவதி-அடதாளம்.

பல்லவி.

தூதன்வந்தானே தெய்வலோக
தூதன்வந்தேனே

அநுபல்லவி.

தூதன்வந்தானே தேவ
ராதனனுப்பவே
பாதுக்ந்திர்கன்றப்ரகஸ்பதியைகாண (தூத)

சரணங்கள்.

ஆயிரங்கிரணம்போல் காயத்தானேகொண்டு
வாயுவேகங்கொண்டு வாசன்பதியைக்காண (தூத)

கண்டசரமும்பாதகங்கள் புஜவலயம்
குண்டலாதிகளைதான் கொண்டலங்கிர்தமாய் (தூத)

தட்டிஜலடங்கட்டி தலையிலுருமாலைகட்டி
பட்டுவேஷ்டிகட்டி பவழமாலைகள்பூட்டி (தூத)

தூதன்சொல்-திபதை

அய்யாவீரசரணம் அமருபுரிதனில்
மெய்யகயிந்திரன் வேழ்விதானொன்று
செய்யுறதற்கு சீக்கிரமாயுமை
கையோடழைத்து கையுடன்வருவாய்
யென்றென்னையிவ்விடம் யியம்பானவந்தேன்
பண்டிதரென்பின் பிறையாணைப்படுவீர்

வசனம்.

சரணம் சரணமையா ஸ்வாமி ப்ரகஸ்பதிபகவானே தேவலோகத்தின் தேவேந்திரன் யாகஞ்செய்யப்போகிறான் ஆகையால் நீர் அவ்விடம் யெழுந்தருள வேணுமைய்ய சுவாமி.

ப்ரகஸ்பதிசொல் திபதை

ஆரடா சிஷ்யா அன்னநடையான
தாரையையெந்தன் சமுகத்தில்கொண்டு
சீருடன்வருவாய் சீக்கிறமதாக
வேறொருவார்த்தை விளம்பாமற்றானே

குரு. வசனம். ஆரடா சிஷ்யா

சிஷ். வசனம். ப்ரம்மானந்தம்ஸ்வாமி

குரு. வசனம். ஆரடா சிஷ்யா

சிஷ் வசனம். ப்ரம்மானந்தமையா

குரு. வசனம். நம்மிடதேவியாகிய தாரு சிரோன்மணியை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள் சிஷ்யர்களே.

சிஷ். அப்படியே அழைத்துக்கொண்டுவருகிறோமையா சுவாமி.

பொது விருத்தம்.

சரிகைசெங்காவிசேலை தானுமேதரித்துத்தங்க
திருகுசாமந்திபூவு செந்திரப்பிறையுங்கல்கி
மிறகுதிருபஸ்துராவு மித்தியாதிப்பணிதரித்து
வருகிறாள்தாரையென்னும் மடமயில்தன்னைப்பாரீர்

தாரைவருகிற-தரு-இராகம்

கல்யாணி-அடதாளம

பல்லவி.

வந்தாள் தாருமணி இதோ
வாருள் தாரு மணி

அநுபல்லவி.

சிந்தூரப் பொட்டுமிட்டு திருமுகத்திலிட்டு (வந்தா)

சரணங்கள்.

பட்டுச்சேலைரவிக்கை திட்டமாகத்தரித்து
செட்டிமணிகளுடன் பொட்டுக்கழுத்திற்பூட்டி (வந்தா)

பாஜிபாந்துதாயிது பட்டுகுச்சுடன்கட்டி
போஜிதங்கவளையில் பூட்டிமோதிரமாட்டி (வந்தா)

காலில்தண்டைசிலம்பை கலீல்கலீல்கலீலென
வாலிபர்எல்லோரும் மயங்கித்தியங்கிட (வந்தா)

கொத்துசரப்பளி ரத்னபதக்கமும்
முத்துசரமுந்தங்க மின்னூல்பளபளன (வந்தா)

தாரைசொல் விருத்தம்.

இ-ம்-முகாரி.

பூதலமதனிற்பெண்கள் போலிருந்தேன்பிராண
நாதரேசருணையிந்த காரியில்வரவழைத்த
தேதுநீர்காரியமென்ன செப்பதுங்கேபதென்று
ஜாதியும்சிறப்புமிக்க லக்குருசுவாமிநாதா

வசனம்

சரண் சரணமையாசுவாமி பிராணநாதா அடியாளை சமுகத்துக்கு வரவழைத்த காரியம் தெரியச்சொல்லும சுவாமி பிராணநாதா.

ப்ரகஸ்பதி சொல விருத்தம்

இ-ம்-பைரவி

இந்திரன்வேள்விசெய்ய வெந்தனைவரவழைத்தான்
மந்திரன்போகவேணும் யாகங்கள்செய்யவேண்டாம்
வந்திடுமளவில்நீ வாசலைப்பார்த்துக்கொண்டு
சந்திரியாளையிடுக சுகமுடனிருந்திடாயே

ப்ரகஸ்பதி-சொல் திபதை.

பாவைமாரனைப்பில் நியிலேப்போது
பூவையுமுடிக்கப் போகவேண்டாது
தாவள்யமாயாடை தரிக்கவொண்ணாது
ஆவிம்பாலாகாது அதிசயமான
லேராவள்ளேபோஜனம செய்யவொண்ணாது
நீக்கவேதாப்பூலம் தரிக்கவொண்ணாது
புனுகுசந்தனமதா பூசவொண்ணாது
பணிபூண்டுகண்ணாடி பார்க்கவொண்ணாது
இலர்முடிக்கமாய் இரத்தவொண்ணாது
தலைமுடிக்கன்னையால தானமாகாது
நிலவினிலேவண்டியாய் நிற்கவொண்ணாது
குளிர்ந்தநேர்தென்றலில இருக்கவொண்ணாது
பஞ்சணைகட்டில்மேல்படுக்கவொண்ணாது
அதிசஞ்சலத்துடன் விரதத்திரபடிக்கு
பஞ்சவேடம்பூண்டு பதிவிரதஸ்திரீகள்
இருப்பார்தன்புருஷனைக் கெதிர்பார்த்துக்கொண்டு
இருப்பார்கள்காமனே யில்லாதகுமா
இருப்பார்கள்பரபுருஷ சயிகையில்லாமல்
இருப்பாய்நெருப்புபோ லேந்தனுபமானே

ப்ரகஸ்பதி வசனம்.

இந்தபடிக்கு பத்திரமாய் வீட்டிலிரும் பெண்ணே பிராணநாயகி.

தாரை வசனம்.

போரும் போரும் போகங்கள் நல்லகாரியமாச்சுது நானுங்கூடவே வருகிறேன் ப்ராணநாயகா.

ப்ரகஸ்பதி சொல்-தரு-இராகம்.

சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

போரும்போதென்னுடன் ஆகாத்தியம்பண்ணாதே
பாகசாலையிட யாகஞ்செய்யவாறேன்

போகச்சிலவுதாரும பெண்மணி-நான்
போய்வருகிறேன் யென்கண்ணே

கலகம்பார்போமென்று தலைவாசல்நிற்காதே
நிலவினிலொண்டியாய் நீபோய்படுக்காதே (போக)

அண்டைவீட்டுக் கடிக்கடிப்போகாதே
பெண்களுடன்கூடிப் பேசாதேநாகல்லியமாய் (போக)

குருபத்தினிநானென்று மிரட்டாதேசிஷ்யரை
இருதிரம்பொசிக்காதே யேக்கமதிகொள்ளாதே (போக)

உற்பறமாலை.

இனிமேல்குருவார்த்தை பெண்ணரசே
யாதொன்றைசெய்வேன் நீதியாகவே
கனிகாமகனின் மனத்தைகண்டு
பயத்தோடன்வேண்டும் வேலையை
எனையிடச் செய்குவாளதிக
மென்னைமாந்திலாய் நித்தியமும்
குணமணியான சந்திரனோடுக்
கூடியிருந்திடுவாய் கோமளி.

தரு-அடதாளம்

பல்லவி.

சந்திரனை நினைவைத்துப் போறேன்-நான்
இந்திரனையிதோகண்டு வாரேன்

அநுபல்லவி.

மந்தைக்கிடையன்போல் மருகுண்டுக்கபோல
தந்திக்கிலிப்போல் தானிக்கிவேந்தன்போல

சரணங்கள்.

யேரிக்கிக்கரையைப்போல் இரட்டைகைதடிபோல்
வாலிக்குத்தூணைப்போல யசனுக்குத்தாயைப்போல் (சந்த)

விறலுக்குநகத்தைபோல் வரனுக்குத்திரைபோல்
தெருவுக்குக்கதவைபோல் சிஷ்யனுக்குக்குருவைப்போல் (சந்த)

பயிருக்குவேலியைப்போல் பாட்டுக்குசுதியைப்போல்
மயிலுக்குவனத்தைபோல் மனைக்குமனையாள்போல் (சந்த)

ப்ரகஸ்பதிசொல் திபதை

பாலகச்சந்திரன் புத்திடவயது
நாளவுமாட்டான் [illegible]
கானலிஸ்தரியான் கன்னிபோமிரேகம்
நினைதயவன் பின்னவன்வயதில்
புத்தியில்பெரியவன் புகழுடையோன்
சத்தியவானெக்காலமும் சாஸ்திரமறிந்தோன்
சிஷ்யனாகிய ராஜகளையுள்ளோன்
சிஷ்யனைக்கப்பாதான் சிஷ்யரிலிடதோடன்
மனோதகாரமும் நறவாகவுடையோன்
தன்னைமதித்திருந்தோன் தர்க்கிக்கமாட்டான்
[illegible]
சந்திரனைக்குத் துணைவைத்துப்போறேன
என்னைப்போலவேயவனிடத்திலென்னி
அன்பாநீகள் ஆசையாய்வைத்து
கொண்டிருப்பாயென்மனமே கோணுமல்சுகமாய்
சென்றுநான்வருகிறேன் நீக்கிறமடமானே.

வசனம்.

கேளுபெண்ணே ப்ராணநாயகி நீ இந்தசந்திரனை காப்பாத்திக்கொண்டு சுகமாய் உன்னிடக்காரிய மெல்லாம சந்திரனைக்கொண்டு நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் ப்ராணநாயகி போய்வருகிறேன்.

தாரைசொல் தரு-இ-ப-ரோசனம்.

அடதாளம்.

பல்லவி.

போய்வாரேனென்கிறீர் குருநாதா
பருவமில்லாமல் நடக்குமா

அநுபல்லவி.

பொய்யாரே யென்று புருகுரீரேகம்மா
நியாயமில்லாபுலை நலத்திர்மொர்வது (பொய்)

சரணங்கள்.

நுறையெனைப்பிரிந்து பெய்போயெப்படிபோவீர்
போறக்கடையினில பெழுந்தெலையமா (பொய்)

இருவரும்பிரியாமல் யிருந்தீராமேவிருகாளைய
கருநாருயில்காகனையும் பிரிந்தவாராச்குதே (பொய்)

சுனாமுடன்சமுசாரம் கூடிவருகையில
ஆனந்தம்வருகுதென்று மனதுக்குவருத்தமாய் (பொய்)

விலா பத்தியம்.

ஆரவயன்றாலொருபொழுதென்றுமெபெகிலாள்
பாருமப்படியென்று பார்த்துமிலாள்
நிர்த்தயாந்திரையென்று நிசிதோவெலாள்
மெக்மியந்தினைப்பிரியென்று மெய்மனதிலாள்
மூதுவானகாமென்று மதிமெயல்னதியிலுராள்
தெய்மாட்சத்திரமென்று இலாள்
மெய்காநவிநூபனைசமெடப்பது இலைதாள்
சிறுதானுருவிட்டு இலதாள்கள்
இந்தவிதமாகபோச்சுது பொனதுப்பிராயம்
என்றுகூடி பொவித்தேரவிச்சசரிர
ஏன்செய்துவேலி வரமெப்குகாலோ
தெரியாதிரஉரைசெய்வீர் தேடையாகா

வசனம்.

கேளும் ப்ராணநாதா உமக்கு வசக்குப்பட்டான் முதல் இப்படிப்பட்ட விரக்காலத காலந்தரிக்கதேனையலையல் நான்கணக்குக மன தொன்றும் அறியேன் ப்ராணநாதா.

விருத்தம்

யாகம்செய்துனைத்து மிதோதாரமெல்குரீர்
யாகமென்னமாகம் இந்திரபிரிவி
யாகம்செய்யும்மாறு காரணைவெடிருவேன்
யாகமெயயிசெயிமீர் ப்ராணநாதா

வசனம்.

கேளும் ப்ராணநாதா யாகந்தெய்து வருகிறேனென்று சொல்லுகிறீரல்லது நானிருந்து யாகமெசெய்கிற விஷயம் சொல்லுகிறேன் கேளும் ப்ராணநாதா

ப்ரகஸ்பதி வசனம்.

சொல்லுமெபெண்மணி ப்ராணநாயகி.

தாரை சொல்லியது

சுராசுரப்ரியாகல் சொல்வதைக்கேளும்
இருவர்படுகின்ற அமையாகசாலை
மிருதுவார்த்தைகள் மேலாந்திரவகள்
மதிப்பில மிருந்தனம் மந்திரவகைகள்
அதைகளிரண்டும் குந்திரமேதிரோ
கமிருண்டமகலவகவர் காஜிடகும்டம்
சோதிமுகேயிகளி தக்கலேமக்குயமாம்
காணியாய்கக்கலவாழ் காம்புமொன்னாரவி
வாயிதழ்களிதுறி வந்தரமெல்லாம்
நேயமாய்சேயபாகமதாகமெல்லாம்
மன்மதநிவேழி மகிழுடன்செய்தால்
உன்னையாய்ப்ரதம புத்ரோட்சவமாகும்
மிருபஞ்சணம் மிருதுவைசவிவெரம்
மிருவகளிஷ்டோமம் மிருவாஜபேயம்
மிருபண்டரீகமிது சூடாமணம்
மிருவுச்சவிமுர மிதராருபம்
இதவின்மதிநிதி மிருஅதமேதகம்
முதலானயாகங்க ளெதிரேயிருக்க
பொய்யாரேயென்றீர் புத்திமயக்கி
நியாயமாய்பின்றேடே காரணம்வருவேனே

வசனம்.

கேளும் ப்ராணநாதா இப்படிக்கு நாமமாக்கிரத்தில் சொல்லிருக்கின்றயாகத்தைநீர்செய்யாமல் வெயனைபோ போவேனென்று சொல்லுகிறது நியாயமல்ல ப்ராணநாதா.

சிஷியன் வசனம்

கேளுமையா சுவாமி அம்மாளுக்கு அரைநாழியாவது அது யில்லாமல் செவ்வளவும காரியந் தோனுது ஆகையால் துகாரியத்துக்கு இருக்கும்படி செய்து நீர்போகவேணும் சுவாமி.

வசனம்

அப்பா உங்களுக்கு அடிப்பண்டை வொருவனை வைத்துப்போகும்படியாய் திட்டப்செய்து யிருக்கிறேனப்பா.

ப்ரகஸ்பதிக்கும் தாரைக்கும் தர்க்கம்.

தரு அடதாளம்.

பின்னே தொடர்ந்துநான் உன்னுடன்வருகிறேன்
நாதா ப்ராணநாதா நீ
யென்னையழைத்துக்கொண்டு யேகுவதேதியாயம்
நாதா ப்ராணநாதா

ப்ரகஸ்பதிசொல்.

அன்னநடையாளெஎன் பின்னை தொடருவேன்
மானே அடிதேனே நான்
சொன்னவார்த்தைகேட்டு சுகமாயிருந்திடு
மானே அடிமானே

தாரை சொல்

சுகமெனக்கெப்படி சொல்லுங்கிலிலாமல்
நாதப்ராணநாதா ஆஹா
தருமாவொருத்தித் தனியாயிருப்பது
நாதா ப்ராணநாதா

ப்ரகஸ்பதி சொல்

சுந்தரசந்த்ரனை துணைவைத்துப்போறேன்
மானே அடிதேனே நான்
இந்திரன்பட்டணம்போய் மீளிவருகின்றேனே
மானே அடிமானே

தாரை சொல்

கல்லதுக்கிப்போய் நலமாகவருகுவீர்
நாதா ப்ராணநாதா இந்த
கள்ளச்சந்திரனோடு மனையில்வாழ்ந்திருக்கிறேன்
நாதா ப்ராணநாதா

தாரை சொல் விருத்தம்

[illegible]

உத்தமன்செப்பாளிந்த சந்திரனைவைத்துப்போகீர்
உங்களுக்கதிகமாக சந்திரனைப்பார்த்திருப்பேன்
இந்திரப்பட்டணம்போயி யிவ்விடம்வாரமட்டும்
சிந்தையில்கலக்கமில்லால் சிருடனிருப்பேன்கண்டாய்

வசனம்.

கேளும் யென் ப்ராணநாதா நீர்போய்வருகிறவரையிலும் நான் சந்தோஷமாய் இருக்கிறேன் சந்திரனுக்கு புத்திமதிகளை சொல்லி பத்திரமாயிருவென்று சொல்லிப்போங்கள் ப்ராணநாதா.

குரு வசனம். ஆரடா சிஷ்யா

சிஷ்ய வசனம். ப்ரமானந்தம் சுவாமி

குரு வசனம். ஆரடா சிஷ்யா

சிஷ்ய வசனம். பரமானந்தமையா

குரு வசனம். நீங்களிருவரும் சென்று யம்முடைய பட்சிய சிஷ்யனை சந்திரனை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களப்பா சிஷ்யர்களே.

சிஷ்யர் வசனம்.

கேளுமப்பா சந்திரா சொட்டி வேரடிவந்தா செய்யிலேவிழுந்தது போலே கேரிட்டிருக்கும் கம்மிட ஐயர் அழைக்கிறார் வாருமப்பா சந்திரா.

ப்ரகஸ்பதிக்கும் சந்திரனுக்கும் தர்க்கம்

தரு ஆதிதாளம்.

ஊருக்குப்போய்வருவேன் சந்த்ரா-நான்
உம்பாகளைபார்த்துவாறேன் சந்த்ரா

சந்திரன் சொல்

என்னைமுண்டியாகவிட்டு சுவாமி-நீ
ரேகுவது நியாயமல்ல சுவாமி

ப்ரகஸ்பதி சொல்.

ஏகினுலுனக்கென்னபயம் சந்த்ரா-வீட்டி
லெந்தன்தேவி துணையிருப்பாள் சந்த்ரா

சந்திரன் சொல்.

நல்லதுநீர்சொன்னபடி சுவாமி-யுந்தன்
ஆயகியுடனிருப்பேன் சுவாமி

ப்ரகஸ்பதி சொல.

வீட்டில்சொன்னவேலையெல்லாம் சந்த்ரா-நீ
மாட்டேனென்றுசொல்லாதேடா சந்த்ரா

சந்திரன் சொல்.

உந்தன்தேவிசொன்னவேலை சுவாமி-நான்
சொந்தமாகசெய்திருப்பேன் சுவாமி

ப்ரகஸ்பதி சொல்.

சொந்தபிள்ளைநீயென்று சந்த்ரா-உ
னுந்தனையும்நம்பிபோறேன் சந்த்ரா

சந்திரன் சொல்.

நம்பினுல்குறைவராது சுவாமி-நீர்
உம்பர்களைப்பார்த்துவாரும் சுவாமி

ப்ரகஸ்பதி சொல்.

எந்தனைப்போலுந்தனையும் சந்த்ரா-உன்னை
எந்தன்தேவிப்பார்த்திருப்பாள் சந்த்ரா

சந்திரன் சொல்.

சீக்கிரமாகவந்துசேரும் சுவாமி நான்
ஜாக்கிரதையாய்பார்த்திருப்பேன் சுவாமி

ப்ரகஸ்பதிசொல் தீபதை.

இ-ம் ருீகாரி.

அத்திரிமஹாமுனி அருமையாய்பெத்த
புத்திரனேயென்று பத்தினியுடனே
துணையிருவிட்டிலிர் மனக்குறையல்லால்
யெனமுடன்சார்பிரி யோகிவருகிறவனே

வசனம்.

ப்ரியசிஷ்யனுன சந்த்ரநான் இந்தரபட்டணம்போய் யாகஞ்செய்து வரும்வரையிலும் யென்னுடைதேவிசொன்ன காரியமெல்லாம இல்லாமல் செய்துக்கொண்டிருப்பாய்சந்திரா.

சந்திரன் சொல் விருத்தம்.

இ-ம் பைரவி.

வாசவன்புரமேபோயி வருகிறவரையில்வீடு
வாசலுந்துயவுயாந்த வனையிருபாலாகுடி
வாசிக்குமபள்ளிகூடம் மைத்துமுண்டானதெல்லாம
ப்ரசமாய்பார்த்துக்கொண்டு பத்மமாயிருப்பேனையா

வசனம்.

குலகுருவாகிய னை நீர் தேவேந்திரபட்டணம்
போய்வருகிறவரையி லெகுஜாக்கிறதையாய்இருக்கு
றேனையாசுவாமி ப்ரகஸ்பதிபகவானே.

கீதம்.

குருவைவழிபனுப்பிக் குணமுள்ளசந்திரனும்
வருவதற்குமுன்னே மாதுதாரை
விரஹமதிகமாகி வீட்டில்வேலையைசெய்தசு
கிளையதனைசொல்வேன் அரசனேகேள்

தரு அடதாளம்.

சம்பரமாகவேயிரு சமயா அமுதுகொண்டு
தும்பமலர்போலசாதம் கருக்காகச்செய்தாள்

அம்புடனேபாவர்க்காய் அவரைக்காயபொரியல்கள்
குமடமுலையாள் தாரை கொப்பனசெய்தாள்

இஞ்சுபச்சமுலைகாய் யிரண்டுபச்சடிகளை
வஞ்சிகொடியாள்மிக மணக்கவேசெய்தாள்

கொஞ்சம்புளிப்புடன் அசாருதுகைபல்கள்
குஞ்சரநடையாது கூசாமற்செய்தாள்

வெள்ளிக்குடங்களில வெள்ளிரும்பன்னீரும்
மெல்லியாளமைமாய் விராவிசியவைத்தாள்

முல்லைநகையாள் ரத்னமுக்காலயின்மீதில்
பலமோர்புசமுடனே பாயசங்கெல்லாவைத்தாள்

அத்தப்புணுகுபன்னீர் ஆடையாபரணங்கள்
ரத்னதட்டினில லங்காரமாகவைத்தாள்

சித்திரமாய்ப்படுக்கை சிங்காரமாய்செய்து
வைத்தனள் சந்திரனை வழிபார்த்திருந்தாள்

பொது திபதை

சந்திரனுங்குருவையும் தானுமே யனுப்பி
வந்திடும்வழிதனை சுந்தரிபார்த்துக்
கொண்டுமேயிருக்கையில் கொப்பனவுறவே
துண்டத்தினமோடு சொல்லுவதானான்

தாரைசொல் தரு-இராகம்
மோனம அடதாளம்.
கண்ணி

உனதுவுபாத்தியார் ஊருக்குப்போனார்
தனதுபாரியாளான யெனதாரைவிட்டார் — உனது

யென்னுடனேவுன்னை யிருமென்றுசொன்னார்
முன்னாலேநானுன்னைப் புணரபஞ்செய்தேனே — உனது

திருப்பிவரவேயொரு திங்களாமென்று
இருப்பித்திருமிப்பார்த்து திகைதப்பி[illegible]ளு — உனது

ஒருபிறவரையில்நீ வாசிக்கிறென்று
திருகுசொல்லாதேயென் தேவிபோடென்று — உனது

உன்னால்குறவில்லாமல் வொக்கிறேன்று
என்னைவிட்டவர் சன்னியாசியானாரு — உனது

தாரைசொல் திபதை.

இ-ம் கலியாணி

ஒழிந்தார் ஊருக்கு வுனதுபாத்தியாயர்
வழிசாயவிட்டு வந்ததுகமை
பழிதிலாசம்ஸார ப்ராந்தியைவிட்டு
கழுமைட்டமொரு காழிகையாகில்
ஆச்சர்யமாச்சுது அவர்போனதிப்ர்
பேச்சதுபொழுதெலாம் பேச்சிலினிவேன்
இந்தகாற்காலினிர் மினபமதாக
வந்துவட்காருனில் வாசனையுடைய
சமயாண்ணியெனமெய்யுன் சிரசினில்விட்டு
சம்பரமாய்திகிட தை தை தையென்று
தத்திகுகுதத்திகு தைதோம்தையென்று
சப்திக்கவுத்தமியாய் நாடமுடனேறு
தோய்க்குரேன்பாரென்று தேன்மொழித்தாரை
சீக்கிரமாய்ஸ்தானத்தை செய்யும்நீரென்று
தடிகண்ணியில் பெண்ணைப்பதன்கையிற்கொண்டு
சிங்காரமாகவே தோய்க்கலுத்தனளே

தாரை சந்திரனுக்கு எண்ணெய்தேய்க்கிற

தரு-இராகம் தோடி-ஆதிதாளம்.

சம்பகப்பூவெண்ணெய் தேய்த்தாளம்மா சந்திரன்சிரசில்
தாளங்கள் வெகுசாய் தீர்த்தாளம்மா
கும்பமுலையாள்தேவ ரம்பையின்றதுபோல
சம்பிரமுடனேதன் இன்பமுடன்கரத்தில்
அம்புவிதன்னில் விளம்பரமாக
குறும்புடனவாய் தழுவிசிம்பனஞ்செய்ய
விக்கும்பணமாய்ச்சுழல பம்பரம்போல
குசகும்பமிரண்டு நிகம்பறமாகவே (சம்பக)
கந்தலின்சிக்கையெடுத்தாளம்மா மகிழுடனேந்து
குடுமையைவாரி முடித்தாளம்மா
காந்தியுள்ளசந்திர காந்திமலர்சரங்கள்
மான் துளிர்மேனியாள்தன் மார்பினில்கவேத்திட
விந்தையாகவுற விந்தமுகந்தனில்
மந்தகாசமுடி ரந்தரமேசிந்திட
இந்த்ரபோகமிக சந்திரனேசெய்திட
குந்தளத்தைத் திந்திந்திமியென (சம்பக)

மைகையைத்தாருமென்றாளம்மா கலங்கிடவே
கன்னியாளெதிரே நின்றாளம்மா
பையல்சந்திரனோன் மையலாகியேநின்று
தையத்தோம்தையத்தோமென்று தாளவரிசைகளுடன்
அய்யமில்லாமல் பிரியன்என்றுயிர்
கையால்வென்றிரு கையினிற்சந்தனம்
தையலன்வாரினி ரைய்யவேபூசபல
மையலேகொண்டுதன் மெய்யையமறந்திட (சம்பக)
மூத்திறைலாலத்தி யெடுத்தாளம்மா திஷ்டிகழித்து
நெத்தியிற்பொட்டைத் தரித்தாளம்மா
சத்தியசந்திரனேதான் புத்திகெடுத்திடவே
பத்தினிமார்கள்விரதந்தை அத்தி போகமேசெய்ய
பத்தினியானகுரு பத்தினியும்
பஞ்சணைமெத்தைமீதில்வைத்த
சித்தமொடுமுத்த மிட்டுமெனமொர்த்து
வீலைதனிற்பத்திகொண்டு சூலைத்தகோறமென (சம்பக)

இபதை தோடி.

தங்ககலசங்களை தான்தோர்கடித்த
கொங்கையாளினுக்கு கொள்ளத்தகாது
யென்றகெம்பீறத்தை நீருபேவாக்கி
நன்றாகவேயதின் ரசத்தையெடுத்து
சந்திரன்சிரசினிற் சாணுமேயிட்டு
சிந்தைமகிழ்ந்திட தேய்க்கலுற்றனளே

தாரைசொல்கிறதார்த்தம்.

பின்னையுங்குங்குமப்பூப்பொடி
உன்னிதமாய் சிரசிலிட்டு
ஒய்யாரமுடனெண்ணெய் போகக்காக்கியே
விண்ணவகுருபத்னிதாரை வென்னீரைவிட்டாள்
சந்திரன்சிரசினில் பன்னீரைவிட்டாள
பன்னீரில் ஸ்நானஞ்செய்
என்னை நீ போகஞ்செய்
இன்னேரம்நீயன்று

அன்னகடையாள்மாது
வெள்ளிரைவிட்டாள் சந்திரன்சிரசில் பன்னிரைவிட்டான்

வசனம்.

இந்த அழகானசந்திரனையும் யென்னையும் தெய்வம் கூட்டிவைக் குமா.

கந்தார்த்தம்.

போர்வையால்தலை மூக்தலை
யிறமில்லா துடைத்து சிக்கை
யெடுத்தொருகையால் பாரிய
பர்மூகிபுகைபட வாரினாள்
ஜல்லாதுதெம்டு மயங்கவே சந்திரன்புத்தி
மயங்கவேலோகத்தி லிதுவயங்கவே
கபருணசிலனே பயங்கரமேனென்று
தைரியமாய்கூந்தலதனை வாரினள் மயங்கவே

வசனம்.

இந்த மன்மதனைக் கொப்பாகிய சந்திரனையும் ரதிக்கொப்பாகிய யென்னையும் தெய்வம் கூட்டிவைக்குமா.

சந்திரன் சொல்.

கந்தார்த்தம்.

வசிக்கவந்த பிள்ளைமேலாசிப்பது
நியாயமல்ல அடிபெண்தாயே
வாசவன்முதலான வகுத்திசியென
வேகவர்கள் நிர்க்கமாய் பேசாதேயம்மா
மூர்க்கமாய்யென்னுடனே துர்மார்க்கமாய்
சர்க்கரைபுளிதநா ளுர்காயிலாகுமா
மர்கடம்போலநீ தர்க்கமேன்கொள்ளுறாய்
நிர்க்கமாய்பேசாதேயம்மா மூர்க்கமாய்

வசனம்.

அம்மணி நீரேன் இப்படிக்கெல்லாம் நினைக்கிறாய் தெய்வம்பொருக்காதம்மா யென்னம்மணி.

தாரை சொல்.

கந்தார்த்தம்.

பட்டாடையுருமாலையும பொட்டுடனே
கண்டசரமும் பொற்சரப்பளியும்
கட்டாணிமுத்து மாலையுமிஷ்டமுடன்
இப்பொதேபூஷணமெல்லாம் தப்பாதே
இதைவேண்டாமென்று தப்பாதே
அற்புதமாகவே அரசர்தரித்திடும
நற்பணிகளை நீ வொப்பிதரித்துகொள்
இப்போதேபூஷணமெல்லாம் தப்பாதே

வசனம்.

இந்திரனுக்கொப்பாகிய சந்திரனையும் சசிதேவிக்கொப்பாகிய என்னையும தெய்வம்கூட்டிவைக்குமா.

சந்திரன் சொல்.

தீபதார்த்தம்

காசாம்புமேனிக ளுக்கதேவியர
விணாகபூஷணம் யென்னதுக்கிமேறு
தோனுதும்மேன்னுக்கு காருமாதே
வேணுமிப்படிப் பிடிவாய்
பூஷணமெல்லாம் யெனக்குநீ
சம்மா கிடையாய்
வேணயெனக்குநீ கிடேபூஷணம்
அக்குமினதுபுன்னை கெடுக்கும்விணாய்

வசனம்

ஆடும் பாலகனை யழைத்துவந்து அனேகபூஷணங்களை தரிப்பது அடுக்காதம்மா தாயே.

கந்தாரத்தம்.

மல்லிகைமாமலர் பாதரிமுல்லையும்
மந்தாரைமருது முளரியுமஜாதி
மல்லிகைகுருவேர் ஷண்பக
மல்லியுப்செந்தாமரை புன்னை
மலர்சூட்டுவேனே கழுத்திற்புஷ்ப

ளர மாட்டுவேனே
லமாகவுனக்கு காலங்கரித்தேயிந்த
நிலக்கண்ணாடியைப்பாரும்
லேக்காறு குலுக்கிறாய் மலர்சூட்டு

வசனம்.

இந்த நிலக்கண்ணாடியில் நாமிரண்டுபேருமாக வெதிரேநின்றால் லக்ஷ்மிநாராயணரைப்போலே இருக்குதுபாரும் சந்த்ரா.

சந்திரன் சொல்

திபதார்த்தம்.

கல்யாணமில்லாத காலேயெனக்கு
மல்லிகைமலர்சூட்ட மரியாதையல்ல
எல்லாருமேபேசுவாரென்னையுமுன்னை
பொல்லாத பேரென்லவம்மணி
உலகத்திலில்லாத வாரேதனம்மணி
நீயில்விளர்ந்திடில் காரியமாகாது
லாரியிரத்திடிர் வருத்தமேயாகும்
பொல்லாதபேரே எம்மணி.

வசனம்.

கல்யாணமில்லாத பிள்ளைக்கு புஷ்பஞ்சூட்டுகிறது பேத்தமிரைத்து நலம்பாயவிட்டு பயிரிட்டதுபோல யிருக்குதம்மா தாயே.

தாரைசொல்லும்.

திபதார்த்தம்.

சாதமும்சுகியமும் சக்கரைப்பொங்கல்
கோதுமைபோளிகள் ஜாதிபொரியல்களும்
வாதம் அல்வா வடகப்பளமும்
லாதித்தேன்குழல் வாழையிலேயில்
சந்திரனேயிப்போது சாப்பிடவேணும்
குலைலாதறயாக பலாகனிபொம்பற
மாதுளங்கனியோடு மாங்கனியுடனேவைத்தேன்

வசனம்.

கந்தர்ப்பனுக்குப்ரியாய் இந்த பதார்த்தங்களுடன்போஜனம்செய்து மூர்த்திபெழுந்திரும் சந்திரா.

சந்திரன்சொல்லும்.

திபதார்த்தம்.

எத்தனைப்பொரியல் யெத்தனைத்துவையல்
எத்தனைபச்சடி யெத்தனைப்பழகைள்
லித்தமுமிப்படி வைத்துஅறியேன்
இத்தனையெனக்கேனமமணி யெங்கேநீயிந்த
பித்துமெனக்கேனம்மணி வைத்ததுபார்த்தால்வாழிலேகொள்ளலே
உத்ததுவுரையுமல் சிந்துமெறியேன் இத்தனை

வசனம்.

இத்தனைநாளாய் யில்லாத ஆசையுடனே எனக்கு வட்டிக்கிறதைப் பார்த்தால் ஆச்சரியமாகுதம்மா தாயே.

தாரைசொல்லும்.

திபதார்த்தம்.

ஜாலர்கோமதிரை பட்டுதலேகாணி
மெத்தைமேலான சானில்மேகட்போர்சாணகி
புலியெலாம்பிலேபெத்த பொர்க்கலசமுள்ள
பவழக்கால்கட்டிலி லேறுவாய்
என்னுடன்கூடி படுத்துசேரசமாடுவாய்
தவனமும் மருவமும் சண்பகமலர்
குவலயத்தளமொடு கூட்டிபரப்பிய
பவழக்காலகட்டலி லேறுவாய்

வசனம்.

இந்தப்படுக்கரைக்குள் ளிருக்கிற பவழக்கால் பஞ்சணைக்கட்டிலில் உட்காரும் என் ஆசைக்கண்மணியான சந்திரா.

சந்திரன் சொல்லும்

திபதார்த்தம்.

புஷ்பபஞ்சணையில் போய்படுத்திடில்
தப்பிதமெனக்குத் தாவேயித்திக்கும்
ஒப்பாறுயிப்போதி யுரைத்திட்டவார்த்தை
சட்பாசைகொள்ளாதே கம்மாவுலகத்தில்
உற்பாதமாகுமெனம்மா குருபரன்வேதைதவிருலென்னிட
னைப்பிடித்திழுக்குறாய் கட்டில்மேல்படுக்கிற
சட்பாசைகொள்ளாதே சம்மா

வசனம்.

காமாந்த காரங்கொண்டு என்னை கட்டிலின்மேல் வந்து படுக்கும்படிசொல்லுகிறது நியாயமல்லவே அம்மணி.

தாரைசொல்லும்

தீபதார்த்தம்.

ஏலக்காய்ஜாதிக்காய் லவுங்கஞ்ஜாபத்திரி
வாலுள்ளமூளகு மதனகளிப்பாக்கு
மேலானவெள்ளை பிரவேசுலேவற்றிலையும்
கோலமாய்தட்டினில் வைத்தேனே
தாம்பூலமகிர் செய்துகொளளென்று
இஷ்டமதாக வைத்தேனே
ஜாலம்செய்யாமல தாம்பூலத்தரித்திடல்
லாவவாதினில் மருவவாயென்று
கோலமாய்தாம்பூலம் தட்டில்வைத்தேனே

வசனம்.

என் ஆசைக்கண்மணியான சந்திரா இந்ததாம்பூலத்தை தரித்துகொண்டால் தனக்குத்தானே காமம் பெருகிவரும்சந்திரா.

சந்திரன் சொல்லும்

தீபதார்த்தம்.

கர்ப்பூரதாம்பூலம் கமகமன்கிட்டே
அர்ப்பனுக்கு அளித்ததைப்பார்த்தால்
கர்ப்பங்கலங்குது காரணமறியேன்
துர்ப்புத்தியென்னே நீநினேந்தாய் அம்மம்மாவென்மேல்
துர்மார்க்க மேதுநினேத்தாய்
புஷ்பகந்திதாம்பூலம் தரித்திடில்
கற்பாடகங்கள் நாவைவிட்டகலுமே
துர்ப்புத்தியென்னே நினேத்தாய்

வசனம்.

தாம்பூலம் தரித்துக்கொள்ளும்படி யெனக்கு கட்டளையிடுகிறாய் வாசிக்கிறப்பிள்ளைகள் தாம்பூலம் தரித்துக்கொண்டால் வித்தைவாராதம்மா தாயே.

தாரைசொல் திபதை.

பாலசந்திரனே பதராமலிந்த
கேளிக்காகிரகமதனில் இருசிற்றநேரம்
ஜாலஞ்செய்திருவொரு சுதனத்திலேசென்று
பாலன்னம்போசித்து பக்கம்வருவேனே

வசனம்.

என்னுசைக்கண்மணியானசந்திரா இந்தபடுக்கைஅரையிலேசற்றுநேரம் ஜாலஞ்செய்து யிருந்தையானுல் நானும் சாப்பிட்டு உன்பக்கத்தில்வந்துசேருவேன் சந்திரா.

சந்திரன் சொல்திபதை.

வனஜாக்ஷிதாம்பூலம் வைத்ததுகண்டு
மனவருத்தமேகொண்டு கனமோகமென்று
தனிவாகவேபுஷ்ப கோட்டத்திற்சென்று
இனியென்னசெய்குவேன் யெப்படியென்றான்

சந்திரன் பிரலாபிக்கிற-தரு

அடதாளம்.

வாசிக்கனுளிங்கே   வந்ததுபார்த்தால்-தகாதுகார்தால்
ஆசிக்கலாகுமா   அய்யோயென்னிடகுருமாது
தோஷத்துக்காளனேன்   தோகையினுலிப்போது நான்
வாசிக்கிப்போனுலுங்   கர்மம்துலையுமட்போது

வேசியைப்போலே   விளையாடுகிறுளேயோமாது-நான்
கூசப்பட்டிருந்தாலும்   குலுக்குருளெதிர்நின்றதேது
வாசவாதிகள்கண்டால்   வருத்தப்படுவாரென்பேது யிதை
யோசித்துப்பார்த்தாலிவ்விட   மிருக்கவொண்ணுது

மானமிடிந்துதலையில்   யிழுந்தார்ப்போல-இந்த
வஞ்சிகொடியாளென்   கொஞ்சகுருளிதுயேதனுலே
தோணுதுந்தோணுது   சுரகுருபோனதினுலே-இந்த
சூதைபரிந்திடில்   துணைபத்திபோவேன்மூன்னுலே

பெண்பாபத்தைநாட்டில்செய்தேனோமுன்னாலே விட்டில்
நம்பியிருந்தோனை வப்பிசெய்யவேயழைத்தாளே
ப்ராணத்தைவிட்டுவிடுகிறாளே யென்தன்மேலே-பாரீர்
காமினொருனிப்படி காரியமாமாரைகண்ணாலே

பொது திபதை.

சோமனுமிப்படி துயரமேகொண்டு
மாமலர்பூற்கன்ற வனம்போய்யிருக்க
முழுமதிதாரையும் போஜனஞ்செய்து
காமியாய்வருகிற கதையைசொல்லுவனே

தாரைவருகிற திபதை

பனிநீரில்ஸ்நாந பாவாடைகட்டி
மிறுக்காகரவிசல்லா மீதிர்த்தரித்து
ஸ்தனமனைத்திடரவிக்கை தானுமேதரித்து
புனுகுசந்தனமதிற் கணக்கவேபூசி
மனக்கமல்லிகை முல்லைமாமலர்சூடி
அனியனியாய்முத்து ஆரங்கள்பூண்டு
திருநாமபொட்டு முகத்திலேயிட்டு
சிகதாகிருச்சு சிட்டியுங்கட்டி
தகதகன்றிடசூரிய சந்திரப்பிறையும்
சொருசாணிமுத்து தொங்கஅரசலையும்
திருகுசாமந்திப்பூ திருபல்துராவும்
பருத்தகூடப்பிலையும் பட்டுகுச்சுகளும்
மிரிவானகத்திரிபாலவி கம்மல்ஜிமிக்கி
திருத்தவாளியும் கொலுசுக்கிரமுருகும்
ஜம்புல்கொலுசுகள் தானுமேதரித்து
ஜட்டுஜாலிமோயில் தங்கபாட்டமல்கள்
போஜிப்புகருள்கொலுசு பொன்மோதிரங்கள்.
மாகிலாமலேறத்தன பாஜிபொந்துகளும்
காரியிப்முக்குத்தி றத்தினபுலாக்கு
காசமேலொட்டியான மாசையாய்பூண்டு
கலிப்பாக்குவெத்திலை கையினிற்கொண்டு
நிலக்கண்ணாடியில் தனதலங்காரமெல்லாம்
பார்த்துமன்மதனிடப் பைங்கிளிப்போலே
சந்திரமதிதேவிபோல துரைசானிபோல

கொடியபின்னைபோல மடமயில்போல
நடையிலன்னம்போல தம்பையைப்போல
படத்திலெழுதிபசந்திர பதுமையைப்போல
வடிவுள்ளதாரையும் வருகலுத்தனளே

தாரைவருகிற தரு-இ-ம்

சாவேரி ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தாருமணியிதோவாருளம்மா.துய்யாரமாக
தாருமணியிதோவாருளம்மா

அநுபல்லவி

தாரஹாரமணி மார்பில்குலிக்கிட
சூரியசந்திரபிரை சொலிக்கவேசிரசினில் (தாரு)

சரணங்கள்.

அன்னநடைநடக்கின்ற மாதுவருகும்போது
அலிந்தனன்புனுகு அத்தர்ஜவ்வாது
மின்னல்வொளிபோலவள் மேனகைபோலவேந்து
கன்னல்வில்தரித்தவள் கண்டுகாதலில்கொள்ள(தாரு)

மல்லிகைமலர்களைச் | சூடிச்சந்திரனைநாடி
வருமிருள்வன | மதனிர்த்தேடி
வெள்ளிலைகருள்களோ | வுள்ளங்கையிற்கொண்டு
மென்னைநடைநடந்து | முல்லைக்கையாளான (தாரா)

சேவகனைப்போல் | கல்லுகளம்மா
மந்நகைகள் | பிறும்மா
செம்பொன்றுற்செய்த | குடங்களம்மா
ஸ்தூலமாகவிரண்டு | நடைகள்தவிதண்டு

வாயிபரதைக்கண்டு | மயக்கித்தியக்கிடவே
தாராமணியிதோ | வாராளம்மா-ஐய்யாரமாக

தாரைசொல்-விருத்தம்.

இ-ம-முகாரி.

ரசஜியவினைத்திரிசந்த்ரா ராஜனையெக்கேயம்மா
போஜனஞ்செய்துயேறு போய்விட்டானிங்கிரால்
குணேபெண்ணகண்டாள் சொல்லுவாயெந்தனக்கு
ஆசையென்கொண்டேன்விறும் அகனைபோய்பார்ப்போம்வாருய்

வசனம்.

கேளுமம்மா யென்னாசைக்கண்மணியாகிய சகியே இந்தகேளிகா மகத்தில் பஞ்சணைகட்டில்மேல் இருந்தசந்திரன் யெவ்விடம்போனது ம் தெரியவில்லை நான்யென்விறும் ஆசைப்பட்டேன் சொல்லடியம்மா சகியே.

தாதி சொல் வசனம்.

வாராயம்மா தாராசிரோன்மணியே அறியாதபாலகனைசந்திரனை நீ யென்ன சொஷ்டிசெய்தையோ அவன்பயந்து பிறைக்கிடைகவி போனதும் தெருவுக்குப்போனதும் தெரியவில்லை தேடிப்பார்ப்போம் வாராயம்மா.

—ɪ—

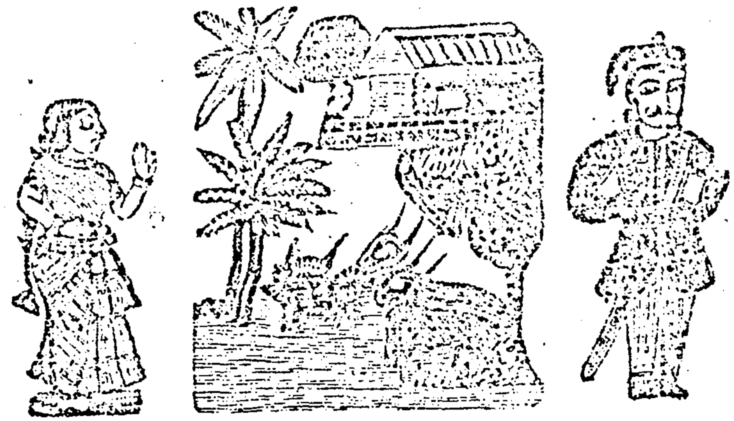

சந்திரனைத்தேடிக்கொண்டு
போகிற தரு-ஆதிதாளம்
பல்லவி.

நாடைபார்ப்போம்வாடி சந்திரனை
தேடிப்பார்ப்போம் சேடி.

அநுபல்லவி.

சேடியேவெருளாய் சேரவேணுமென்று
காடியிருந்தயென்னைவிட்டகத்திலவிட்டுபோரான் (சாடை)

சரணங்கள்

மடியில்யிருந்தசொக்க முடிப்பொருளைத்தினிர்
தமோரியிழுத்திட்ட கதையாய்முடிந்ததம்மா (சாடை)

குழைகதையாய்வந்தமுதல் கோரினைவிறுவரையில்
தழுவியனையுமின்ற சமையத்திலோடியோருன் (சாடை)

அறிவையேசந்திரனை ஆசைப்பினைதெக்கேயென்றால்
யாருக்கேடென்சொல்வேன் பரியாசமாய்போச்சுது (சாடை.)

வசனம்.

அடியம்மா யென் ஆசைக்கண்மணியான சகியே நம்மிட பூங்காவலமெல்லாம் தேடினேம் சந்திரனைக்காணோமே யென்னசெய்வோமம்மா சகி.

தாதி சொல் வசனம்.

அடியம்மா உனக்கு கண்ணென்ன மந்தியமா அதோ த்ராக்ஷைபந்தலின்கீழே யெகுவெளிச்சமாயிருக்கிறது அதுயென்னபாரும் தாராகிரோன்மணி.

த்விபதார்த்தம்.

பூங்காவனந்தனிற் புதுமையைப்பாரும்
பாங்கியேயதோ த்ராக்ஷைபந்தலின்கீழே
தாங்காமல்சந்திரன் துயரத்தோடென்னை
நீங்கியிருக்குறானம்மா திகைப்பி
தேங்கியிருக்கிறானம்மா
வேங்கையைக்கண்டொரு ரூபமிரண்டு
பூங்காவனந்தனில் போயொளிந்ததுபோல்
நீங்காதிருக்குறானம்மா

த்விபதார்த்தம்.

யிங்கேயிருமம்மணி ராஜீவனேத்திரி
அங்கேபோவாதே அடிபணிந்திட்டேன்
சங்கையைத்தீர்த்தொரு க்ஷணநேரத்திற்போய்
நிங்களைகொண்டுவருவேன் அம்மம்மாசகி
இங்குகண்டுவருவே யிங்கேயொண்டியாய்
பொங்கும்பத்து அங்கேபோவோமென்று
கைகோர்த்துநிங்களை கொண்டுவருவேன்

கீதம்.

தாரையிப்படிக்கி சோலைக்கிட
மாரன்மலர்ச்சரங்கள் வாரியெய்தான்
தாருமாறுந்தாரையென்றறியாமல்
தாரையைமறக்க சந்திரன்கூறலுற்றான்

அகவற்பா.

[illegible]
யென்னென்றுசொல்வேன் இதழுமுகமோ
அன்னமோமதங்கொண்ட குஞ்சரமோ
கன்னியாள்வருகின்ற முன்னிடையோ
கரும்பமோ தங்ககலசங்களோ
இரண்டிருக்கு மிருஸ்தனமோ

அரவிந்தனமோ செல்மிக்குலமோ
மாதரைமயக்கு மிருகண்களோ
கொண்டல்தன்னிறமோ மங்கைகளோ
அண்டர்புகழ்ந்தேண்ட கூந்தல்களோ
ரெண்டுபோககம்பமோ கதலிகளோ
மண்டலந்தனை மயக்குமதுடையோ
முத்துகளோமுல்லை மொக்குகளோ
சித்ரபதுமையோ ரத்தினமோ
சித்தம்பிரமிக்குது ஸ்ரீயிதுவோ

கீதம்.

பாவையாளல்லயிது ரூஸ்திரபதுமைகண்டாய்
சேடியாலல்லஹாதி பூவெண்கண்டாய்
அரிவையாளல்ல மாரன்கையம்புகண்டாய்
தெருவையாளல்ல ஸ்ரீங்காரதருவுகண்டாய்

தரு-இராகம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜகன்மோகனவதாரமோ மன்மதவதார
தாபத்தைத்திர்க்கும் ஸாரமோ

அநுபல்லவி.

சொகுசையின் நத்தைப்பார்த்தால்
தோணுதல்தோணுது
முருகதனிவளைக்கண்டால்
முன்னேறநிகேளிசெய்வாள் (ஜகன்)

சரணங்கள்.

சிருஷ்டிசெய்திடும் ப்ரம்மா
கெட்டிதனமென் சொல்வேன்
கட்டியனியா மனம்
காணுதின்றைய தினம் (ஜகன்)

முல்லைமொக்குக ளென்றச்
சொல்லலாம் பல்வரிசை
யென்னுபுஷ்ப மிதென்று
யெண்ணலாம் நாசிகத்தை (ஜகன்)

கோலைகலியி தென்று
குலசம் வாயிதன்று
கலுப்புரிலாவென்று
கொள்ளைக் கண்டவோலச (ஜகம்)

மந்தகறிமே யென்று
வர்ணிக்கலாம் நடையை
மிந்தராய் வாறையென்று
கிரப்பிக்காத்தூடையை (ஜகம்)

விருத்தம்.

சேடபான்றுகந்தை செங்கரமென்று
நாடுவந்தென்படியே நடைத்து
கற்றடிக்கன்றிதன் குலமிதென்றே
புரிதாட்டபோடிப் போக்கிரா
கேளிலையென்று புத்திமயக்கலாச்சகிதா
கற்கிலாயிதுதன் குலமிதாசெல்லம்
ஆத்துமாராயில ஞானகல்லொக்கடி

விருத்தம்.

இந்திரியார்வவைய மிக்காநலத்தை
வந்தப்பறுளைகள் கண்டநட்சணமே
விசலம்புகிளையிட்டு மிருட்டிதல்லிட்டு
மெல்லிசைகுருநலனே மிலேக்கண்டால
சொல்லாமலோடிப்போவாளே
மல்லிகைமலரொடு மாதவைமேயிய
விலிமெயடாமல் வெட்கத்துடனே

வசனம்

ஆதலாலிந்த விப்பார்வையும் புருவங்களையும் மைப்புகம்பார்த்த தேவர்களெனும் அவளுட கறிக்கைத விட்டுவிட்டு ஸ்ரீகளிடத்தில் ஒருசேருளுக பிள்ளைத்தமித்துக்கொண்டிருப்பாள் சந்தேகமில்லை.

விருத்தம்.

காமனைமொக்கிதோதங்கலைச்சக்கிளோ
பாணமேசைமிறுள்களோ நிறங்களுடயோ
மகிமைநிக்கிமோ மாதவக்கனிகளோ
காடைந்தமோர்க்கில்லையோ காமடாதிருவோ

சம்பிரயோகரி கும்பஸ்தனங்களோ
பம்பரங்களோ அமிர்தகுமபமிதுவோ
தம்புருகாய்களோ தாளமேளம்பியோ
கம்பலபலமோ பிலவ காய்களிதுவோ
புஷ்பசெண்டிதோ மதன்கைபொக்கிஷமோ
கிரியாதாதம்முத்து கோர்த்திட்டசண்டோ
பின்னைபோர்க்குண்டோ வானமீந்திட்டசெண்டோ
ஆதலாலென்சொல்வேன் கொங்கைதன்னழகைக்கண்டால்

சந்திரன்சொல் தரு-இராகம்

மோகன அடதாளம்

பல்லவி.

கண்களாயிரம் வேண்டுமே இவளழகை
காணவென்றால் சுமியோ

அநுபல்லவி

நிலவொன்றுமென்ன வென்றுயல்ல
மெய்கொருநிகள்போ மேலொளிதிருக்குள் (கண்)

சரணங்கள்.

கோடைகொடியின்னலோ நடையழகைப்பார்க்க
குஞ்சரத்தின் மின்னலோ
ஆபரணமே ஜொலிபோ
லோசனையோ
சடையக்கமுகான மோனைமயோ அறாா (கண்)

நாகலோகக்கன்னியோ தேவர்களுட
நாயகர்மன்னிபோ
போகிக்கவந்த மோகினியோ எல்லை
கோகிலமேயபச்சை கொஞ்சுங்கிளியிதோ (கண்)

சங்கீதப்பொட்டியிதோ விசித்திரச்செய்யும்
சதுர்முகன்பட்டியிதோ
சிங்காரமென்சொல்வேன் ஸ்ரீ
மகாலெட்சுமியோ
அப்சரஸ்திரியோ தங்கப்பதுமையோ (கண்)

சந்திரன் வசனம்.

ஆஹா இதுயென்ன ஆர்சரியம்
ஆஹா இதுயென்ன புதுமை
ஆஹா இதுயென்ன விந்தை
ஆஹா இதுயென்னவாடை
ஆஹா இதுயென்னஜாடை
ஆஹா இதுயென்னசாயல்
ஆஹா இதுயென்னமாயம்
ஆஹா இதுயென்னநன்மை
ஆஹா இதுயென்னபொய்மை

சந்திரன் செலவிசபத்தியம்.

சேடியாளுமைபார்ப்பேமா சேரபோயி
நாடுமென்மனம்பார்த்திடி [illegible]ன்செயவேன்
தேடியிலடம்பரி மனவாடைவீச
சோடிகூடலேயெந்தன்முன் தோன்றினாளே

வசனம்.

ஆஹா பிரம்மதேவன் யெனக்கென்று இந்த ஸ்திரியை சிருஷ்டிசெய்து யிவளை அனுப்பிவைத்தானோ தெரியவில்லை இந்தப் பரிமளவாடை வருவதைப்பார்த்தால் யென்னுடைய புத்திபிரம்பிக்குது அவளிட அருகில்போய் கேழ்ப்போமாயென்றும தோணயில்லையே. ரீஞரி.

பொது தீபதார்த்தம்.

தோணுமேப்படி சோமனிருக்கையில்
யேனுஷ்டிதாரை யிருசமையமென்று
வீருணவரிசையை மேலிட்டுக்கொண்டு
தானேகைபிடித்திழுத்தாள் யோட்டமாயோடி
ப்ராணேசாவயென் றழைத்தாள்
நாணப்படாமலே ரதிகேளிசெய்ய
நானுனைகெத்துரேன் ஙஉமுடனென்றேதானே

வசனம்.

ஓட்டமாய்வோடித் தாரையானவள் சந்திரன்கையைப்பிடித்தயிழுக்கும்போது குருபத்தினியென்றறிந்து சந்திரன் மிகவும்பயந்து சொல்லுகிற விதமு கேளுங்கள் சபையோர்களே.

சந்திரனுக்கும் தாரைக்கும்தர்க்கம்

கரு அடதாளம்

சந்திரன்சொல்.

கையைப்பிடிக்கத்தகாதம்மா யென்மேல்
காதலேன்கொண்டா யிப்போதம்மா
பையல்காணுன்னிடப் பாலகனல்லவோ
அய்யோயிதடுக்குமோ அம்மம்மா நீ
என்தன்கையைப்பிடிக்கத்தகுமா-கையை

தாரை சொல்.

கையைப்பிடித்தாலென்னடா சந்தரு
காதலாகுதேயிதற்கென்னடா
மெய்யாகவுந்தன்மேல் வெகுநாளாசைகொண்டேன்
ஐயமேன்படுகிறாய் குட்யாமலிருநமந்தன்-கையை

சந்திரன் சொல்.

வாராயோ வொண்டியா யம்மணி-வந்த
வாலாறு சொல்லு பெண்ணம்மணி
இருவரொண்டியாய்ப்பேசி யிருந்தாலிவ்வுலகத்தில்
பரிகாசஞ்செய்குவார்கள் மரியாதையல்லவோ-வாற

தாரை சொல்.

வந்தாலுனக்கென்ன சொல்லடா-உன்னை
மறுகவந்தேன் சந்தேகமில்லடா
உந்தனை சவுரி பந்தனங்களைச்செய்து
சந்திரனைப்பிடித்துவேன் சந்தேகங்கொள்ளாதே-வந்

சந்திரன் சொல்.

வேலையில்லையோ விட்டிலம்மணி-இந்த
கோலமென்னமோ சொல்லுமம்மணி
காளையனென்று நாத விதைக்கேட்டால்
ஞலயிட்டவும்படி வுரைப்பாரே பெண்ணே-வேலை

தாரை சொல்.

உன்னைவிடவேலை யென்னடா-விட்டுத்
தனியாயிருப்ப தென்னடா
யௌவனபருவம்போனு லெப்போவருவானோ
[illegible] விடவில்லையாதன் தனியாயிருப்பேனோ-உனை

சந்திரன் சொல்

பறித்தால்பழம் பழுமம்மணி-கொண்டு
பொரிக்கலாகுமோ சொல்லுமம்மணி
கனியில்லாதுமிதில்லை பறிக்குவதுமில்லை
யைப்பட்டிருக்கின்ற அரசனந்தமக்கிதில்லை-பறித்

தாரை-சொல்.

பணம்பழமென்று நீ பேசாதே-இந்த
பழத்தைப்பொரிக்கலாம் பேசாதே
எனதாசைநாயகன்றிரும் விட்டுப்பட்டுவந்தேன்
கனிவாயிதழைநீ கடித்துருசிக்கடா-பணம்

சுலோகம்.

அவனும்பருணி புஷ்பாணி
ச்வேதவர்ண துவையாம்
மத்யபாதஜலன் குஷ்டவா
நாஸ்தித்தம் நவிதந்தியதே

சந்திரன் விருத்தம்.

காகத்தில்வெள்ளைகாகம் கண்ணுறில்காணலாகும்
வேகமாய்வெள்ளத்தோடும் மீன்காலைகாணலாகும்
பூனையாய்த்திடுபூனை உலகதிற்காணலாகும்
ஆசாமியார்க்கொத்தாம் அருமாந்துபாரப்போமென்றால்.

வசனம்.

அத்திபூவையும் வெள்ளைகாக்கையும் மீன்காலும் தேடிப்பார்த்தால் ஒருகாலத்தில் காணலாம் பெண்களிட மனதைக்கண்டு பிடிக்க வென்றாலும் முடியாது அரிதானி

சந்திரன்சொல்-நியதை.

என்னையாய்த்துணிவுகொள் டீவிட்டுக்காய்
அதனாலே யுன்று லயித்திக்கிடோம்
தருமாயுனைவிட்டுத் தனிமையில்லாதேப்பார்
ஏகந்தாசிசெய்குவார் பெண்ணேயப்பா

வசனம்.

கேளும்மாதாயே இந்த அர்த்தராத்திரிவேளையில் இவ்விடம்தா னிவ்விகொண்டு நீவந்ததைப்பார்த்தால் உலகத்தில் அபகீர்த்திக் கிடமா ன்ந்தாயே.

தாரை-சொல்-தரு-இம்-முகாரி.

கன்னிகள்-அடதாளம்.

உன்னைப்போல் சொன்னவ
ருலகத்தில்வெகுபேர்கள்-சந்திரா-சொல்லி
பின்னுமேமாதரைப்
பிரியாமலிருந்தார்கள்-சந்திரா
கன்னியர்களாசைக்
கடந்தவர்களுண்டோ சந்திரா-அறமா

சன்னியாசிப்போலே நீ
 யென்னுடன்பேசுராய் சந்தரு
ஸ்திரீகுறித் தெரிந்தவர்
 ஜெபதபங்களைவிட்டு சந்தரு-பின்
ஸ்திரீரூபமேபரந்
 தெய்வமாகவினைப்பார்கள் சந்தரு
காமனைவென்றல்லோ
 கடந்தேறவேணும் நீ சந்தரு விறைப்
காமக்காச்சனுடனே
 கடந்தேறலாகுமா-சந்தரு

தாரை சொல்-கந்தார்த்தம்.

சிரியனும் மோகையிறுல்
 தெரியாமலே போச்சுது
தபசுசெய் யோராகில்
 அருவயரை கண்டதட்சணம்
அணைகுவார்கெதி நீயேயென்று
 பணிகுவர்ரதி கேளிச்சொல்ப
துணிகுவார்நுறின் மதிசெயமென்றே மாதரை
 முனிவர்களென்றுலார் மனதுமயங்கியே
அணைகுவார் கெதியென்று

வசனம்.

சேளும்சந்தரு ஸ்திரீகளிட ருசிதெரிந்தால் சபதபங்களைவிட்டு ஸ்திரீரூபமேபரதேவதையென்று நினைப்பார்கள் மூடரானவர்களிருக்கவில்லையா நீ சிறுபிள்ளையாகையால் உனக்குத் தெரியவில்லை நானென்ன செய்வேன் சந்தரு.

தாரை சொல்-நிந்தை.

நானேஞேயுந்தன்மேல் நட்பானைகொண்டு
 நினைகப்ராணத்தை விடுகிறேனென்று
சித்திக்குப்பெண்பாவம் சித்தஞ்காற
 கந்தகவியோதாதே காதலேத்திர
வாரியெடுத்தென்னை மாரோடணைத்து
 போகும்ப்ராணத்தைப் போகாமல்செய்யும்
பரோபகாரத்தைச் சீரமென்று
 பெரியோருரைத்ததைச் சரியாகுமுந்சந்தரு

வசனம்.

மன்மதனுக்கொப்பாகி உன்னுடைய அழகைப்பார்த்துநானவிறுக ஆசைப்பட்டு ப்ராணத்தை விட்டுவிடுகிறேன் இப்படிப் பரோபகாரத்த சரீரமெனகூறும்வரனை தப்பாமலென்னைகட்டி அணைந்து என்னிடத்தில்வேதனையை நிர்த்தூலச்சுது இல்லாவிட்டால் உனக்காகவெ ப்ராணத்தை விட்டுவிடுறேன்சந்தரு

சந்திரனுக்கும் தாரைக்கும் தர்க்கம்.

தரு அடதாளம்
சந்திரன் சொல்

பிராணன்விடுவே னென்று
 பதிபோகிறாய்டயா
நானுனோசேர்வதும்
 நாயமோ அம்மா

தாரை சொல்.

நியாயமல்லவென்று
 நன்றாய்நீ யென்னோ
காயஜன்விடும் பாணம்
 கணக்கில்லைச் சந்தரு

சந்திரன் சொல்.

இந்திரப்பட்டணம்போய்
 இருக்குறர் உன்றனா
வர்தாலனைவருன்பாணம்
 வதைபடாரம்மா

தாரை சொல்.

[illegible]க்கதை அம்மாவென்
 றே[illegible]யதைக்குறும்
உன்தாய்பெட்டைக்குபாதி
 ஒப்பாரிசந்தரு

சந்திரன் சொல்.

ஆடுமாடுபோலே
 அலையவாமுயென்னை
கூடாதுபோமம்
 கோறமேனம்மா

தாரை சொல்.

சொல்லுக்குச் சொல்பதில்
  சொல்லுரா யென்னடா
கல்லோவுன்னிட மனக்
  கரையாதுச் சந்திரா

சந்திரன் சொல்.

வரிசைத்தெரியாமல்
  மருகவேனு மென்றால்
நரகத்துக் காளாக
  நான்மாட்டேனம்மா

தாரை சொல்.

பருவத்தில் பெண்கள்தன்
  பாதையைத்தீர்த்திட்ட
புருஷர்கள்வைகுண்டப்
  பதிசேர்வார்சந்திரா

தாரை-சொல்-விருத்தம்.

இ-ம-முகாரி.

அழுவதிற்பலனுண்டாமோ அரகரசிவனேயென்றும்
தொழுவதிற்பலனுண்டாமோ தோகையுனைமுகரும்போது
தழுவிடிற்பலனுண்டாகும் தையல்நானையமாய்நீவிவெ
முழுமினேன்கொங்கைதொட்டு முத்தந்தந்திடாயே.

தரு-இ-ம் காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தயவுவைத்தென்னை தொட்டுபாரடா சந்திரா
தழுவிமுத்தமிட்டுச் சேரடா

அநுபல்லவி

மனதைப்பிடித்தென்றால் மதன்கணைபடுவேனோ
மையலைத்தீராவிடில் தையல்நான்பிழைப்பேனோ

சரணங்கள்

படிக்கவந்தனாள்முதல் — வந்தனாயுனைக்கண்டு
பதைத்துமனதுருகி — மையல்விரகங்கொண்டு
முடிக்கதேசிகவில்லா — வேந்தாவுனைபார்த்ததுமுண்டு
மோசஞ்செய்யாய்தோஷம் — ஆசையானதுண்டு

மன்மதன்விடுமல்லி — மலர்க்கணைப்பாயுது
மனதையுருக்கிவெப்ப — மாயெங்குந்தீயுது
கன்மனதோசோடச — கலைமனத்தோயுது
கன்னிவனமேற்றிருபைகொண்டு — நான்விடைதமக்குளன்றி
யெந்தக்கலைவல்லோகா — யெதிரில்நின்றேபோராய்
யேவுருமனக்கவலை — யால்யோசனைசொல்லகூடாய்
சந்தரும்தன்னுறப்பதி — மிந்தவிரகந்தீராய்
காம்போதிராகமபாடியே — நாம்போகிக்கவேணுஞ்சீராய் (தய)

சந்திரன் சொல் விருத்தம்.

மண்ணையாளரசன்றேவி மலரயருள்குருவின்றேவி
அன்னைதேவிமைந்தன் மாதவிதேவனைதேவிதன்னை
வன்னமாளின்றீன்றது மாதருந்தாயாமெனாறு
பன்னவரோதினைத்தார் பாலனுனக்குத்தாயே

வசனம்.

கேளுமம்மாதாரையே அரசன்தேவியும் குருவின்தேவியும் அன்னைதேவியும் மாமனார்தேவியும் தன்னையீன்ற அன்னையையும் இந்த ஐந்துபேர்களும் தாயென்று தர்மநூலில் உள்ளபடி பிரகஸ்பதிதேவரெனக் குபதேசிக்கின்றார் ஆகையால் எனக்கு நீ தாயாச்சுது யென்மேல் மோகங்கொள்ள வேண்டாமம்மா.

சந்திரன்-தரு-இ ம்-முகாரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

தாராதாயே-யென்மேல் கிருபை
பாராய்நானுன்சேயே

அநுபல்லவி.

மாரன்கணையால் மதியமயக்கங்கொண்டாய்
மைந்தன்மீதில்வீண் மையல்கொள்வதுண்டோ

சரணங்கள்.

தேசிகன்றேவி நீயாச்சே-ப்ரம்ம
தேவன்குலத்திற்கு பேச்சே
வேசியைப்போலே நீ
வெட்கம்விடுக்காதே

காமினியோர் புகழக்
கர்ப்பைக்கெடுக்காதே (தாரா)
பாவத்தைநீ தேடாதே நல்ல
பத்மினியெண்ணவுங் கூடாதே

கோவைதைக்காகினுங்குருத் துரோகம்பொல்லாதே
ஆவிபறிபோம் மதுவிட்டுச்செல்லாதே
படிக்கவந்த பாலன்நீதே குரு
பான்றேவியே நீயிப்போதே

பிடிக்கவாகொங்கையை பேதைவென்றிதழ்தன்னை
கடிக்கவாவென்று முகமாராகம்சொன்ன (தாரா)

தாரை-சொல்-விருத்தம்.

தாயுமைமுலைதொடுக்காட்டாரமாய்சுகங்கொடுத்தாள்
தாயுமாவுலகளித்தசக்தியாள் நலலால்வேறோ
தாயும்பெண்டாறம்பெண்ணென்று மறியாயோவென்னை
தாவென்றெண்ணுமற் கட்டித்தழுவியேயணையவாராய்

தாரா-தரு இ-ம்-பிலகரி-அட தாளம்.

பல்லவி.

அணையடாசாமி சந்தனேவிடே
னணையடாசாமி

அநுபல்லவி

துணைவனோடு
கணவனைபந்த

குணவனேயென்
சனையில்வந்துநீ (அணை)

சரணங்கள்

காவுசொல்லாதே
காதல்பொல்லா
மருவுங்கல்லாதே
மதியேகொல்லாதே

உன்மேற்கொண்ட
இப்போதென்னை,
சோடசகலை
மாரட்சம்விடே

வரவநூஷ்ண
ரூபியாகிய
கருவியால்மன
தருணமிதுவெகு

பரமனுலெறிந்த
உருவிலிமலர்க்
முருகிவாடினேன்
பிரியமாயென்னை (அணை)

உன்மனக்கல்லா
யோடிடப்புல்லா

மன்மதன்வேழ்விச்சி
தாம்புலை

தன்மமோசொல்லாய்
நழுவிடல்லாய்

பிணக்கிடாமற்
திரிகூடமதியினில்

முன்னும்மோருகம்
மன்னுயிர்களும்
அன்னவமக
என்னைவாட்டினு

நனையார்த்தவன்
மின்னுமென்னுமென்னும்
லென்னுமன்கஜன்
னன்மையோயினி (அணை)

சாலஞ்செய்யாதே
தையலின்மீதே
பாலாயிப்போதே
பகறவொணாதே

மையற்கொண்ட
அத்திரிதந்தப்
திருகுமொழி
கொடியதான

ஆலமுண்டிடு
சூலங்கொண்ட
சிலமாய்வெகு
மால்மகன்

நீலகண்டத்ரி
யோகிபதமதை
காலந்தேடிய
மதனாலேவாடினேன் (அணை)

சந்திரன் தரு இ-ம் சங்கராபரணம்.

அடதாளம் பல்லவி.

குலுக்கிகுலுக்கியுன் மலர்கையைநீட்டுறாய்
ஐயோயென்கண்ணின்
கொடியப்பாவியுன் கொங்கைகாட்டுறாய்

அநுபல்லவி.

துலக்கிமுகமதை மினிக்கிமஞ்சளாற்
தலைகழியலாணிற் நினிக்குமொழிகளாற்
கலக்கியென்மன தாரிக்கிமையலின
வலைக்குட்படசெய்து விலைப்பெண்போலவே (கு)

சரணங்கள்.

நேமாய்பரிகாசஞ்செய்குறாய் மிருவாசசத்தனம்
பூசியேமலர்வீசிவெய்குறாய் சாகரஞ்சூழும்

காசினிதனில பெண்கள்கூடியே
யேசிடப்பழியுள்ள பாதகி
ரோஷம்விட்டே கர்ப்பழிந்திட
கூசவிட்டுயென் றசைவிட்டு (குலி)

அடிக்கரம்பிடித்துகெந்நாய் வெட்கம்கவிட்டு
முடித்தழுந்திடவந்து வெந்தாய் ஐயோவிக்கு
படிக்கைத்திரிந்து நிறுவனென்மைமை
உடுக்கமுளப்ரகஸ்பதிக்குருநாதவெனும்
குடிதனைக்குலிபசாரி யென்றொரு
வடுப்பெயர்க்கொள் வடித்தனையலால் (குடி)

குமிம்கனைத்துமீ கங்கபூட்டுறாய்-மார்தனிர்வில்
இணைக்கிடும்கன்னமாமி சமிட்டுறாய்-யென்னிருமார்பிற்
துலங்குரத்தின பணிகள்பூட்டுறாய்
பலன்கனிந்ததை யருந்தவூட்டுறாய்
புலம்கெட்டெந்தனை மருவவழைக்குறாய்
யலங்கமலக்கலே பிடித்துயிழுக்குறாய்

சந்திரன் வசனம்.

மைக்கண்திட்டி கைகண்காட்டிநடித்துகொடித்து துடிதுடித்து பதம்படித்து கோபமற்ற வேசைபோல் அசைகொண்டுமருவ அழைத்த குருவின்தேவியே உன்னைப்புல்ல முறையல்ல கடக்கவில்லாய் யென்னைத் தொடாதே அன்னையேகெடாதே இது அடாதே.

தாரை வசனம்

ஆ-ஆ-அம்மா-சகி யென்னசொன்னானடி

அகலிய வசனம்.

அம்மாதாரா யென்னை ஸ்நானம்பண்ணதாலே உன்னைச்சேர்ந்தால் சன்னிபிறக்குமென்றெண்ணி அன்னையென்றழைத்தானடி.

தாராவுக்கும் சந்திரனுக்கும்

தரு-இராகம்-பைரவி-அடதாளம்-கண்ணிகள்

பல்லவி.

என்னையணைந்து சேருயோ-சக
மின்பந்தந்திடவாராயோ

அநுபல்லவி.

அன்னையென்றுவாயால் அடிக்கடிசொல்லாதே
அருமைநாதன்பயிர காக்கினைபொல்லாதே
கன்னமிடக்காமன் கணையினுற்கொல்லாதே
கலந்தினைபாவிதற் காபழிவிலாதே

கற்றவனையழ குற்றவனேபெரு
பெற்றவனை சமயல்-வைத்தவனேயின்று (என்)

சந்திரன்-சொல்.

பல்லவி.

பேதமையெண்புத்தி-யம்மா
பேசவேண்டாமிருவொத்தி

அநுபல்லவி.

மாதரேயுநகம் மதிகெட்டுவைவிராய்
மைந்தனென்றென்னாமல் மல்லுகளவிராய்
காதலைக்கொண்டுநீ கற்றதைப்பாடுராய்
கர்ப்பழிக்கவே கர்மங்கள்தேடுறாய்
கண்டவளையைற் கொண்டவனையுன்போற்
பெண்டெவனாலும் கண்டதில்லை சீ-சி (பேதமை)

தாரை சொல்.

சிச்சியென்றுனுஞ்சொல் சேர்ந்தானந்தால்போதும்
சிந்தையிற்கோபங்கள் செப்பவுமாகாது
தேசிகன்வாறுமுன் சேர்ப்பஞ்சனையீறு
திங்களேயோவிட்டோம் இதைவிதுவாறுது
மோகனேதொட்டு
பாரயம்முத்திட்டு
தாராங்கக்கட்டும்
வாராய்வெட்கம்விட்டு (என்னை)

சந்திரன்-சொல்

குழுதைக்குபதேசம் காதிலூனதென்ன
கல்லாதவர்க்குத்தேன் கவிசப்பாஞ்சொன்னால்
பழுதாகுமாமந்த பாலைப்போலுள்ள
பத்தியுடன்சொல்லப் புத்திமியலிவேயெய்ம
பாதகியாய்விட்ட
காதகியேகெட்ட
வாதுகளேன்றுனக்கட
சாதிக்கோப்பட்ட (பேதமை

தாரை-விருத்தம்.

ஆசையாய்நானழைக்க வினையவாருமல்வீறாய்
வேசிநாய்காலதனை பன்று விளம்பியசந்திரா உந்த
தேசமில்லாமற்றுரத்தி யெனியுமிவாயற்வெட்டு
மோசங்கள்வந்ததாதரா மூன்வினைப்பயனாலையோ

சந்திரன்-சொல்-தரு

மோசஞ்செய்தாயென்று முகஞ்சோர்ந்து அழுதாலும்
முக்கோடி நாம்நீயென் முன்னேதொழுதாலும்
நேசஞ்செய்யேனுன் நினைவுபழுதாலென்
நீள்கரம்விடுஞ்செப நேமம்பொழுதாகும்
நீலிநீயேசந்தர சாலிநீயேயெந்தன்
சேவிக்கேந்தவந்தால் கேலிக்கிடமாகும் (பேதமை)

தாரை-சொல்.

கந்தர்ப்பன்விட்டக் கணைவலையிற்பட்டு
காதலானேனுனை கண்டுவெட்கம்விட்டு
எந்தன்ஸ்தனத்தை யுன்னிருகரத்தால்தொட்டு
யின்பந்தாருமல் யிருக்கின்றாய்யோர்கட்டு
ஏனோவுனைவிடுவேனோ கரம்பிடிக்
கேனோவுனைவிடுவேனோவில்லேனோவந்தென்

சந்திரன்-சொல்.

குக்கலின்வாலுக்குக் கொம்பொன்றுகட்டினும்
கூளிமெராதுக் கோதிப்புகட்டினும்
அக்கைப்போலச்சே வக்கிரால்கட்டினும்
அஞ்சாமலெங்கழுத் தாயுண்டாய்வெட்டினும்
ஆண்டிடமேனகையாற் தீண்டிடனேமையம்
பூண்டிடவேப்ரவம் வேண்டிடனோ சேசி-பேத

தாரை-சொல்.

கைப்பிடித்தேன்மனம் கரைந்திலையோகல்லோ
கன்னியவலைவந்தாற் கனவர்க்கென்றையல்லோ
இப்படிவருகநிலைக்குமிராதல்லோ
இந்துவேயுன்னைய யிளிவிடேன்பொய்சொல்லோ

யெத்திசென்றேன்ஸ்தனம் பத்திகொண்டேனர்
மெத்தைதனிலேதலை வைத்துகொண்டிரவாய் (என்)

சந்திரன்-சொல்-தரு-௩ம்

ஆகிரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிவனேயென்செய்வேன் நீதானையான்
பவனேயென்செய்வேன்

அநுபல்லவி

சிவனேதேசிகன் தேவிதாரையெந்தன்
சென்னகையைத்தொடலாமோ கொங்கைகண்படலாமோ (சிவ)

சரணங்கள்.

தோஷமாச்சுதே-சிவிருகுமின்
த்ரோஷம்வாச்சுதே
சேஷனென்றென்றுமற் சேர்ந்திடப்பிடித்தனே
ரோஷமாமயன்வெட்கம் கொடியினில்விடுத்தனே

சாடைகாட்டுறாள் பச்சைகிளிப்பராம்
பாடிகாட்டுறாள்
கோடைசகலையின்றன் கடமொளிகளைக்கண்டாள்
வாடியனைதுருவி காமந்தம்மேல்மையல்கொண்டாள்

நான்செய்தசதியோ சாகத்திற்கிப்
பேன்செய்திட்டவழியோ
யென்செய்வேனையனே யென்னிடமிளநீந்தோ
வன்பாயவிரிப்பாமே மடிமேலினைசேர்த்திடு (சிவ)

தாரை வசனம்.

கேளும்சந்திரா யெமபாசத்தில் அனேககாலமிருந்துவந்ததுபோல யென்றாலென் காமமென் தாபமென்றும் சொல்லுகிறாய் நல்லது அர்த்தமெயமட்டனத்தில் யிருக்கிற கதைதானைத தெரியச்சொல்லும் சந்திரா.

சந்திரன் விருத்தம்.

மாணிக்கண்டிருக்கவேறு மன்னசல்புருஷனுடே
தேனென்னும்மொழியாள்ளீலே செய்திடிலெமனார் தூதர்
தானுமேகொண்டுபோயிதயவுநாட்சண்ணியமில்லா
யேனிபிர்க்கருவொன்றேத்திவுயிர்வதைசெய்வாரம்மா

பேதார்த்தம் ஆதிதாளம்-தரு.

கள்ளபுருஷனை கட்டியவளைத்த
முல்லைகையானை முழக்காதகட்டி
முள்ளுருப்பபாயினிர் முறையிட்டுதூதர்
தள்ளியுருட்டுவாரம்மா பாவிஷ்டியென்று
சொல்லிப்பிரட்டுவாரம்மா
யேமன்வாசல் முன்னே நில்லென்று
மிரட்டுவாரம்மா
நில்லுநில்லுவொருநிமிஷ மிருவென்றால்
பள்ளமேடும் பார்க்காமற்படி
தள்ளியுருட்டுவா ரமமா

சந்திரன் விருத்தம்.

நல்லசந்தனக்குழம்பு கமக்கன்னியபுருஷன்பூச
நில்லென்றிருக்குமென்று சேர்ந்தணைந்திட்டமாதை
வல்லவதூதர்வந்து வாரியேகொண்டுபோயி
தள்ளுவாரக்கினிகுண்டம் தப்புவதில்லையம்மா

இதுவுமது.

புஷ்பதோட்டத்திலன்ய புருஷனைச்சார்ந்தமாதை
நஷ்புவில்லாமற்கால நாரிடத்தூதர்வந்து
கொப்பனைவொடித்துக்கட்டி கொண்டுபோய்நாகலிக்க
சொப்பியேயினைத்திற்றள்ளி ருப்பிக்கொள்ளென்பாரம்மா

இதுவுமது.

புதுமைபாய்தானுமன்னிய புருஷனைக்கூட்டிக்கொண்டு
மதுரமென்றதரபானம் மட்டிலாசெய்யுமாதை
விதயிலாபெரும்பறந்த மின்னமாயிருக்கும்நீரை
உதட்டிலுறுஞ்சியென்று அதட்டுவார்தூதர்கனட்பி

இதுவுமது.

அவசரப்பட்டுவேறே அன்னியபுருஷனோடு
சரசதப்பகளங்கள் செய்ததோர்மாதுகள்ளை
சவுரியதூதர்வந்து சமன்புரிக்கொண்டுபோய்
தவிலாயக்கினிஸ்தம்பம் தான்கட்டிக்கொள்ளுமென்பார்

பேதார்த்தம்.

வெழுக்கமில்லாமல் வெள்ளனியவிவிலே
பக்குவமாகப் பரபுருஷனோடே
அக்கரைதீர்ந்த அறுவையாள்தன்னை
சொக்கவெய்யவேதள்ளுவார் கடுவனாவில்
நிற்கவெய்யென்று சொல்லுவார்
பாபிஷ்டி யிவள்நிக்கு
ராவென்று தள்ளுவார்
வெகுவெக்கு வெரு
ண்டித் திருக்கிறாள்
நக்குமுகக்கென நருக்குவிரென்றே
சொக்கவெய்யவிலேற் றள்ளுவார்
பஞ்சணைகட்டிலின்மேல் பரபுருஷனையும்
கொஞ்சிகுலாவியே கூடினமாதை
கொண்டுபோய்யெமபுரக் கும்பிபாகத்தில்
சண்டாளியென்று தள்ளுவார்
ஜாதெல்லா மெந்த
தண்டனையென்று சொல்லுவார்
பாபிஷ்டி யிவளென்றே
யெமதூதர் தள்ளுவார்
வண்டுகளோனையும் பல்லிப்பாம்புகள்தேள்
கண்டதுண்டமாய் கடித்திடுங்குட்டையில்
சண்டாளியென்று தள்ளுவார்

வசனம்.

கேளுமம்மாதாயே சொந்தபுருஷனை விரும்பாமல் அன்னியபுருஷனை விரும்பியமாதர்களை இப்படிக்கெல்லாம் யெமபுரத்தில் நரகத்தில் தள்ளி பாதைசெய்குவாரம்மா தாயே.

தாரைசொல் திபதார்த்தம்.

சேடியர்தன்மனம் தெரிந்தசமயத்தில்
சிரிக்கமாட்டாத சோதரருக்கு
பிராயமென்றபமெய் காட்டில்
காயும்நிலவுபோலம்மா
தேசாபோகத்
தேங்காயின் பிஞ்சுபோலம்மா
விசாச்சல்மிதில்
பேயுமாமுனைப்போலம்மா
வெதிரிமிடக் காதலே
திர்க்காதலிடச் சாலையுமென்னை
ப்ராயமெய் காட்டில்
காயுநிலவுபோலம்மா

வசனம்.

அடியம்மா தோழி வ்திரிகளிட இச்சையை நீராக புருஷரோத ருக்கு குருமோகலாகன்னிய சாத்திரங்கள் யிருந்து வென்னத்துக்கு சொல்லுவாய் தோழி.

தோழி வசனம்.

மதிகெட்டு என் தடமாமிருய் மோகமில்லாத சபுருசனுன இந்த சந்திரனைவிட்டுவிட்டு உன் புருஷனுக்கு வெதிர்ப்பார்த்துக் கொள்ளுகுமம்மாதாயே.

தாரைசொல் உபமாலை.

கன்னிகான் யோகமாயிவுனே கட்டிப்பினாக்கசிரை
சின்னகன்முதல்வுன்னை வார்க்கிதி நலனாயி
நம்பிதவெய்வனே ப்ரமமானேன்
என்றாடன்கீதிசொல் பொய்யெனித
மென்குருப்புநானி பொன்குராய்
அன்னைநீயென்று சொல்கிறாய்
ஐயோஎகந்தாமல்லாமற் போச்சுதே

வசனம்.

கேளுசங்கு நீ இவ்விடம் வந்தாள்முதல் சாலுன்னைவளர்த்தசி ன்னவனுயிருந்தவனை பெரியவனுய்ச்செய்து உன்மேல் ஆசைகொண்டு உடும்சமயாத்தில்யுனோகசிகோ சொல்லுகிராய் உன்னைகூடதந்த நபிள்ளிசொல்லும் சகு.

சந்திரன் சொல் தரு அடதாளம்

கண்ணிகள்.

எட்டாதப்பழத்திற்கு எலுசைப்படுகிறாய்
கிட்டவாருதேயம்மா

கட்டமுதியேவெட்டடிக் கனியைப்பார்த்துக்கிளி
பட்டுபட்டூசையை விட்டதுபோலலே (எட்டா)

செந்தனல்பூவென்று சிக்கதயின்தாவென்னரி
வந்துமேல்விழுந்திடும வண்டுகள்போலலே (எட்டா)

கிரிகன்னூர்மகமேருக்கு நிகராமோ
சிவனதிலொருகோடி செடிகளையாமா (எட்டா)

கோவலர்ச்சாம தேனுவுமாகூசும்
நட்சத்திரக்கூடினுல் சந்திரன்தானுமா (எட்டா)

பட்சிகளுருகாயம் பறந்திடல்செருட
பட்சியுமாமா பதுமைகதனுரே (எட்டா)

விருட்சக்கள்சவுந்த விருட்சமதாமா
கண்டவனுவானு கொண்டவன்போலே (எட்டா)

விண்டிலருகுமாதே வெழுக்கம்விடாதே
அன்னடம்வாருதே ஆசைப்படாதே (எட்டா)
சண்டுமொண்டாடாதே சருணமென்னையணி

சந்திரன்சொல திபதார்த்தம்

ஆதிதாளம்.

இனிசொந்தபுருஷனை பெந்தஸ்திரியாகில்
கனிகரமாகதன் கணவனென்றெண்ணி
பெணமொத்துஸம்சாரமெப்படிசெய்வாள்
கனமோசமாச்சுதே யம்மா
பெத்தனைக்கிப்போ
மனக்கிலேசமாச்சுதேயம்மா
உனையெனையாறினம
முலதினிலேகவர்
முனிவர்க்கடுக்குமா
முறைதப்புவதெங்கனே

வசனம்.

கேளுமம்மா தாயே உன்றனிலே இதுமுதல் தங்களிடபுருஷர்களுட னேகூடி ஸ்திரீகள் ஸம்ஸாரஞ்செய்திருக்கிறவர்கள் பொருத்தோத்தியிலில்லையம் மாதாயே.

சந்திரன்சொல்-தரு கண்ணிகள்

அடாணா.

பெத்தவளொருதாயார்-அண்ணனிட
பெண்சாதி யொருதாயார்
சத்தியமாகவே தான்-ராஜனிட
பத்தினியுமொருத்தாயார்
வித்தையைக்கற்றுத்தந்த-வாத்தியானிட
பத்தினி யொருதாயார்
சித்தமொன்றாயிருக்கும் சினேகிதனிட
பத்தினியொருதாயார்
எத்திசையும்புகழும்-குருவிட
பத்தினியொருதாயார்
பெத்திடுபெண்ணை கன்னியாதானஞ்செய்த
சத்திமியொருதாயார்
உத்தமிகேளுமிந்த-பெரியோர்
பத்தினியாய்மேவுமைந்தாய்
பெத்தனமென்செய்குறாய் நீயென்னைச்
சேர்க்குத்தமடைந்திடுவாய்

சந்திரன் சொல்-சுலோகம்.

மித்ரபத்தினி ப்ராத்ருபத்தினி
குருபத்தினி குமோசதி
மித்ரபத்தினி த்வியத்தேஜபத்னி
சமஸ்தபத்னி ஸ்தயதாதா

வசனம்.

கேளுமம்மா தாயே தன்னைப்பெத்தவளும் தமயனிடப் பெண்ஜா தியும் ராஜனிடப்பெண்ஜாதியும் ஸ்நேகனிடப்பெண்ஜாதியும் பிராமண னிடப்பெண்ஜாதியும் பெண் கொடுத்தமாமனிடபெண்ஜாதியும் இப் படியேழுபேருந்தாய்களாயிருப்பதினாலே இவர்களைச்சேர்ந்தால் மகாதோஷ மென்று தர்மசாஸ்திரத்தில் இருக்குதம்மா தாயே.

சந்திரன் விருத்தம்.

மொண்டியாய்முடவனாகி மூர்க்கனாயிருந்திட்டாலும்
சண்டியாய்குஷ்டம்வியாதி சயங்கொண்டிருந்திட்டாலும்
கொண்டனைப்புருஷன்றன்னை தோஷகைபர்தெய்வமென்று
மண்டலந்தன்னிலாழ்ந்தால் வைகுண்டங்காணியாகும்

வசனம்.

கேளுமம்மா தாயே மொண்டிமுடவனாயினும் கூன்குருடாய் குஷ்டவி யாதியாயிருந்தசொந்தபுருஷனை தெய்வமென்று நினைந்து வாழ்ந்திரு க்கிற ஸ்திரீகளுக்கு வைகுண்டபதவி யுண்டாமம்மாதாயே.

சந்திரன் விருத்தம்.

கன்னியர்தனைமயக்கும் காமன்போலிருந்திட்டாலும்
பொன்னிறங்கொண்டதேவ புருஷன்போலிருந்திட்டாலும்
வெண்ணைமீட்டெத்துகின்ற ஈசன்போலிருந்திட்டாலும்
அன்னியபுருஷனோடே அருவயர்கூடொண்ணாது

வசனம்.

மன்மதனைப்போலும் இந்திரனைப்போலும் ஈஸ்வரனைப்போலும் இருக்கவொரு அன்னியபுருஷனைகூடியபருவினால் மகத்தான பாபமென் று தர்மசாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது சொந்த புருஷனை துரோக ஞ்செய்யக் கூடாதம்மாதாயே.

தாரை விருத்தம்.

புருஷனை துரோகஞ்செய்ய பூவையர்க்காகாதென்று
உரைத்ததைவொப்பிக்கொண்டேன் ஒருவார்த்தைசெல்வேன்கே
அருவயரிஷ்டப்பட்டு அணைந்ததோர்புருஷன்றன்னை [ளாய்
தெருவினிலலையவிட்டால் சித்திக்குமதோஷம்சற்று

வசனம்.

கேளும் சந்திரா கன்னியர்க்கு இஷ்டமான புருஷனைக்கூடி மகிழ் ந்தபின்பு அந்தபுருஷனை கைவிட்டு தெருவிலலையவிட்டால் அவளுக்குதோஷ மேயல்லாது இதரமானஸ்திரீகளுக்கு தோஷமில்லை சந்திரா

தாரை விருத்தம்.

தாருகாவனத்தில்ஸ்திரீகள் ஈசனைதன்னைப்பார்த்து
கோரியேமனமகிழ்ந்து கூடினாதவள்ளாமல்
பிரியேகோபஸ்திரீகள் வேணுகோபாலன்றன்னை
வரிசையேதானணைந்தார் வந்தபாவந்தானைச்சொல்லாய்

வசனம்.

கேளும்சந்திரா முன்னாலே தாருகாவனத்திலிருக்கும்ரிஷிகள்ஸ்திரீகளை க்கூடி மருவினதற்கு யென்னபாவம்வந்தது சேயல்லவாடையிருக்கிற கோபிகாஸ்திரீகள் கிருஷ்ணனைக்கூடி மருவினதற்குயென்னபாவம் வந்தது யெனக்கு தெரியும்படிசொல்லுமென்கிறாள்.

தாரைக்கும் [illegible]திரனுக்கும்
தர்க்கம்-௧௫ அடதாளம்.

தாரை-சொல்.

மகளென்றுமென்றாமல் வாணியுடனேசதுர்
முகன்மையில்கொண்டது முறையாமாசந்த்ரா

சந்திரன்-சொல்.

அண்டபிண்டங்களை புஷ்டிசெய்யவேண்டி.
கொண்டமுறையில் குத்தமேனம்[illegible]

[illegible]ல்.

ராதிகாமணிமீதில் காதல்கொண்டு கிருஷ்ணன்
வேதபொருளாகு விளக்கினான்சந்த்ரா

சந்திரன்-சொல்.

எத்தனைப்பேர்களிருந்தாலவர்க்கென்ன
நித்தியப்பிர்ம்மசாரி தெரியவர்க்கம்மா

தாரை-சொல்.

அருமுனிபத்தினியாயிருந்த அகலிதன்னை
சுராதன்கூடிமருவினான சந்த்ரா

சந்திரன்-சொல்.

மாயவேடங்கொண்டு மருவினதற்காக
ஆயிரம்யோனிகள் ஆச்சுதேயம்மா

தாரை-சொல்.

மதனியென்றென்றாமல் வாலிபெண்சாதியை
மிதவாகசுக்ரீபன் மிச்சித்தான்சந்த்ரா

சந்திரன்-சொல்.

வாணிதனக்கு வரிசைவண்மைகளுண்டோ
வீணாவார்த்தை விளம்புறும்மா

தாரை-சொல்-திபிதை.

ஸ்ரீகள்தன்னிச்சையை நிர்த்தூறவாடி
யோகிக்கசக்திலா புருஷர்கள்தமது
பூவையாருடனன்ய புருஷர்மேலகொண்டு
தாலாமலோலையில் தாம[illegible]ழுதிவைத்தார்
அன்னியஸ்ரீகளைச்சேர்ந்தா[illegible]பாபமென்று
யென்னுவதேனந்த யெழுத்தைநீபார்த்து
யென்னுளவருமோய் பிரியமாயெனை
யின்னேறகாதல்கொண் டிருக்கிறான்சந்த்ரா

வசனம்.

கேளும் சந்த்ரா ஸ்ரீகளைத்திருப்திபடுத்தாத புர்ப்பலமான புருஷர்கள் அன்னியஸ்திரீகளைச்சார்ந்தால் பாவமென்று வோலையிலெழுதியதை பார்த்து நீ சந்தோஷங்கொள்ளுகிறது தர்மமல்ல நானுன்னை வெருகாளாய் மருகவேணுமென்று யிருக்கிறேன் என்னுடைசையைதீர்த்துக்கலந்துகூடியனையுந் சந்த்ரா.

சந்திரன்-விருத்தம்.

ஆருளும்முறையோவென்னை அனையாயேருவாயென்று
ப்ராலைனைத்துணிவுகொண்டாய் யிந்தபாவத்திற்கென்னசெய்வேன்
வீறுனைகொண்டுபெற்றன் தியம்கர்மைக்கெடுக்கவேண்டாம்
நாடாருபோயிவாரேன் கோறுமலிருமென்றாயே

சந்திரனுக்கும் தாரைக்கும் தர்க்கம்
கந்தார்த்தம்-௩-ம்-ரூபதி
சந்திரன்சொல்.

விதியேதேவர்கள் தேசிகன்
சதியெனையபிபட்டி சங்கமஞ்செய்தால்
மதியாவிசியென் செய்வது
கதியாய்மதன் புஷ்பபாணங்
வைதக்கவெய்தானோ ஏனழுமனைந்து
சொக்கவெய்தானே
தக்கவைதான்மனம் செக்கசெய்தானெறு
மிக்கத்தாரையிலே சிக்கமாரன்மலர் வைதக்க

தாரை-சொல்லல்.

மதியேயின்மதிமுகவாழ்மடந்தை
மதியேகெடவில்வளைத்து மலர்சரந்தொடுத்து
ததியேயிவ்விதனைப் பெய்தனன்
பதியேயினியாரை நினைக்குமோ

படபென்னுலாமோ காமகூத்தன்
() திடஞ்சொல்லப்போமோ

படபச்சைத்தேருது படவல்குலூறுது
நடமுலைமீறுது தலைக்காமமேருது படபெ

சந்திரன்-சொல்லல்.

தாராமாதே தென்றற்
தேறன்மலர்மார்பிலெய்து நீயுமனமும்
மோகமுன்னிரு கொங்கை
சிரமலர்க்கைப் பிடித்து

. சேர்க்கிறேன்பாராய் சமரிதந்தன்
பார்க்கிறேன் பாராய்
சேர்க்கிறேன்கமலைத் தீர்க்குறேன்காமநால்
மார்க்கமுடனிரு வோர்க்குமின்பமுறச் சேர்க்

தாரை சொல்லல்.

மதுருக நார் தக்நிடும்
சுதனுமதன் பாணமெய்
விதமாலீலை கடனையுன்
நிதமாகச்செய்ய நன்று

விருக்குதகாறு மின்னஞ்சற்றே
சருக்கதா வேணும்
பெருக்குகல்குற்றனம் பெருக்குநில்லைவியிற்.
செருக்குதெனமனது வெறுக்கவில்லைநன்று

அகசிய-தரு-ரூபகம்.

சோபனமேசோபனமே
சோருநின்று பிவருமே
சொர்ந்தாயே சோபனமே
பொரிமாலை தாவனுமே (சோப)

சேர்த்தணைந்த விடங்கண்டு
செதுக்கி யெடுக்கனுமே
பிரண்டிருந்த விடங்கண்டு
பேர்த்து யெடுக்கனுமே (சோப)

பஞ்சாங்கலையர் தன்னை
பரிவா யழைக்கனுமே
பச்சரிசிதட்சணையும்
பாக்காய்கொடுக்கனுமே (சோப)

பூங்காவனந்தனக்கு
புண்ணியாசனம் பண்ணனுமே
புஷ்பம்பரிக்கனுமே
பூசைக்குதவனுமே (சோப)

வசனம்.

கேளும்மாதாயே நீ ஆசைப்பட்டு யென்னைகூடியனாயுமெ ன்று சொல்லுகிராய் நானைக்குமேலுமின்றைக் கருக்குப்போய்வருகிறே ன்மெலுதாரும் அம்மாதாயே.

தாரை-சொல்-தரு-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

முறையேதுயினியெங்கே மயினைபடா-நான்
முதல்தரமென்றென்னி நின்னயடா
கனிவாயிதழ்கொஞ்சம் கடியடா-நீ
முடித்தவுடனேதேனை குடியடா

ரெண்டுகொங்கையை கையிர்பிடியடா-நான்
வந்தகாரியத்தை முடியடா
தொடையோடே தொடைசேர்த்து அணையடா-காம
நீடைக்கிரீடைசெய்ய நீமுனையடா

ஓடிப்போகாதே சந்திரா-இந்தவேளை
மோடியாகாதே சந்திரா
சேடிகாணுன்னைவோடிநால் விடுவேனோ-சோடு
கூடியேமதன்கிரீடை செய்வோம்வாடா-வோடிப்

பொது-விருத்தம்.

முறையினிப்பார்க்கவேண்டாம் மோகம்கொண்டேனிக்த
தருணத்திலென்னைநீயும் சம்போகம்செய்வாயென்று

பிறந்தசெவ்வாய்கடித்து மிட்பனைஞ்செய்யத்தாரை
பரவசமாகிச்சந்திரன் செரிதப்பிச்சொல்லுவானே

வசனம்.

தாரையானவள் தர்ம்மார்க்கமாய் காமாந்தக்காரத்தினால் சந்திரனை வொட்டமாகவோடி சேர்த்துக்கட்டிக்கொண்டு கனிவாயிதழைகடித்து மிட்பனம்பனஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கிறபோது சந்திரனானவன் மெய்மறந்து செரிதப்பி சொல்வதைக்கேளும் சபையோர்களே.

சந்திரனுக்கும்-தாரைக்கும் தர்க்கம்.

தரு கல்யாணிகன்-அடதாளம்.

சந்திரன்-சொல்.

ஆசையாய்யெனைக்கட்டி யணையடி-பிராண
கேசனுனேசானே னென்றனையடி

தாரை-சொல்.

கட்டியணையுரேன் சரசமாய்-பின்பு
தொஷ்டிசெய்யாதே விரசமாய்

சந்திரன்-சொல்.

இனியுன்னை மறவேனடி-முத்தம்
இட்டவந்து தாராயடி

தாரை-சொல்.

முத்தந்தாருமென்று சொல்லுகிராய்-கொங்கை
முலைநாயகேத்தாலே யின்றெனும்

சந்திரன்-சொல்.

காடையிருவென்றப் பிடித்தேனே-இன்ன
காரியமெனக்கென்ன விதித்தேனே

தாரை-சொல்.

கூரினவர்த்தைனயக் குத்தமாய்-மனம
கொள்ளாதேறதிசெய்யு நூத்தமாய்

சந்திரன்-சொல.

உபறதிசெய்தேனே தேற்றடி-கொஞ்சம்
முன்னைகருமுருக மெத்தடி.

தாரை-சொல்.

அதாருமிகண்டு சொல்லடா-யதின்
மதாரத்தைதீட்டிக் கொள்ளடா

சந்திரன் சொல்-விஸ்பத்தியம்

கர்க்கண்டியிதுவல்ல கரும்புபாலிதுவல்ல
அதரசமல்லபூமதுவுமல்ல புத்தமிர்தலிதுவல்ல
புகழ்கொவைகனியல்ல பாலுடசர்க்கரைதெள்ளசாறுமல்ல
மாதலரசமல்ல மாங்கனியிதுவல்ல
பேரானசெவ்வளிருமல்ல பனசுபிதுவல்லப்
பன்னீருக்குமல்ல வட்டல்லயிது திராட்பிரசமுமல்ல
கதலிகனியல்ல கர்ச்சூரக்கனியுமல்ல
யென்னசொல்வேன் வாயிதழமென்னருமியோ தோணலேயில்லை
ருசிகண்டுசெ சொல்லுவோயென்றால்

பொது நிபந்தை.

தோடையிலும்புக நிழலிலும் கலிபில்
காரிருந்தும்பற் கழுதசாலியிலும்
கெம்பியம்டபம் கிழக்கிலுமருளைவில்
சோலைகிருதனத்திலும் முல்லையில்
கரபோவனத்தில் புங்காவனாக்கனிலும்
நதிகளில்அரயின்னே புதரிலுமுங்க
புதரிலும்செங்காளை புதரில்கதம்ப
புதரிலும்சன்பக சுரப்பர்தல்களிலும்

தகுதியாகியகொத்து இராட்சிபக்கதிலும்.
ஜெகதலம்புகழ்கின்ற ஜாதிபக்கதிலும்
பகலென்றுயிரவென்று பார்க்காமலிருவர்
சுகித்தனர்றதிசெய்து சுபயாகத்தாலே

பொது விருத்தம்

இப்படிசந்திரன்தன்னை யேந்திழைதாரைகூட்டி
தப்பிலாஆசிரமத்தில் தானுமேயிருக்கும்போது
அற்புதமாகவேள்வி அமராபதியிற்செய்து
கொப்பனைசிஷ்யரோடே குருபரன்வருகின்றாரே

குரு-வருகிற தரு-ஜம்பை.

சந்திரனைகூடியே தாரையிருக்கையில்
சுந்தரமாய்குரு வந்தனர்பாரீர்
இந்திரபட்டணம்போயி யாகமுடித்துக்கொண்டு
சுந்தரமாய்குருவிதோ தான்வந்தார்பாரீர்
வஞ்சனைதப்பியேதன் மாதிருக்கையில்
ஹரிஹரியென்றே குருவிதோவாரார்
செரியுடன்சிஷ்யர்கள் மறைதானோதவே
பரிசைக்கள்சொல்லியே குருவிதோவாரார்
தேவியேசந்திரன் சேர்ந்துயிருக்கையில்
தேவர்கள்குலகுரு சுவாமியும்வாரார்

காவலரிந்திடும் கற்பணிதரித்துமே
பாவனைமப்பாகஸ்பதி யிதோவாரார்
சாஸ்திரவிரோதமாய் தாரைநடக்கையில்
காத்திரமாய்குலகுரு மூர்த்தியுமேவாரார்
போர்த்திடுசிஷ்யரை வாழ்த்தியாசிரமம்
நார்த்திசைப்புகழ்குரு மூர்த்தியும்வாரார்

பொது விருத்தம்.

வாசவன்புறத்தைவிட்டு வந்திங்குருவைப்பார்த்து
ஆசையாய்பன்னிருலே அலம்பிபொற்பாதம்நன்றாய்
பூசனைசெய்தனைதுக்கொண்டு போய்தன்சிரகத்தில்தாரை
குசனையுடன்கைகூப்பி சொல்லவேதுடங்கினளே

தாரைசொல் தரு அடதாளம்.

என்னைபொண்டியாய்விட்டு
எப்படியிருந்தீரோ-நாதா அந்த
விண்ணுலகில்வேள்வி
யுன்னால்முடிந்ததாப்ராணநாதா
உன்னைவிட்டிப்படி
ஒருநாளுமிருந்தேனோ-நாதா-அந்த
மன்னவிந்திரன்வெகு …
மானமென்னசெய்தான்-நாதா
முன்னூற்தவக்குறை
பலவிதோவரியோனா-நாதா-அந்த
கன்னல்வில்லோனென்பேல்
கணைகள்தொடுத்திட்டான்-பிராணநாதா
கன்னியர்குலத்தில்
கணவனேதெய்வம்-நாதா-அந்த
நிர்ணயமாய்
நினைத்திருந்தேனுன்னை-பிராணநாதா.

தாரை விருத்தம்.

வேள்வியைமுடித்தவந்த விமலனேவமக்குமிந்திரன்
தாழ்விலாவெகுமானங்கள் தந்ததுமிகவுமுண்டோ.
போய்வரவெகுநாளாச்சு போரும்பேர்வுமைபோலே
வாழ்வந்தபுருஷன்தன்னை வையகந்தனில்காணேனே.

தாரை வசனம்.

கேளும் பென்பிராணநாதா இந்திரனிட வேழ்வியை சாங்கோபாங்கமாய் முடித்துவைத்தீரா உமக்கு இந்திரன் வேண்டியபடி வெகுமானங்கள்செய்தானோ நீர்போய்வெகுநாளாச்சுதே உங்களைப்போல யிப்படி சம்ஸாரம் யார்செய்வார் கல்லநு போரும் போங்கள் பிராணநாதா.

பிரகஸ்பதி விருத்தம்.

மாதேவியில்லாவெந்தன் மனக்குறையொன்றேயல்லால்
பேதமில்லாமகிந்திரன் பிரியமுடனுதரித்தான்
நீதிதப்பாமல்சந்திரன் நீசொன்னவேலையெல்லாம்
நிதிலாயிவ்விடத்தில் செய்ததையுரைத்திடாயே

பிரகஸ்பதி வசனம்.

கேளும் பிராணநாயகி இந்திரலோகத்தில் நீயில்லாதகுறையொன்றேதவிர இந்திரன்செய்த மரியாதை வேண்டியதுண்டு நான்போனபின்பு இவ்விடத்தில் நீசொன்னபடிக்கு தப்பாமல்சந்திரன் சரியாய்வேலைசெய்த வர[illegible]ரிப்சொல்லும் பிராணநாயகி.

தாரை-சொல்லுறு அடதாளம்.

சொன்னவேலையைச் செய்ய
சோமனிவனே பழுதார்
உன்னையறிந்தேனன்
என்னென்றுச் சொல்லுவேன் (சொன்ன)
சொ[illegible]சொல்லா முன்னே
யெல்லாவேலையுஞ் செய்வான்
உள்ளமகிழ்ந் திடக்
கள்ளங்கபடமில்லாமல் (சொன்ன)
சிறுபிள்ளை யென்றுநான்
இரு[illegible]த்தனே காணாய்
ஒருசம்சாரத்தாநு
மிறைவேற்றிக் கொள்ளுவான் (சொன்ன)
பெண்களிலே னேயித்
தொன்[illegible]டால தங்கள்
கொண்ட புருஷர்களைக்
கண்டுவேலை யிடார்கள் (சொன்ன)

இட்டவேலையைச் செய்து
கட்டிக்காத்து வென்னை
மட்டிலெல்லா யுன்னை
மறக்கடிப்பானே பின்னை (சொன்ன)

சந்திரன்-சேபத்யம்.

புருஷனோடுதாரை புக்கிமாளென்றிட
பரமஹநுஷனுமி பாலசந்திரன்
இருகரங்கள்கூப்பி இருபாதகமலங்கள்
சரணமென்றுகாத்து அருளுமென்றுரை

சந்திரன்-தரு-அடதாளம்.

பல்லவி.

சரணஞ்சரணம் குருநாதா என்னை
தற்காத்தருள் புரிவீரே

அநுபல்லவி.

சரணம்கவலனதேஹ சராசரகேசரித
இருலோகபூஜித நிவ்யசந்திராப (சரணு)

சரணங்கள்.

தர்க்கவ்யாகரணா   சதுர்வேதபண்டித
அர்க்கன்னிபதேஜா   அதிர்சந்திரகுணா (சரண)
வேதகுலமணி   விண்ணுலகுருவேசா
பாதகங்களைத்தீர்க்கும்   பரமேசதப்ர[illegible] (சரண)
நிதயவிஷ்யத்   கார்த்தமானங்க[illegible]ரிந்து
காநுக்கு இன்பமாய்   போதிக்கும்பொருளே-நீ (சரண)

சந்திரன்-சுலோகம்.

குரோர்ப்ருஹ்ம குரோர்விஷ்ணு
குருதேவா மஹேஸ்வர
குருஸாக்ஷாத் பரப்ருஹ்ம
தஸ்மைஸ்ரீ குருவே நம:

வசனம்.

தேவர்களுக்கெல்லாம் குலகுருவாகிய ப்ரகஸ்பதி பகவானே உம்முடைய பாதாரவிந்தங்களுக்கு அடியேன் சாஷ்டாங்கமாக சரணமையா சுவாமி.

பிரகஸ்பதி-விருத்தம்.

அத்திரியாமுனிக்குகந்த அருமைபாலகனேவாழி
பத்தியாய்போற்றுகின்ற பாலசந்திரனேவாழி
சித்தமாயுலகில்நீயும் திவிஜராஜனுகவாழி
மெத்தவுங்கலையாயிந்த மேதினிவாழிவாழி.

பிரகஸ்பதி-வசனம்.

அத்திரிபுத்திரனுகிய சந்திரா நீயிந்தவுலகத்துக்கெல்லாம் அதிக ப்ரகாசமாய் திவிஜராஜனென்று பேரெடுத்துக்கொண்டு சிரஞ்சீவியாய் சுகமாய்வாழ்ந்திரும் சந்திரா.

பிரகஸ்பதிக்கும்-சந்திரனுக்கும்
தர்க்கம்-தரு-ஆதிதாளம்

பிரகஸ்பதி-சொல்.

ஆசையாய்சாஸ்திரங்களை சந்திரா-நீதன்
வாசித்திருந்தாயா-சந்திரா

சந்திரன்-சொல்.

உம்மைமனதிலெண்ணி சுவாமி-நா
னுருத்தயாவாசித்தேனே-சுவாமி

பிரகஸ்பதி-சொல்.

தேவார்ச்சனைநித்தம் சந்திராவீட்டில்
செய்துகொண்டிருந்தாயா சந்திரா

சந்திரன்-சொல்.

செய்துவந்தேனேபூசை சுவாமி-தங்கள்
தேவியைக்கேட்டுபாரும்-சுவாமி

பிரகஸ்பதி-சொல்.

பசித்தபோதில் சாதஞ்சந்திரா-தாரை
போசிக்கும்படி செய்தாளா-சந்திரா

சந்திரன்-சொல்.

அதிகம்பசிதீர்த்தே சுவாமி-நல்ல
விருந்திட்டவென்ன சொல்வேன்-சுவாமி

பிரகஸ்பதி-சொல்.

காவலிலிருந்தையா சந்திரா-யென்தன்
தேவிபயப்படாமல் சந்திரா

சந்திரன்-சொல்.

விட்டுப்போனதுமுதல் சுவாமி-வீட்டில்
கட்டிகாத்திருந்தேன்-சுவாமி.

பொது-த்விபதை.

தாரையுஞ்சந்திரனும் தங்கள்க்ஷேமத்தை
கூறிடதேவர்கள் குலகுருமகிழ்ந்து
தாரையைக்கூடி சம்போகமேசெய்து
சேருடனிருக்க சிலநாள்பின்பு
சேடியாள்சந்திரனும் சேர்ந்தணைந்திடவே
ஜாடைசெய்திடக்கண்டு தன்மனம்விண்டு
இன்னம்பார்ப்போமென்று இதுபொய்யோவென்று
யென்னசெய்வோமென்று யெண்ணிக்கொண்டாரே

பிரகஸ்பதி-தரு-அடதாளம்

பல்லவி.

இருவரொருவிதமாய்-யிருக்கிறாரிதுயேது
இன்னமுமிதும் பார்ப்போமா

அநுபல்லவி.

பரிகாசஞ்செய்கிறார் பிரியாமலிருக்கிறார்
இருவர்குசுகுசென்று என்னேரம்பேசுறார் (இரு)

சரணங்கள்.

அம்மாவென்றழைத்தவன் அடியாளென்றழைத்திட
சம்மதமாய்சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறான் (இரு)

கதவையொஞ்சரித்து கண்சாடைசெய்திட
பதிலுக்குயெதிர்சாடை யெதிர்நின்றுசெய்கிறான் (இரு)

கண்ணாடியைப்பார்த்து கஸ்தூரிபொட்டிட
இன்னோமென்னவும் கண்ணாடிதாவென்றான் (இரு)

பொது-விருத்தம்.

இருவருமிப்படிக்கு இச்சைகொண்டிருக்கும்போது
அரிஹரிபாபமேறாது வாச்சுதிவ்வுலகிலன்று

கரிதனைசிங்கங்கண்டு கர்ஜனைசெய்தாப்போல
குருபரனதேவிதன்னை கூருவாய்சிறுவனே.

ப்ரகஸ்பதி-தரு-ஆதிதாளம.
பல்லவி.

என்னடிகொடியபாவி யென்னடிசெய்தாய்
உன்னைநம்பிபோனதற்கு சின்னமேசெய்தாய்

அநுபல்லவி.

சிஷ்யனென் றெண்ணாமலே-நீ
சிரிப்ட தேதடி
லெட்சணந்தெரிந்து நின்னம்
பட்சமேதடி (என்ன)

சரணங்கள்.

சின்னவயதான வனை-ச
சேரலாமாடி
உன்னையெனாறுசொல்லேன்யெந்தன்
ஊழ்வினை யோடி (யென்ன)

மட்டுமரியாதையை-நீ
விட்டதென்னடி
கட்டிகொள்ளு மாவுலகம்
கெட்டுப்போமடி (யென்ன)

ஆசைகொண் டெத்தனைநாளாய்
பேசினையோடி
மோசமென்றறியே னென்மனம்
கூசுதென்னுடி (யென்ன)

ப்ரகஸ்பதி-சொல்-உதயராகமலை

மாதையிதென்ன வின்னடக்கை
வையகமொப்புமா மோசமாச்சுதே
பாதகிநம்பினேன் பரமபாவனி
யென்றுமென் சிஷ்ய னென்றுமான்
மாதர்களேசுவார்கள் குருவென்றினி
பெண்களைப் போர்த்துவார்களே
வேதபுராண சாஸ்திரமதை
வீணுக்கோவாசித்தே நேதுசெய்வேன்.

ப்ரகஸ்பதி-வசனம்.

கேளும் பிராணநாயகி இப்படியும் துர்மார்க்கம் நடக்கலாமா இத்தலையகமபொருக்குமா மோசம்வந்ததே பதிவிரதையென்று உன்னை நம்பினேனே பிரியசிஷ்யனென்று இந்த சந்திரனை யெண்ணிக்கொண்டிருந்தேன் பெண்கள் நகைக்கலாச்சுதே குருவென்றபெயர்போச்சுதே நான்படித்தபடிப்பும் பிழைத்தபிழைப்பும் வீணாய்ப்போச்சுதே யென்ன செய்வேன் பிராணநாயகி.

ப்ரகஸ்பதி-விருத்தம்.

பெரியோர்களில்லாவிட்டில் பின்புத்திகொண்டுவுங்க
ளிருவரையொன்றயாக வேண்விடப்போமோயோ
வருவதைககரும்பல்லி மதிகெட்டுதொட்டில்விழுந்த
குரியாச்சுதெத்தனுக்கு கோதையேயினியென்செய்வேன்.

ப்ரகஸ்பதி-வசனம்.

பெரியதிக்கில்லாமல் யிருக்கின்ற விட்டில் உங்களிரண்டுபேரையும் நான்விட்டுப்போனதைப்பார்த்தால் வருவதையெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபல்லியானது காடிபானையில் விழுந்துசெத்ததுபோலமுடிந்தது இனியென்னசெய்வேன் பெண்ணே பிராணநாயகி.

ப்ரகஸ்பதி-விருத்தம்.

சிவசிவாயென்னபாவம் செய்தனன்வெட்கமில்லாமல்
தவறினாளுன்னையென்ன தந்தைதாயென்றெண்ணாமல்
பிவனைசனென்னசெய்வேன் யீசனர்செயலோயின்னம்
புவிதனில்வரிசைதப்பி போய்விடோரெச்செய்வேன.

ப்ரகஸ்பதி-வசனம.

சிவசிவா அரிஹரி கொஞ்சமாவது வெட்கமில்லாமல் அன்னதந்தையென்று நம்மையெண்ணாமல் வரிசைதப்பி இந்தசந்திரனை நானென்ன அடிக்கலாகுமா. தெய்வச்செயலல்லாமல்வேறொன்றுமில்லை இனி உலகத்தில் எல்லாரும் வரிசைதப்பிநடப்பார்கள் யென்னசெய்வேன்பிராணநாயகி.

ப்ரகஸ்பதிவிருத்தம்.

நிலையில்லைவரிசையில்லை நேசமும்பயமுமில்லை
சலசித்திரசத்தியா துஷடா சேமமாவென்று சேர்ந்த
அலங்கமும்மதில்கள்கட்டி அதிலரைமன்னைவைத்தட்டி
பலவிதக்காவலைவைப்பார் பாலராமிறுய்போகாமல

ப்ரகஸ்பதி-வசனம்.

நிஜம் வரிசை தேசம் பயம் பக்தியில்லாத சந்திரலிங்கமாகிய அசக்திய துஷ்டனுடைய புண்டானவென்று ஸ்திரீகளை ராஜராஜர்க்கள் வேறு அரண்மனைகட்டி சுத்திலும் மதிற்சுவரும் வோரமாய் காவலிக்கும் அலங்காரம்பேர்ப்படுத்தி அந்தப்புரமென்று எல்லாருக்கும்தெரியப்படுத்தி தங்களிடம்பிள்ளைகளையும் போகாமல்செய்வார்.

ப்ரகஸ்பதி-தரு-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

அந்திரியாருளிக்கும்
புத்திரனாகச் சந்திரன்
அனசுயாதேவிக்கும்
புரக்கத்தகாது

புத்திரனாகப்பிறந்து
இத்தனையுமகாய்
லெண்ணபிர்ம்மா
ஒருங்கிடிக்கத்தகாது

குருடனேபென்னை
செழிக்கும்பாலருடன்
ஞாயனென்றுவந்து
படிக்கத்தகாது

பழுதில்லாமலிங்கே
தழைக்கவேழ்விமிந்த்ரன்
படிக்கிறாளையிவ்
செய்யத்தகாது

பண்ணும்வேழ்விக்கெந்தவ்
அன்னேரந்தான்
பின்னேநீவாவென்று
அழைக்கத்தகாது

ப்ரகஸ்பதி-விருத்தம்.

ஒளிப்பதுயிலிருன்றெல்ல வுங்கள்தங்செய்கையெல்லாம்
வெளிச்சமாயிங்கேதனெந்தன் மெய்ஞ்ஞானதிருஷ்டியாலே
வெளிச்சமெய்யுங்ளைநீயோ வாலாவிந்துதானே
பளிச்செனசொன்னல்கிஷ்டை பாங்குடன்சொய்வேன்க ண்டாய்.

ப்ரகஸ்பதி-வசனம்.

கேளும் பிராணநாயகி உங்கள் இரண்டுபேருடைடத்தை பட்டப்பகலாய் வெட்டவெளிச்சமாய் யென்னிட திவ்யஞானதிருஷ்டியினால்தெரியவந்தது சந்திரனுலேவந்ததுர்மார்க்கமும் உன்னுலேவந்ததுர்மார்க்கமும் தெரியச்சொன்னல் நான்சிட்சைசெய்கிறேன் ப்ராணநாயகி.

தாரை-தரு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எப்படிசொல்வேன் ப்ராணநாதா-உமக்
கெல்லாந்தெரியும் ப்ராணநாதா.

அநுபல்லவி.

தப்பிதஞ்செய்தவரை
இப்பவேதண்டிப்பேனென்றீர்
தப்பிதஞ்செய்யாதவர்கள்
தரணியிலொருவருண்டோ (எப்படி)

சரணங்கள்.

இந்த்ரனைசேர்ந்த அகலி
இருக்கலையோ கல்லாகமுன்
சந்த்ரனைவிட்டுபோனீர்
தலையெழுத்துக் கென்னசெய்வேன் (எப்படி)

தலையெழுத் தொருவராகில
தள்ளக்கூடுமோ வுலகில்
புலையன்விட்டி லருந்ததி
பிறந்திருந்ததுவும் பொய்யோ. (எப்படி)

தந்தையென்றுந் தாமெண்ணாமல்
சதுர்முகன்மேல் மோகமாகி
சுந்தரியாள் சரஸ்வதி
சுகத்தையடைந்தா ளல்லவா (எப்படி)

தெரிந்துந் தெரியாமலே
சேடியர்குற்றமே செய்தால்
புருஷன் பொறுத்திருந்தால்
ஊராளிக்கும் சமுசாரம் (எப்படி)

தாரை-விருத்தம்.

பாரினுக்குருவின்மீதில் பிர்ம்மாஸ்திரமெய்தாப்போல
நீரென்மேல்கோபங்கொண்டால் நீதியோமுன்னிற்பேனே
பாரியாள்செய்தகுற்றம் பார்க்காமல்மனம்பொறுத்து
சீருடன்காக்கவேணும் திருவடிசேவிப்பேனே.

தாரை-வசனம்.

கேளும்ஸ்ரீபிராணநாதா வுமக்குருவின்மீதில்ப்ரம்மாஸ்திரம் விட்டதுபோல நீர் யென்மீதில் கோபங்கொண்டால் நான் தங்கள்முன்னிற்கலாமா நான்செய்தகுற்றம் மனம்பொறுத்து ரட்சிக்கவேணும் பாதாரவிந்தங்களுக்கு அடியேன் சரணஞ்சரணமையா சுவாமி ப்ராணநாதா.

ப்ரகஸ்பதி-விருத்தம்.

நல்லதுவெழுந்தாலு நான்மனம்பொறுத்துக்கொண்டேன்
செல்வா துயினி துர்ம்மார்க்கம் செய்திடிற்சகிக்கமாட்டேன்
இல்லறந்தன்னிற்சேர்ந்து யிருந்திடுதுவாய்வேண்டாம்
வெல்லவில்கீர்த்தியோடு மெல்லியோடாழ்ந்திடாயே.

ப்ரகஸ்பதி-வசனம்.

நல்லது பொழுந்தாலும் ப்ராணநாயகி உன்னுடையகுற்றத்தைப்பாராமல் மனம்பொறுத்துக் கொண்டேன் இனிமேல் யேதாவதுதுர்ம்மார்க்கம் செய்தாயாகில் நான்மனம்பொறுக்கமாட்டேன் இனி கீர்த்திவரும்படியாய் இல்லறமபோய் சுகமாய்வாழ்ந்திரும் என் ப்ராணநாயகி.

ப்ரகஸ்பதி-விருத்தம்.

வந்துனாளச்சுதிங்கே வாசித்தாய்கலைக்கியானங்கள்
தந்தைதாயாருமங்கே தான்வழிபார்த்துக்கொண்டு
மைந்தன்வாசிக்கப்போயி வரவில்லையின்னமென்பார்
சந்த்ரனேபோய்வாடா தர்க்கம்நீசெய்யவேண்டாம்

ப்ரகஸ்பதி-வசனம்.

கேளுமப்பா சந்த்ரா நீயிவ்விடம் வாசிக்கவந்து வெகுநாளச்சுது வித்தையெல்லாம் குறையில்லாமல் பூரணமாய்வந்துவிட்டது உன்னுடைய தாய்தந்தை உன்னையெதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள் ஆகையால் ஊருக்குப்போயிவாருமப்பா சந்த்ரா.

சந்திரன்-தரு-அடதாளம்.

பல்லவி.

போய்வாரேனையா-உந்தன்
பொற்பாதஞ்சரணமேனையா

அநுபல்லவி.

பிராயம்வரும் வரையில்
படித்தேன் சகலசாஸ்திரம்.
பிரயமாயினியெந்தன்
தாய்தந்தையைக்காணப்   (போய்வா)

தெரிந்தும்தெரியாமல
செய்தகுற்றங்களை
பொறுத்துக்கொள்ளவேணும்
கருணையுடனேயென்னை   (போய்வா)

இத்தனைநாளாய்நீர்
என்னைகாப்பாத்தினீர்
உத்தமரைப்பிரிந்து
ஊர்வழியான்தேடி   (போய்வா)

கொஞ்சம்நான்குருபாதம்
தஞ்சமென்றிருந்தேனே
என்செய்வேனினியெந்தன்
நெஞ்சந்துணிவுகொண்டு   (போய்வா)

சந்திரன்-விருத்தம்.

வித்தையையோதிவைக்கும் விண்ணுலகுருவேகேளீர்
பக்தியாய்சகலசாஸ்திரம் படித்திட்டேனினிமேலெந்தன்
பெத்ததாய்தந்தைதன்னை பிரியமுடன்காணவேண்டும்
உத்தரவெனக்குதாரும் ஊருக்குப்போய்வருவேனண்டாய்

சந்திரன்-வசனம்.

தேவர்களுக்கெல்லாம் குலகுருவாகிய ப்ரகஸ்பதிபகவானே நான் தங்களிடத்தில சகலசாஸ்திரங்களையும்வாசித்தேன் இனியென்னிடதாய் தந்தையாரை பார்க்கவேண்டும் ஊருக்குப்போய் வருகிறேன் விடைதாரும் சுவாமி ப்ரகஸ்பதிபகவானே.

ப்ரகஸ்பதி-வசனம்.

அப்படியே போய்வாருமப்பா சந்திரா.

பொது-விருத்தம்.

ஆநாணப்பட்டபோது அரைக்கணமிருக்கொணாது
வினையாய்முடிந்ததையா மெல்லியாள்தனைநினைந்தால்
மனமது துணிந்தென்னமாக வழிகொண்டுபோவேனென்று
தனியாகனின்றுகொண்டு சந்திரனும்புலம்புவானே

சந்திரன்பிரலாபிக்கின்ற-தரு
கண்ணிகள்-ஆதிதாளம்.

போகவுங்காலாடலைப்
பெண்ணாசையும்விடலை
போபோபோவென்றுசொல்லுறான்
நானென்னசெய்வேன்   (போக)

நாகமுஞ்சாரையைப்போல
தாரையுஞ்நானுமிருந்த
யோகமுந்திரவில்லையே
நானென்னசெய்வேன் (போக)

மதனும்ரதியைப்போல
ஹிதவாயிருந்தோமந்த
விதமெல்லாமினிவாச்சுதே
நானென்னசெய்வேன் (போக)

யெதிர்க்கொண்டுயுபசரி
யெந்நனிசெய்யும்போது
மதியுமயங்கிப்போனேனே
நானென்னசெய்வேன் (போக)

கண்ணாயிதழ்கடித்து
மணவாளாநீயென்பாள்
மனதுக்கிசைந்திருப்பாளே
நானென்னசெய்வேன் (போக)

தனியாய்வழிநடக்கத்
தலையெழுத்திருந்ததோ
அன்னையுந்தாரையைக்காணேனே
நானென்னசெய்வேன் (போக)

கைவசமாயிருந்தக்
கார்க்குழலியைப்போல்
தெய்வம்பிரித்துவிட்டதே
நானென்னசெய்வேன் (போக)

கைவிட்டபொருள்போல
காணாதபெந்தனுக்கு
நெய்விட்டசாம்பலாச்சுதே
நானென்னசெய்வேன் (போக)

சந்திரன்.சொல்.இதை.

ஆசைதிராதே அசல்வீட்டில்குடியும்
ஊருடன்பகையும் ஒண்டிபனமிழலும்
காரிழைமாதர்தன் கையினிற்பொருளும்
பாருருக்கோவேந்தன் காரியமுங்கன்ன

காரமேருநுறவும் கனிகரமிலாத
கூறார்நெஞ்சகரிட கூடுதல்கொண்ட
தாரத்தைசேராமல் தானொருஅன்னிய
தாரத்தைசதமென்று கோரிசேருவதும
நலமெல்லவென்றதோர் நன்னூலறிந்து
கொண்டுகுருதாரத்தை கூடினேனையோ
கூடினதெல்லாமென் குருசாடைகண்டு
ஓடிபோவென்றனர் ஊருக்குயென்னை
சேடியாள்தாரையை சேரவொண்பிரிய
கூடுமோயிதுதெய்வ குறையோகாளியேன
வாடுதேயென்முகமது யென்னசெய்வேன்
சிரிப்பதினியெப்போ மினலோயாகிலேனும்

சந்திரன்-தரு-அடதாளம்.

பல்லவி

அன்னிய ஸ்ரீசங்கமும
ஆகாது-ஆகாது

அநுபல்லவி

என்னென்றால் சமயத்தில்
என்னமதனை கெடுப்பாள் (அன்னி)

சரணங்கள்.

வருவாள்வருவாளென்று
வழிபார்த்து இருக்கையில்
மறுநாள்காலையில்வந்து
மறந்துபோனேனென்பாள் (அன்னி)

ஆல்காமலிருபுஷ்ப
தோட்டத்தில் நீயென்று
பாக்கியால்தெரிவித்து.
தான்குலாள் சயனித்து (அன்னி)

இருவருமாய்கூடி
இருக்கையிலே சொந்த
புருஷன்வந்தானேடிப்
போபோநீயென்பாள் (அன்னி)

வருமென்றாந்திரி யெந்தன்
குறையைத்தீருமென்றால்
வரமேலென்டா மிருக்காலம்
வரட்டிப்பார்ப்போமென்பாள் (அன்னி)

சந்திரன்-திபதை.

சாம்பவிக்குநாவிட்ட சதுமோதிருதமும்
பாம்புக்குவார்த்தார் பகவிடமாவும்
விப்பர்களுக்கு செய்வித்தவுபகாரம்
செயபுக்கிழங்கு செய்திருமாறல்
கோமோத்திலில் செல்வினைப்பதுவும்
சேனோங்காலால் செயிர்காரம்
தீரதனெழுக்கு செப்புமவிழ்தமும்
ஆருதலைவாத யாகமோவேசம்
முத்துக்குக்கூந்தியா முலாடைகளுக்கு
வைத்தபயிர்விளைச்சல்மேல் மாரிபொழிவதும்
யித்தனிவிதமல யித்தினிலவில்லை
சித்தம்பிரியக்கு யென் செய்வானையோ

பொது திபதை.

சந்திரனிப்படி தான்வழிநடந்து
சிந்தைகலங்கியே சிறுதாரைசெய்து
முன்னும்பின்தோணாமல் மோகக்கடலில்
தெள்ளமாய்தான்மூழ்கிவேன் யெப்படியென்று
கொண்ணைமரத்தடி குந்திவிருக்கையில்
தன்னுடைதோழியை தானழைத்து
மெல்லியாள்தாரை விரகமேகொண்டு
சொல்லத்தொடங்கினாள் சோபனமாகவே

தாரைபிரலாபித்தல்-தரு.

அடதாளம்.

பல்லவி.

என்னசொல்வேன் சந்த்ரனம்மா-யெந்தன்
எதிரிலிருந்தால் போதுமம்மா

அநுபல்லவி.

என்னேரம்புறதி
என்னைசெய்யச்சொல்லி
பண்ணுறுவாகென் கூந்தல்
பின்னுவாரடியம்மா (என்ன)

சரணங்கள்.

கட்டில்கால்படுக்கையிலம்மா-என்னை
தட்டியெழுப்புவானம்மா
தட்டியெழுப்பியென் கிட்டவந்தாகின்று
வெட்டியாகச்சேர்ந்து கட்டியணைகுவான் (என்ன)

சொந்தபுருஷன்மேலம்மா-ஆசை
துலியும்படிச்செய்வானம்மா
சந்தனம்மார்பூசி யெந்தனுடனேபேசி
குந்திரான்சமரதி கூசாமல்செய்குவான் (என்ன)

கண்ணாடிபார்க்கையிலம்மா-வந்து
பின்றுலேயிருப்பானே யம்மா
ஆகாரமானவனழகை பார்த்திருக்கையில்
கன்னத்தில்முத்தமிட் டென்னாசைதீர்ப்பான் (என்ன)

தாரை-சொல்-திபதை.

கோபிக்கையிலநேகர் கூடாமல்சிலநாள்
காம்பார்த்தமாகவே கண்சாடையிலநாள்
ஆனபின்புருஷரில் அழகில்மிகுந்த
வானவராயசந்த்ரன் வசப்பட்டாலொருவன்
வசப்பட்டாலென்ன மசானப்பிணம்போல
புகக்கென்றலைந்துஉன் புருஷனுமென்று
உசக்கிமேலொருசாய் காதுபார்செய்து
பொசுக்காதுயிலிவிங்கே போயிலாயென்று

அனுப்பினனசந்த்ரனை ஐயோவென்சொல்வேன்
இனிமொருயுகமாச்சு இப்பிரமையாச்சு
தரணியில்பெண்ணைப் பிறக்கவொண்ணாது
பிறந்தாலுமொருவன் கிட்டிருக்கவொண்ணாது
இருந்தாலுந்தன்னிட விஷ்டப்படிக்கி
திரவேரமாட்டாது நிட்சயமாகவே
மேலுஞ்சந்த்ரனைபார்த்த விழிகளாலிந்த
காலனைப்பார்ப்பேனோ சகியேயனமயனி

தாரை-தரு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்த்ரனைப்பார்த்தகண்ணாலேமமா-இந்த
சபத்தைவெப்படி பார்ப்பேனமமா

அநுபல்லவி.

சொந்தமாய்பஞ்சனை கட்டிலலங்குருந்திலே
பந்தனைக்கஞ்செய்தென்னுடனவிந்தையாகபேசும் (சந்த்)

சரணங்கள்.

வினைசெய்யா நேரமல்ல
நில்லுஞ்சற்றே நேரமென்றால்
சேலைமுடித் தானவிழுத்து
ஆலகோலம் செய்யுமந்த (சந்)

வடிவழகா வுனதுகூந்தல்
வாரிமூட்டுவே னென்றால்
உடனேயோடிவந்து மென்றன்
அடையில்குந்தி கொள்ளுமந்த (சந்த்)

நான்விதுர மானேனாலு
நான்... ருமென்று சொன்னால்
பிராணமில்லாதென்று மெந்தன்
பக்கத்தில் படுக்குமந்த (சந்த்)

தாரை-சொல்-சைபத்தியம்.

வாணிசனென்மீதில் வஞ்சனைசெய்திந்த
மனைத்தையென்புருஷனும் மனித்துவைத்தான்

பறமேஷ்டியென்மீதில் புகையாயிருந்திந்த
சபத்தைமணவாளனாய் செய்துவைத்தான்
சதுர்முகன்யென்மீதில் அதிகருராயிந்த
ப்ரேதத்தைக்கணவனாய் யோதிவைத்தான்
கமலஜனென்மீதில் கருணையில்லாதிந்த
விதவையைபதியாய் விதித்துவைத்தான்
கருணையென்மீதிலே ப்ரமமனுக்கிருந்தாகில்
அத்திரிபுத்திரனை பதியாய்யமைத்திடானோ
ஒருவரைம்சொல்ல வொண்ணாதுவுலகில்
பூர்வகர்மவினையாக முடியுமேயம்மாரே

தாரை-வசனம்.

அடியம்மாசகி இந்தபிணத்தை யெனக்கென்று பிரமதேவன் சிருஷ்டிசெய்தானோ யென்மீதில் கடாட்சமிருந்தால் அத்திரிமகாமுனி புத்திரனாகிய சந்த்ரனைபதியாகசிருஷ்டித்தி வெப்பாயடியம்மாசகி.

தாரை-தரு-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

சேடியேயினிநா னென்னசெய்குவேன்
சந்த்ரனையெந்தன் கண்ணினால்காணேனே
வோடிபோவோவென்று குருபுமன்
ஜாடைகண்டேதா னனுப்பினேன் சேடி

பூமியில்விந்தைப்பெண்ணாய்பிறந்தேனே
பிறந்துஞ்சந்திரனை கூடிப்பிரிந்தேனே
காமனேயெனும் பாமரத்திலில்
நீமகிழ்ச்சையைநான் மறந்தேன் சேடி

தாமரையினில்நீர்போல் தவிக்குறேன்
சாரஸ்திரியென்று பேரெடுத்திருக்குறேன்
மாமுனிவர்களிட்டசாபமோ
சாமதுரோகியாய் விட்டேனே சேடி

பத்தினிமார்களை பார்த்துகலைத்தேனோ
பண்ணும்புண்ணியபலனோ அறியேனான்
உத்தனமாயத்திரிகதனோ
னைத்திருகத்தபதத்தமாச்சுதே சேடி

இப்படிபிர்ம்மனெழுதியிருப்பானோ
இல்லாமலிதுவல்லாம் நடக்குமோ
புஷ்பகேந்தியே பூர்ணசந்திரனை
யெப்போதுகாணுவேனேதுசெய்வேன் சேடி

தாரை சொல் விப்ரலம்பம்

இ ம் தோடி.

அழகைப்பார்த்திடில்திருஷ்டியுடனே வருமென்று நான்
கண்மூடியாய்கூடி கலந்தனம்மா
நலங்குமென்றேதேகம் நான்சேர்த்துகெட்டியாய்
கட்டியணையாமலே விட்டேனம்மா
கனாதாக்கிப்போமென்று காமநூல்படிவில்லே
செய்யாதிருந்தேனென்னசெய்வேனம்மா
சிறுபாலகனென்று சரசசல்லாபங்கள்
மொழியாதிருந்தேன் நின்றுடியம்மா
இந்தவிதமாச்சுதேதன் பழியென்னசொல்லுவேன்
ஆசைதீராமல்போச்சுது மோசமாச்சு
த்ராளவசமல்லசந்த்ரனை தானழைத்து
கொண்டுவாபோயினி கண்டுசந்த்ரனை

தாரை-வசனம்

அடியம்மாசகி சந்த்ரனை ஆசைதீரக்கட்டியணையாமல் வீணாய்வி
ட்டுவிட்டேனம்மா சகி.

தாதி வசனம்.

கேளுமம்மா த்ரிலோகசிரோன்மணிபோட்டதுபோட்டபடியே வைச்ச
துவைச்சபடியே கடித்தது கடித்தபடியே பிடித்தது பிடித்தபடியேகட்
டியணைத்தால் ஆசைதீர்ந்துப்போகாதா அப்போவிருதாவாய்விட்டுவிட்
டு இப்போயென் பிராணத்தைவாதைக்குறாய் யென்னடியம்மா த்ரிலோகசி
ரோன்மணி.

தாரை-தரு-கண்ணிகள்

ஆதிதாளம்.

பாலென்றுநினைக்கேனிக் கடிக்கடிக்கி
பால்மாரிசாவிருந்தேனே அம்மம்மாசகி
காலனைப்போல்யான் கனாகனாவில்வந்துபட்டி
கக்கசமாய்விடுமோ அம்மம்மாசகி

பஞ்சணைகட்டில்மீது படுக்கப்பொருந்தில்லையே
மிந்துசிவண்டுகள்கூவுதே அம்மம்மாசகி
வஞ்சனையாய்மலைய மாருதம்வீசுதிப்போ
வனமெங்குங்குயில்கூவுதே அம்மம்மாசகி

மயில்கள்தோகைவிரித்து வந்துமுன்னாடுகுது
ஓயிலாகடச்குதன்னாங்கள் அம்மம்மாசகி
பயமில்லாமல்மயிலு பட்சிகள்பாடிக்குது
பச்சைக்கிளிகள்கொஞ்சுதே அம்மம்மாசகி

காடைக்கவுதாரிகள் மாடப்புறாவினங்கள்
ஜோடாககூடுதேடி அம்மம்மாசகி
வேடிக்கையென்றிடாமல் சேடியேசந்த்ரனை
நீதேடியழைத்துவாராய் அம்மம்மாசகி

தாரை சொல் விப்ரலம்பம்.

ஆசையாரென்று அருவயர்சொல்வது
மோசமென்றெண்ணினேன் மோகாங்கி
விரகமாரென்று மெல்லியர்சொல்வது
ஆலமென்றெண்ணினேன் அம்புஜாக்ஷி
காமமிருந்தென் கவ்வியர்சொல்வது
பொய்யென்றுபெண்ணினேன் புஷ்பகேந்தி
இப்போநிஜமாச்சுது வலாமெந்தனக்கு
தப்பிதமில்லையிது சுகுணாங்கியே
சந்த்ரனைதேடிகொண்டு வந்தால்தயாவி
சித்தசனைவென்றுநான் வந்தேனென்

தாரை-வசனம்.

கேளுமம்மாசகி உலகத்தில் ஆசையென்றும் மோகமென்றும் வி
ரகமென்றும் காமமென்றும் ஸ்திரீகள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள்
நான் பொய்யென்றெண்ணியிருந்தேன் இப்போது நிஜமாகத் தெரியுது
தம்மா சகி.

தாரை சொல் விருத்தம்.

கேதகிமலரெனும் கனலுபாக்கினிலே
மாதலம்பூவோடி மருந்தாககூரி
காதினிற்குயிலோசை கயராய்நீர்த்து
காத்ததிலேதாரை காதியில்மாளும்.

குடமல்லிமொக்கதனை குண்டாகசெய்து
 திடமுள்ளபரிமள திகிரிசெங்கமல
நாளத்தினுல்கட்டனை மிகச்செய்து
 கிலோற்பலம்மல்லி கீர்சக்கியாக ()
முலாகனிசெவ்வல்லி மொக்குமுக்கியுமாய்
 மேனதானங்கள்தாமென் ரெனவோதை
பாரெங்குஞ்செவிபடவே யிருபுறமும்
 தாரைபிள்ளாங்குழல் சங்குநாதமுடன்
நச்சையாய்தண்டு தளத்தைக்குறித்து
 யெச்சரிகைசெய்துதா னச்சமில்லாமல்
மச்சத்துஜத்துடன் கொச்சையாய்கொஞ்சம
 பச்சகிளிமிருதரி பாடாஙரியைப்போல
சிருக்கன்மண்டிபோட சிராதகன்போல
 வொருகண்ணைமூடிதா னொருகண்ணிலூத்து
குரிபார்த்துஷெண்பக மரத்தடிநின்று
 குரிபார்த்துயெந்தன்மேல் கூறதிருஷ்டியினுல்
சித்தசன்சமுகி சிவக்கெனமிட்ட
 வத்திகுப்குருப்பென பத்திடமெனவே
குத்துயர்செய்யென கொங்கைமத்தியிலிர்
 உத்துபார்குண்டுபட் டுருகுதேனம்மலரி

தாரை-சொல்-தரு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

செம்பராரி அஞ்சயகாரி
செம்பர்ரி தோஷகாரி

அநுபல்லவி.

செம்பருரியுன் டம்பமிதென்னமோ
அப்புவிமாதரை வப்பக்கழைக்குராய் செம்ப

சரணங்கள்.

திங்களில்லாமல்நான் தேங்கியிருக்கிரேன்
அங்கதனையிகப் பொங்குராயென்னமோ (செம்ப)
அற்புதமாகவுல பஞ்சபாணங்களை
இப்போதுவிடுக்ராய் யெப்படிதாளுவேன் (செம்ப)

தணைதணைதணையென் றணபேரிகைதனை
மொலிந்துபஜாக்குராய் யெனைமிரட்டுகுறாய் (செம்)

தாரை வசனம்.

அடியம்மாசகி இந்தமன்மதன் யெப்பாக்யெர்செய்துக் கொண்டு யென்னிடமிருஸ்தனங்களின் மத்தியில் குரிபார்த்துக்கொண்டு மிருக்குரான் இவனையென்னசெய்யலாமடியம்மா சகி.

தாரை-சொல் பிசபத்திடம்.

அங்கஜாஉன்னை செய்பாகரன்கடலிலிர்
 விட்டெரிந்ததுபொய்யோ வெட்கமில்லையோ
சித்தஜாவுனைசதாசிய நெத்திகண்ணினால்
 சாம்பலாய்செய்ததுபொய்யோ நலத்தில்குறையோ
தாபகாவுனதுவிலதன்னை யெப்போதுமே
 சக்காடுவதுபொய்யோ துக்கமில்லையோ
மன்மதாவுன்னிட மசயதவஜந்தனை
 கெருடன்தின்னதுபொய்யோ கர்மவினையோ
பாதகாநினவுனது சேருதிபதினை
 பாம்புயிரையெடுப்பதுபொய்யோ சர்வேசன்செயலோ
மங்கையர்களிட்டசாபமோ அங்கஜனே
 துன்னியிலியென்னைவிடுகுராய் துரோகமதற

தாரை-தரு-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஜாதிமலர்களெடுத்தானே-வில்லில்
குமேந்தமுடனேதொடுத்தானே

அநுபல்லவி.

மாதேசந்திரஜாதின் மாதேபோனதிலென்
மார்மீதில்குரிகள்பார்த்து பாதகமன்மதன் ஜாதி

சரணங்கள்.

குந்தமலர்களெடுத்தானே-வில்லில்
தொந்தமாகவேதொடுத்தானே
சுந்தரியாளெனைப் பந்தனம்செய்திடும்
சந்திரனில்லாதச் சமையத்தில்மன்மதன் ஜாதி

தாமரைப்பூமலரெடுத்தானே வில்லில்
சரசரெனவெதொடுத்தானே
பூமுலையாளேநான் — நிசாமனேயிருந்தபின்
சாமதுரோகியான — காமனுமெதிர்கின்றா னடிமா

மாவடிமலரெடுத்தானே வில்லில
மட்டிலாமலே தொடுத்தானே
ராவுலாவியசந்திரன் — கட்மையிருந்தபின்
பூவையேநீகேளும் — பாவிமன்மதனிதோ னடிமா

அசோகுமலரெடுத்தானே வில்லில்
அனேகமாய்தொடுத்தானே
விசனமென்சொல்லுவேன் — மெல்லியேநீகேளும்
சரியில்லாபோனதை — வசமகண்டுமன்மதன் னடிமா

தாரை-சொல்-திபதை.

கேளுமென்வார்த்தையை இனிமொழியாளே
காலனைபோல்துஷ்ட காமுமிந்த
வேளையில்கைகொண்டு விபரீதமாக
மாரதமலர்சர மதுகனைபூட்டி
பாணுமாறுதயிப் பாவிமதனிந்த
சாலவைப்பால்விடுகிறான் தாளனுமைய
கேலிசெய்யுராவரிந்த கோலமாயெனை
இன்றுஞ்சந்திரனைகாணே யேபோ மெயன்னம்மணி

தாரை-வசனம்.

கேளுமம்மாசகி இந்தபாவியன்மதன் அனேகமாய் புஷ்பபாணங்களையென்மேல் பிரயோகஞ்செய்கிறானே யென்னசெய்வலாமடி சகி.

(தாரை-சொல்-கந்தார்த்தம்-அடதாளம்)

மாத்தியானிக மொருநாள்பகல்
வாத்தியார்குளக் கரையில்செய்து
வருமிரவினரயில்
ராத்தாந்தமாக குடிமையில்
புத்தியாகமாய்போவோமென்று
பூச்சூடினேன்-கழுத்தில்
புஷ்பசரமாட்டினேனே

சூட்டினேன்புஷ்பத்தை சொர்ணமாயெப்போதும்
மாட்டிக்கொள்வோமென்று வகைவகையாய்நல்ல
பூச்சூடினானே
சிங்கார்குருவொருநாள் மந்தாரவனத்தில்சென்று
மலர்கொய்திடவேசந்திர னென்னுள் தக்ஷணம்
பிருந்தாவனமேடைமேல்
போயித்தேனம்மா
சந்திரனுடன்
சயைபோகித்தேனம்மா
நாகம்சாரைப்போல் மதனும்ரதியைப்போல்
மோகந்திரவேயிஷ்ட மாகயிருவர்கூடி
போயித்தேனம்மா
காகுருதானொருநாள்பகல் தருணமிதேயென்று
தேவதார்ச்சனைசெய்யவே யிருவருநாமதுவனாயிலும்
மருகேளியைசெய்வோமென்
வாரியதனைத்தேன்
சந்திரனைநான்
மாரோடணைத்தேன்
வாரியனைக்கியென் மிதேரியேயவன்
சாரசமாகவேசமதி செய்தோனே
வாரியனைத்தேனம்மா
பஞ்சணைகட்டிலில்புகஸ்ஜெசஞ்சலமில்லாமல்
நித்திரைசெய்திடவெறுநானை கொஞ்சிகுலாவியே
உஞ்சலின்மேலநசதிர
உபாதிமசங்கன்
கனிவாயிதழை
ஞட்டவேசெய்தேன்
உபசாரிசெய்யுறவுத்ததனையப்பார்த்து
தயமிதேசபமிதே சந்திரன்சபாசென
உபசாரிசெய்தேன்

தாரை-பிரலாபிக்கிற கரு-அடதாளம்

பல்லவி.

தானேனேயென்செய்வேன்சகியே-இந்தமுதியே
தானேனேயென்செய்குவேன்

அநுபல்லவி.

தாளேனேயோகதாபமாகுது
பாலசந்த்ரனைதேடிபார்த்து
கோலமாய்கொண்டுவந்து
சேடிசேர்ப்பமக்கூறடி (தாளேனே)

சரணங்கள்.

மாரன்புஷ்பபாண மெறிந்தானே-வில்லிற்பூட்டி-
நீரமாயென்மீதிற் றொடுத்தானே
ஆருடன்கூறுவே னம்மா
அய்யோதென்றல் வீசுதேயம்மா
குரூரமாகக் குயில்கள்
கூவுதே மயிலாடுதே (தாளேனே)
பஞ்சவர்ணக்கிளிகள் கொஞ்சுதே-ரீங்காரமுடன்
றஞ்சமாய்பிரமர மிஞ்சுதே
வஞ்சியேகட்டிலினில்
வசப்படாதே படுப்போமென்றால்
கொஞ்சிக்குலாவ வொருவரில்லையே
சந்த்ரன் வல்லையோ (தாளேனே)
முத்துமாலைகருத்து போக்குதே-கிளிகள்
உத்துபார்த்து வொளிக்கலாச்சுதே
பத்தியுடன்படித்த சந்த்ரன்
பாலருடனில்லாமற் சென்றான்
மெத்தவுமெல்லாம் விறைப்போக்குதே
மோசமாச்சுதே (தாளேனே)

தாரை-சொல்-திபதை.

மங்களமாகேயென்வார்த்தை நீகேளும்
திங்களெனதுதடைமேல் சிறுசையும்வைத்து
கொண்டுசிலநேரம் கொஞ்சுவானம்மா
சண்டைகொண்டுயென் ஸ்தனங்களைபிடித்து
கொண்டாடுவானம்மா கோபிசிலநேரம்
பெண்டாளனே பிரியனுனக்கென்று
ரெண்டுகால்வரையிலும் ரதிகேளிசெய்வான்
இன்றுஉன்றனசையை யிதோதீர்ப்பேனென்று

இப்படியென்னிட யிஷ்டத்தைத்தீர்த்து
ஒப்பியிருந்தானை வோடிப்போவென்று
செப்பினானினியவனைச் சேருவேனோநான்
ஒப்பாதுயென்மனம் வொருவார்த்தைகேளும்
இவனெங்கேயானெங்கே யெங்கத்துக்கெங்கே
தவகுறையிவனுக்கு சதியாயிருந்தேன்
விட்டனினியவனை மெல்லிநீபோயி
சட்டமாய்சந்த்ரனை யிட்டுவருவாயே

தாரை-வசனம்.

அடியம்மாசகி யென்றுசை கண்மணியான சந்த்ரனை யென்றுடனே கூடாமல்செய்த யிந்தபிரப்பினத்தை நான்கூடிசேருவேனென்று கனவிலும் நினையாதே இந்த பிணத்துக்கும் யெனக்கும யெங்கத்துக்கெங்கே குறவான கோம்புநோத்து யிவனுக்கு சதியாக சன்மித்தேன் யினிசந்த்ரனை அழைத்துக்கொண்டு வோடிப்போரேன் சகி.

தாதி-சொல்-விருத்தம்.

குடிகெட்டுபோனபின்னே கூடுமென்றெண்ணவேண்டாம்
அடியற்றுப்போனவிருட்சம் அதிற்றளிரெடுக்குமோதான்
கெடுமதி [illegible] னெரிமொழியாளேயின்னம்
வடிவுள்ளசந்த்ரன்றன்னை மரப்பதேவுத்தமம்மா

தாதி-வசனம்.

கேளுமம்மா தாருசிரோமணி குடித்தனங்கெட்டுபோனால் மறுபடியும் கூடிவரமாட்டாது வேருந்துபோனமரமானது தழைக்கமாட்டாது கெடுமதிகண்காணாது ஆகையால் சந்த்ரனை இனிநினைக்கவேண்டியதில்லை உலகத்தார்நகைக்கும்படி செய்யாதம்மாதாயே.

தாரை-சொல்-விருத்தம்.

குடிகெட்டுப்போனாலென்ன கொண்டவன்பழித்தாலென்ன
கடினமாய்பந்துஜாலம் கள்ளியென்றுரைத்தாலென்ன
நடுவேயென்சரியைபார்த்து நகைத்திடில்தானுமென்ன
வடிவுள்ளசந்த்ரன்தன்னை விடுவதுயில்லையம்மா

இதுவுமது.

திவாகரன்வடக்குதிக்கு தென்திசைசென்றிட்டாலும்
சிவாலயமெனுங்கைலை திருநடலமர்ந்திட்டாலும்

பவானியையிவீன்விட்டாலும் பிரமரன்பு மிழித்திட்டாலும்
நவாணியாதிரு சந்த்ரா ராஜனோனவிடுதிலை

தாரை-வசனம்.

அடியம்மாசகி நீயெனக்கு புத்திசொல்லுகிறது சரிபல்ல இந்திரு டியன் லடக்குதெற்காணவேோதிலும் அந்த சந்த்ரனை ந்ன்விடுவேனென் று நினையாதேயம்மா சகி.

தாரை சொல்-விருத்தம்.

பால்தனைகுடிக்குமன்ன பட்சிநீர்குடிக்கப்போமோ
வாள்தனைபிடிக்கும்வீரன் வளைதடிபிடிக்கலாமா
தோள்தனில்வலுவிருக்கும் தாரைமகன் தன்னைவிட்டு
கால்தனில்ரத்தமாத்த கடனைன்றிசேருவாளோ

தாரை-வசனம்.

அடியம்மாசகி பால்குடிக்கின்ற அன்னமானது நீரைகுடிக்குமா சந்த்ராயுதம் பிடிக்கின்றவீரனானவன் கையில்தடிபிடிப்பானா அதுபோல் திருக்கையிலுள்ள புருஷனை கூடியிலையுமின்ற ஸ்திரியானவள் பெண்ணாசைக்குச்சமானமான வலுவில்லாப்புருஷனை கூடியிலைவளா சொல்லம்மா.

தாரை-சொல்-தரு-அடாணம்.

பல்லவி.

யெங்கேயிருந்தாலும்
நீங்களை நீதேடி
யிங்கேயழைத்துவாடி.

அநுபல்லவி.

அங்கதன் விடும்பாணம்
அய்யோ மிதமில்லடி
தங்கசாிகை சேலை
தருதேன் நீபோடி. (யெங்கே)

சரணங்கள்.

உபகாரம்செய்வதில்
உன்னைபோலாருடி
அபதயில்லாமற்த்தா
ஆதரவுசெய்யடி (யெங்கே)

ஆகறவென் தனை
அம்மாநம்பினேனடி
கதோலைபச்சக்கல்
மோதிரந்தாரேனடி (யெங்கே)

சாப்பளிகண்டச்
சாய்ந்துதாரேனடி
விரிவானகத்திரிபா
விலிகனைதாரேனடி (யெங்கே)

தாரை-வசனம்.

அடியம்மாசகி இனி ஜாலகியஞ்செய்யாமல் வோடிப்போனசந்த்ரனை தேடியழைத்துக்கொண்டு சீக்கிரமாய்வாடியம்மாசகி.

தாதி சொல் பதார்த்தம்.

சந்தரியென்வார்த்தை சொல்லதைக்கேளும்
தந்திரமாகச் சந்த்ரனைக்கொண்டு
நந்தவனமதனில் யிராத்திரிபொழுதில்
வந்துநான் சேருவேனம்மா
உடனேசேஷமம்
வந்தன்முன்கூருவேனய்யா
நந்தவனத்திலில வந்திருப்பார்த்திரு
சந்த்ரனைகொண்டொரு க்ஷணபொழுதிலேநான்
வந்துநான் சேருவேனம்மா
உடனே சேஷமம்
வந்தன்முன்கூருவேனம்மா

தாதி-வசனம்.

அடியம்மா தாருசிரோன்மணி நான் யெப்படியாகிலும் தேடிக்கண்டுபிடித்து நம்முடைய நந்தவனத்துக்கு சந்த்ரனைகொண்டுவருகிறேன் அவ்விடத்தில் வந்துயெதிர்ப்பார்த்துக்கொண் டிருமம்மா தாயே.

பொது திபதை.

தாரைதன்மனதை தேறுதல்செய்து
தாருஹாரங்களை சிருடன்பூண்டு
தாரைபோல்வழியெலாந் தாவமேகடந்து
தாருபதியொருதரு நிழலிருக்க
தாரைதன்வரலாரை கூறநுந்தனமே

தாரிக்கும் சந்திரனுக்கும் தர்க்கம்

தரு. ஆதிதாளம்

தாரி சொல்.

வரச்சொன்னாள்வரச்சொன்னாள்-சந்திரா-நந்த
வனத்துக்கேவரச்சொன்னாள்-சந்திரா

சந்திரன்-சொல்.

சந்தோஷமாகினேநான் தோழி-தாரை
உந்தனையனுப்பினளோ தோழி

தாரி-சொல்.

அனுப்பினளுந்தனை சந்திரா-உனக்
கனுகூலமாயினாள்-சந்திரா

சந்திரன்-சொல.

நல்லதுபோவோமா. தோழி-உன்னை
நம்பிவருகுரேன் தோழி

தாரி-சொல்.

நம்பினுலென்னகுறை-சந்திரா-தாரை
நம்பிவருவாளிங்கே-சந்திரா

சந்திரன்-சொல்.

பெண்ணபோவுன்தயவு தோழி-நான்
உன்னைமறப்பதில்லை தோழி

தாரி-சொல்.

பத்திரமாயிங்கேயிரு சந்திரா-நீ
நித்திரைப்போகாமலே-சந்திரா

சந்திரன் சொல்.

ஆஹாராம்நித்திரையேது தோழி-தாரை
அண்டையில்லாதபோது-தோழி

தாரி-வசனம்.

கேளும் அழகில் மிகுந்த சந்திரா இந்தநந்தவனத்தில் அங்காமற் படிக்கி பத்திரமாயிருந்தையானால் நானதாரையைக்கொண்டுஉன்னிடம் விட்டு போகிறேன்சந்திரா.

தாரி-சொல்-திபதை.

முல்லைக்கையாளே முருகனெனவந்து
முல்லைவனத்தன்னில் வள்ளயிருக்குருள்
முல்லைமல்லிகைச்சூழ மோகமேதீர
முல்லையிலேனைக்கிட மெள்ளபோய்வாருவாய்

தாரிசொல-வசனம்.

அடியம்மாதாரு சிரோன்மணி யென்னிடசாமார்த்தியம் பார்த்தையா சந்திரனைக்கொண்டுவந்து நந்தவனத்தில் கொண்டுவந்து வைத்திருக்கிறேன் நீபோய் உன்னிடஆபத்தை நிறைவேத்திக்கொள்ளுமம்மாதாயே.

பொது விருத்தம்.

சோமனைகொண்டுபுஷ்ப தோட்டத்தில்விட்டேனென்று
க்ஷேமமாய்தோழிவந்து செப்பியவார்த்தைகேட்டு
காமியானதாரை கணவனை தூங்கச்செய்து
யாமரத்திரியிலெழுந்து சந்திரனிருக்குமிடத்துசெல்வாள்

தாரைக்கும் சந்திரனுக்கும் தர்க்கம்

தரு-அடதாளம.

தாரை சொல்.

உனைவிடவினியெந்த னாயிருக்குமினுனுய்
யெனைசேர்ந்துகட்டிநீ யணைகுவாய்சந்தரு

சந்திரன்-சொல்.

ஒருதிரம்அனையயென் மரண்பாதைதிருமா
சரியல்லஅன்னியஸ்ரீ சங்கமமானே

தாரை-சொல்.

குறையென்மீதில் குத்தம்சொட்டுறாய்
வெருத்ததாயென்னுளை வுரைத்திசேந்தரு

சந்திரன்-சொல்.

உரைப்பதென்னயெங்கள் வனுக்குப்போய்சேர்வோம்
வருவாயோநீசொல்லும் வதிரமாகமானே

தாரை-சொல்.

வருவதற்குதடையினி யென்னாநீசொல்லு
வெடிபதுமையாக்க விறைக்சந்த்ரா

சந்திரன்-சொல்.

தரணிவதுன்னாலே குருவுமோரியாதிலேன்
சரிப்படாதுயின்லே புறப்படுமானே

தாரை-சொல.

தலையிலெழுத்துப்படி யிருந்ததுயென்செய்வேன
வலையில்சிக்கினைகிள்ளை வாண்போமோசந்த்ரா

சந்திரன்-சொல.

சதிபதிபோல்பிரிதி ஷடாகம்புறஞ்சென்று
சதனித்தியம்ரதிகேளி செய்புவோமானே

பொதுவசனம்.

கேளுங்கள் சபையோர்களே தாரையும் சந்திரனும் சரசமானவார்த்தைகளைபேசிக்கொண்டு பிரதிஷ்டானபுறமே சேர்ந்தார் பின்பு பிரகஸபதி தாரையைக்காணுமல துக்கப்படுகின்றனர் கனவான்களே.

பொது விருத்தம்.

சந்த்ரனமேல்மோகமாகி தாரையும்சென்றபின்பு
பந்தனஞ்செய்யவேண்டி பிரகஸபதிகட்டில்பார்க்க
சந்தடியில்லையென்ன செய்குவேனினிநானென்று
தொந்திரையைப்பிசைந்துக்கொண்டு துக்கிப்பார்வெழ்க்கிப்பாரே

ப்ரகஸபதி-ப்ரலாபிக்கிற-தரு

அடதாளம்

பல்லவி.

ஐயையோயென்செய்வேன் தெய்வமே-இதை
யாருடன்சொல்லுவேன் தெய்வமே

அநுபல்லவி.

வையமுதனிலிது வரையிலிப்படியுண்டோ
தையலாள்போய்விட்ட ஜாடையறிகிலேன் (ஐயையோ)

சரணங்கள்.

பக்கத்திலபடுத்தவள் துக்கிக்கச்செய்தனள்
வெழ்க்கிக்கநானேன் மெல்லியைக்காணேனே (ஐயை)

எப்போயெழுந்தாளோ யெவ்விடம்சென்றாளோ
உரப்பாதகாலமோ வொன்றுமறிகிலேன் (ஐயை)

சூரியோதயமானல் வூரார்கண்டுயென்னை
தாயெங்கேயென்றால் தலையிறக்கமாமே (ஐயை)

சபையோர்பார்த்துமென்னே சன்னியாசியென்பாரே
பரிகாசம்போல் விளக்குதென்னெஞ்சத்தில் (ஞை)

ப்ரகஸ்பதி விருத்தம்.

பொனதிருஷ்டியிருல்பார்க்க சந்திரசனிசெந்தன்
ப்ராணநாயகியைக்கொண்டு ப்ரதிஷ்டானபுரமேசென்றான்
நானென்னசெய்வேன்தெய்வ ராஜனுக்குரைப்போமிவ
னுவதற்குடனேசென்று ஆனமடக்குவனே

ப்ரகஸ்பதி வசனம்.

அய்யையோபக்கத்தில் படுத்திருந்தபத்தினியைக்காணோமே நம்மிட ஞானதிருஷ்டியில் பார்த்தால் துன்மார்க்கமாய் சந்திரன்கொண்டுபோய் ப்ரதிஷ்டான புரத்தில் வைத்திருக்கிறான் ஆகையால் இந்திரனுக்குச் சொன்னால் தண்டுகளுக்குடன்சென்று அவனுடைய துன்மார்க்கமடக்குவான் ஹரிஹரி.

ப்ரகஸ்பதிதரு அடதாளம்

பல்லவி.

இந்திரபட்டணம்போவோம் சந்திரன்செய்துர்மார்க்கம்
இந்திரனுடனேசொல்லுவோம்

அநுபல்லவி,

யெந்தன்தேவியைதன தந்தாகுசெய்தவனே
அந்திரமாய்விட்டனன் அய்யோயிதென்னென்று இ

சரணங்கள்.

கன்னியாள்தாரையை கையசப்பிடித்தேனே
அன்னியாயஞ்செய்தென்னை யழைத்துப்போனானென்று இ

தேன்மொழியாளை ப்ரதிஷ்டானபுரம்வைத்து
தான்மறந்திருக்கிறான் வான்மதிதானென்று இ

பத்தினியைசந்திரன் கைபற்றிகொள்ளவேண்டி
பெத்தனம்செய்தகாரர்கள் யெத்தனையோவென்று இ

இந்திரன்வருகிற பொது-திபதை.

அந்தசபையத்தில் அமரர்கள் [illegible]
கெந்தர்வர்மலர்சாத்த கேசரர் [illegible]
ரம்பையர்முன்னடை நாரதர் [illegible]
தும்புரர்கூடி [illegible] போட
வரிசையாய்கின்னரர் கிம்புருடர் முன்நிற்க
இருபுறம்முனிவர்கள் மறைசகதாமேனுக
வெகுஜோ அயிராவத மீதேறி [illegible]
வல்லவனிந்திரன் வருகலுற்றனே

இந்திரன் கொலுவிற்குவருகிறதரு

இ-ம-மத்தியமாவதி-அடதாளம்

பல்லவி.

சுரராஜன்கொலுவிற்கு வருகுறார்பாரீர்
சுரர்கள்மலர்கள் மிதிரைக்கவேவாரீர்

அநுபல்லவி.

சரப்பளிப்பதக்கமும் தளதளதளவென்ன
சிரசில்கிரீடம் மிருள்போலமின்ன. (சுர)

சரணங்கள்.

சசிதேவியுடன்கூடி சரசமேயடி
திசைநாதர்புடைசூழ்க திருமலர்சூடி (சுர)

சரிகைஜமானிமா — தகதகன்றிடவே
அருமுனிவோர்தர்மம — துரைசியென்றிடவே (சா)

உரகர்கேசர்பருக் — கென்றுரைத்திடவே
ஸதிரமாகசபையில் — செங்கோல்செலுத்திடவே (சா)

கட்டியக்-போற்றி-விருத்தம்,

வடமேற்குதெற்கீசானியம் வாயுவுநிருதியக்கினி
திடமுடனிந்தயேழு திக்குபாலகர்களுன்னை
புடைசூழ்ந்துகொண்டிருப்பார் புரந்தரதாயுமுந்தன்
அடிகளைதாள்பணிந்தேன் கார்த்தியர்கார்த்தியரே

வசனம்

இராஜாதிராஜனை தேவேந்திரமகாராஜனே சரணம் சரணமை
யென்னை காத்து ரட்சியும் சுவாமி.

தேவேந்திரன்-விருத்தம்.

கார்த்திமென்றுரைத்த கட்டியகாரகேளும்
போர்த்திறஞ்செய்யுமந்த பிரகஸ்பதிதன்னைகண்டு
ஒருகுழைக்கச்சென்றான் கருக்கெனவாருமென்று
காத்ரமாயழைத்துக்கொண்டு கடுகனவருகுவாயே

வசனம்.

ஆஹா வாரும் பிள்ளாய் கட்டியக்காரா நம்முடகுலகுருவாகியப்பிர
கஸ்பதிபகவானை அதிசீக்கிரமாய் அழைத்துக்கொண்டு வாரும்பிள்
ளாய் கட்டியக்காரா.

பொது-திபதை.

வாசவனிவ்விதமாகவுரைத்திட
பூசிதகுருதன்னை போயினிபார்ப்போ
மென்றேகட்டியன் சென்றெதிர்பார்த்திட
குண்டலமசையவே குருவிதோவாரார்.

ப்ரகஸ்பதி-இந்திரன்-கொலுவிற்கு
வருகிற-கன்னலியர்-அடதாளம்.

பொருளைவழியிற் கள்ளர்
பறித்துக்கொண்டு விட்ட
குறிகொண்டு குருநாதர்
கொலுவினில வாரார்

அரிமறிதேயிலையப் ()
பரிகொடுத்தே சென்று
பரிதேசிபோல்
ப்ரகஸ்பதி வாரார்

திக்கற்றப்பரயிபோல்
தூக்கப்பட்டுக்கொண்டு
திக்குதிசையறியாமல்
தேசிகீ வாரார்

பக்கத்தில் நிலர்நின்றப்
பதம்பணிந்திட
வெட்கித்துவாழ்ந்தாமல்
வெறிபிடித்தப்போல் வாரார்

இந்திரன்-விருத்தம்.

பொன்னிறத்தோனே போற்றி
ப்ரகஸ்பதியே போற்றி
உன்னிருபாதம் போற்றி
ஓதிடுங்குருவே போற்றி
என்னமாமீர் கொள்வதென்ன
இமயவர்சபையில போற்றி
என்னுடவுரையுமையா
புன்னிய புருஷபோற்றி.

வசனம்.

தேவர்களுக்கெல்லாம் குலகுருவாகிய ப்ரகஸ்பதிபகவானே தங்களிடமுகாரவிந்தம்வாடி வதங்கியிருப்பானேன் யெனக்குதெரியச்சொல்லும் சற்ணம்சருணமையா சுவாமி.

ப்ரகஸ்பதி-தரு-அடதாளம்.

பல்லவி

சொல்லுவதெப்படி சுரபதி யினி
சொல்லாமலிருமா யென்கெதி

அநுபல்லவி.

நல்லவன்போல்சந்திரன் நம்மிடத்தில்வாசித்து
மெல்லியாள்தாரைதன் மீதினிமோகமேகொண்டான் (சொல்)

சரணங்கள்.

பிள்ளைக்குபிள்ளையாய் பிரியமிஷ்டனுமாகி
செல்லியைக்கூடியென் வெகுக்கத்தையாத்தினன் (சொல்)
ஊரார்நகைத்திடயென் உள்ளம்பதைத்திட
தாரைன்யனுருக்குத் தான்கொண்டுபோய்விட்டான் (சொல்)
மேதகனபோல்வந்து மாதுக்குயேதேதோ
போதனைசெய்துதன் புரமேகொண்டுபோனுன் (சொல்)

ப்ரகஸ்பதி-விருத்தம்.

வாசித்துசந்த்ரனெந்தன் மனைவியைச்சேரவேண்டி
ஆசித்துக்கொண்டுசென்ருன் அமரேந்திரனுனென்னசெய்வேன்
யோசித்திருக்கவேண்டாம் யுத்தரங்கத்திலின்று
ப்ராசித்தமவனைச்செய்து பாரியைகொண்டுவாராய்

வசனம்.

கேளும் தேவேந்திரமகாராஜனே அத்திரிபுத்திரனுகிய சந்த்ரன் என்னிடத்திலே வாசித்துக்கொண்டிருந்து யென்னுடையதேவியை ஆசைக்கொண்டு மோசஞ்செய்து கூடிமருகவேண்டி தன்னிடப்ரதிஷ்டானபுரமகொண்டுபோய் விட்டான் தேவேந்திரமகாராஜனே.

இந்திரன்-விருத்தம்.

அமரரேட்டிரோதான் ஆரியருரைத்தவார்த்தை
தமதுபத்தினியைசந்த்ரன் தான்கொண்டுபோய்விட்டானும்
நமதுவச்சிராயுதத்தால் நற்போருசெய்யவேண்டும்
கிரமமாகயெந்தன்பின்னே கடுகவேவருகுவீரே

இந்திரன்தரு-அடதாளம்.

பல்லவி.

பிரதிஷ்டானபுரம் போய்வருவோமா
சந்திரனெதிர்நின்று புகுடலமரிவோமா

அநுபல்லவி.

மதிகெட்டுகுலகுரு மனையாளைசிறைகொண்டு
யெதிரில்லையெனக்கென்று மதிபதிக்கிருகின்ற (பிற)

சரணங்கள்.

கோட்டைகொத்தளம்சந்த பேட்டைபஜாருக்கும்
தோட்டம்துரவுஆட்ட பாட்டமாயிருக்கின்ற (பிற)
காலிகோபுறங்கள் பிரகாரஅலங்காரமும்
சாலைவீதிகள்தென்னம சோலைகளிருக்கின்ற (பிற)
தேருந்திருகுளம் தேவாலயங்களும்
நீராழிமண்டபம் சீராயிருக்கின்ற (பிற)

இந்திரன் விருத்தம்.

குருவுமந்திரியுமான குலகுருதேவிதன்னை
சிறைகொண்டுபோனுனந்த சந்த்ரனைவெல்லவேண்டும்
அரைநொடிக்குள்ளேயுங்கள் ஆயுதங்களைதரித்து
சூரர்களேயெந்தன்பின்னே சுருக்கெனவருகுவீரே

வசனம்.

கேளுங்கள் தேவர்களே நம்மிடகுலகுருவாகிய ப்ரகஸ்பதிபகவானுடைய தேவியை சந்திரன் துன்மார்க்கமாய் கொண்டுபோய்விட்டா

ரும் ஆகையால் ஆயுதங்களையெடுத்துக்கொண்டு என்பின்னேவாருங்க ள் சண்டைக்குதேவர்களே.

தேவேந்திரன் சண்டைக்குப்புறப்படுகிற

தரு-அடதாளம்

பல்லவி.

வாருமெல்லாரும் தேவரே-சந்திரனைவெல்ல
வாரும்வாரும் தேவரே

அநுபல்லவி.

காரிருள்வரிநிகர் நேராகபோர்செய்ய
வாருந்தேவர்களே சந்திரனைவெல்ல (வாரு)

சரணங்கள்.

அடைந்தனமதுபுரம் கடந்துவரைநொடிக்குள்
மடந்தைதாரையைசந்திரன் மருவிநாமிடர்தேடி (வாரு)

கண்டக்காலவராயப்பட்டு கொண்டுயிருக்கிறான்
இன்றையதினமதைக் கண்டுவருவோம் (வாரு)

வல்லயமும்வாளும் வேலுந்திரிசூலமும்
வில்லமபுகழ்கூறு கல்லாகோல்களைகொண்டு (வாரு)

விருத்தம்.

கோபுரங்களுமண்டபம் கோட்டைகொத்தளமுந்தங்க
ஸ்தூபிதங்கள்தேர்கள் தூலங்குந்தேவாலயங்கள்
தோப்புகள்தருவுட்புஷ்ப தோட்டங்களதனைப்பார்த்து
கோபமாய்புத்தைசுத்தி கொண்டுதேடியிரங்கினானே

குருஐம்பை.

வான்வருடன்மேக் வாகனனும்
ப்ரதிஷ்டானபுரமெதிரில் தண்டிறங்கினானே
ராஜவந்தனக்கு டேருக்களோயித்து
ஸதாநவை குறிசெய்து தண்டிறங்கினானே
பூரிகைமுகவினை புஜங்கமுமலுகோஜா
தாரைகளுநிட தண்டிறங்கினானே
பாரெங்குஞ்செவுடபட ரணபேரிகை
வாரிடதெண்டுடன் பாரிகங்கினானே

இந்திரன் விருத்தம்.

ஆடராவாசல்காக்கும் அருமைகட்டியனேகேளாய்
பீருடன்தேவராஜன் தேவரைகட்டிக்கொண்டு
போரிடவந்தானென்று பூர்ணசந்திரனைக்கண்டு
கூறிடுமநோதந்தனத்தில் கொண்டுவா திறமையாய்போம்

வசனம்.

கேளும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா தேவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு தேவதேவேந்திரன் சண்டைசெய்ய வந்திருக்கிறானென்று சந்திரனுக் குச்சொல்லி அழைத்துக்கொண்டுவாரும் பிள்ளாய் கட்டியக்காரா.

பொது விருத்தம்.

வாசவன்சண்டைசெய்ய வந்ததோர்சேதிகேட்டு
ரோஷமாயமபுவிலவும நொடிபிலெல்லைவிற்கொண்டு
பூஷணங்களணிந்து பூரித்துவிசாங்கராயம்
வோதந்தின்வரனு வந்து வொருவர்க்கெதிர்ப்பானான்

சந்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும்
தர்க்கம்-தரு-ஆதிதாளம்.

சந்திரன் சொல்.

சண்டையென்னகாரணத்தால் செய்யவந்தாய்
பெண்டுகள்நகைக்கப்போராய் போயாபோடா

இந்திரன்-சொல்.

பேயனுமிகுலகுரு பெண்டைகொண்டு
மாயவேடமாகவந்தாயே நீபோடா

சந்திரன்-சொல்.

நாயுடல்லநரியுமல்ல கோழிருபமாய்நீ
நாயகந்தப்பியகலியை ராபோகம்செய்தாய்

இந்திரன்-சொல்.

பெரியாரென்றென்றுமேலே சரியாய்பேசுகிறாய்
அரியாயோதேவர்களின் ஆண்மையைபாராய்

சந்திரன்-சொல்-விருத்தம்.

உங்கள் ஆண்மையெல்லா முலகினிலறிவார்கண்டாய்
எங்காதேயுங்கள்மீது நான்சொல்லேனெனைகுற்றம்
கெங்கைகலசத்தைபெண்ணு கவனித்துத்தானபாராமல்
சங்கரனெனையனந்தான் சடையைசோதித்துபாரும்.

இதுவுமது.

அர்த்தராத்திரியில்கோழி யாககூச்சல்கொள்ள
நித்திரைதெளிந்தெழுந்து ரிஷிநதிசென்றார்பின்பு
பத்தினி அகலிதன்னை பங்கஞ்செய்திடவுன்தேகம்
பொத்தலாய்போச்சுதின்னம் சூத்துராய்கனகம்போல.

இதுவுமது.

இந்திரனேகேளும்இந்தை யில்சிரதவொருவருண்டோ
குந்தியையெமனுங்கூடி குலாவிடைதில்லையோதான்
நந்தராமயக்கினிதேவன் தான்ரிஷிபத்தினியான
சுந்தரதியைக்கூடி சுகித்தவரிருக்கிலையோ.

இதுவுமது.

சனரதிபோகம்கொண் டொரீயனேசிக்கொண்டாள்
வைரவன்பாலூர்வசியை யென்வருணன்சேர்ந்தான்
தைரியமாவாயு தானுமஞ்சனையைக்கூடி
வைபறத்தைவிட்டுவப வாருவிபரிகிலாயோ.

இதுவுமது.

ப்ரிசுத்தயோருபேரன் பாக்கியகெர்வத்தினாலே
சரிசித்தமானதேவ தாசிபோகஞ்செய்தான்

வரிசைத்தவுங்களுக்கு வாவொன்றுபார்க்கப்போனால்
குருசத்திமனமேலாசை கொண்டதில்குற்றமுண்டோ.

இதுவுமது.

தர்பன்வேளையிலே சகோதரபத்தினிபூர்ண
கெர்ப்பணியென்றெண்ணாமல் பிரிஷ்பதிமருவும்போது
தர்ப்புத்திமிதேகனென்று சொல்லிதாரிட்டசர்ப்ப
அர்ப்பகனுக்குசாபம் மளித்தவாரிகிலாயோ.

இதுவுமது.

ஸ்திரிதேவிமார்பில்லாசம் செய்துதானிருக்கவிஷ்ணு
பூதேவிதன்னைகூடி புணர்வதேன்புத்திகெட்டு
வாதேவிதன்னைபிர்மா மகளென்றுதானென்னாமல்
சலாதேயப்படித்திக்கொண்ட சரித்திரம்யரிலை

இதுவுமது.

குவலயமதனில்கோடி குற்றம்செய்தோர்களெல்லாம்
குலவயந்தன்னிலன்னிய குற்றம்பாருவோர்கள்
குலவயந்தனிற்செவந்த குண்டுமணிதானுமும்
நவரிலாகருப்புகொஞ்சம் தானிருக்கிடாதோ.

சந்திரன்-வசனம்.

கேளும் தேவேந்திரா உலகத்தில் அவாளவாள்செய்கிறகுற்றம் நினையாமல் படிக்கு வொருவர்செய்த குற்றத்தை பாராட்டுவது நியாயமா குண்டுமணியென்ன சிவப்பாயிருந்தபோதிலும் அடியிலகொஞ்சம் கருப்புண்டாயிருக்கும் தேவேந்திரமகாராஜனே.

இந்திரன் விருத்தம்.

கதைதனைபேசிவீணாய் காலத்தைகழிக்கவேண்டாம்
மதிகெட்டுக்கொண்டுவந்த மானதீபேருபாவிட்டால்
வானதக்குரேன்போர்க்களத்தில் வச்சிராயுதத்தினாலே
குதிக்காதேபெண்முன்னில்லு கோலம்நான்காட்டுவேனே.

வசனம்.

கேளும்பிள்ளாய் சந்த்ரா வீணானகதைகளைப்பேசி காலஹரணம் செய்குராய் புத்திகெட்டு ப்ரகஸ்பதிபெண்ஜாதியை கொண்டுவந்தாய் இதுவுலகத்துக்கு அடுக்குமா அடுக்காது இப்பவும் யென்வார்த்தை

யைக்கேட்டு தாரையை விட்டுவிட்டாலாச்சுது யில்லாவிட்டால் பென்னுடையவச்சிருபுதத்திலே ரணக்களத்திலுன்னைக் கோலங்காட்டி ஜெயிக்கிறேன் சந்திரா.

சந்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும்

தர்க்கம் தரு-அடதாளம்.

சந்திரன் சொல.

கோலங்காட்டியென்னை கொல்லுகிறேனென்றாய்
சூலத்தாலேகுத்தி தூக்கிப்போடுவேன்பார்

இந்திரன் சொல்.

உத்தவுன் கைகளை கத்தியால்வெட்டுவேன்
ரத்தப்பாசக்கிர ருஜனேபாராய்

சந்திரன் சொல்.

கத்தியால்வெட்டவுன் கையினிலாகாது
அர்த்தசந்திரபாணம் அதோவிட்டேன்பாராய்

இந்திரன் சொல.

விட்டேன்பாணமென்று விரியப்பேசுராய்
எட்டுநாருசங்கள் யெய்துமேபாராய்

சந்திரன் சொல்.

நாருசங்களைவிட்டால் நான்பப்புவேனோ
நிரமுடனேனுகாஸ்திரம் விட்டேன்பாராய

இந்திரன் சொல்.

பெருமையுள்ளநாகாஸ்திரந் தன்னைபெசிக்கவே
கொருடபாணம் விட்டேன் வருகுதுபாராய்

சந்திரன்-சொல்.

வருங்கொருடாஸ்திரத்தை பஸ்பமாகச்செய்ய
கூக்காப்லியேயமந்திரம் தொடுத்தேன்பாராய்

இந்திரன்-சொல்.

ஆக்கினேயஅஸ்திரத்தன்னை அலைகடல்சேர்த்திட
சீக்கிரமாய்வாருணாஸ்திரம் விட்டேன்பாராய்

சந்திரன்-சொல்.

வருணபாணந்தனை வாரியடிக்கவே
வரவிட்டவாய்வாஸ்திரந் தன்னைபாராய்

இந்திரன்-சொல்.

வாய்வாஸ்திரமதனை சாயவெடுப்பட
மாயவிட்டேன்பாசுபதந் தன்னைபாராய்

சந்திரன் சொல்.

உன்னைபாசுபதந் தன்னை சேர்த்துகட்ட
எண்ணிபிரமாஸ்திரத்தை விதோவிட்டேன்பாராய்

இந்திரன்-சொல்.

சந்திரன்பிரமாஸ்திரம் தான்விள்விள்பூட்டிட
இந்திரன்மூர்ச்சையாகியேதென்றுசொல்வான்

இந்திரன்-விருத்தம்.

என்னைபிரமாஸ்திரத்தால் யெய்திடிலதரிக்கமாட்டேன்
உன்னைப்போல்புஜபலத்தோர் வுலகினிலொருவர்காணேம்
உன்னைநான்ஜெயிக்கொண்டேன்உன்பராக்கிரமத்தை
பண்ணுமலனைப்புமென்பின் பரநிஷ்டாபைபுறம்வாழ்மன்னு.

இந்திரன் வசனம்.

கேளும் சந்திரா உன்னுடனே சண்டைசெய்து நான்ஜெயிக்கமாட்டேன் உன்னுடைய புஜபலத்தை நீர்ஜெயித்தினை உன்னைப்போல் பராக்கிரமசாலி இந்த உலகத்தில் காணவில்லை இப்பவும் நானொரு வார்த்தைசொல்லுகிறேன் கேளும் நம்முடைய குருபெண்சாதியை தயவுசெய்து அனுப்பினையும் சந்திரா

சந்திரனுக்கும் தாரைக்குந்தர்க்கம்.

தரு - அடதாளம்

சந்திரன்-சொல்.

இந்திரனுனையழைக்க வந்துயிருக்கிறான்மானே-தள
தந்திரஞ்செய்யாமல் தனம்போய்வருவாய்மானே.

தாரை-சொல்.

கூடிபிரியமனங்கொள்ளுமா யுலகத்தில்சந்த்ர-இப்போ
விடுபோவென்றயினமபுரு மென்செய்வேன்-சந்த்ர.

சந்திரன்-சொல்.

மென்செய்வேனென்று நீ சஞ்சலப்படுவதேன்மானே முரு
வஞ்சனைசெய்யாதேயென் சொல்லைக்கேளடிமானே.

தாரை-சொல.

காகமுங்கோகிலமுங்கலந்து பிரிந்தாப்போல்சந்த்ர-என்னை
போகித்துத்தெருவினில் புலம்பச்செய்தாயேதீ-சந்த்ர.

சந்திரன்-சொல்.

புலம்புவதேன்சொந்த புருஷனுடனேசென்றுமானே-மனம்
கலங்காமல்சமுசாரங்களையோற் செய்குவாய்மானே.

தாரை-சொல்.

உன்னைவிட்டுசமுசாரம்வொப்புமா நான்செய்யசந்த்ர-இந்த
மனக்குறைக்கென்செய்வேன் வகையொன்றறியேனே-சந்த்ர.

தாரைவிருத்தம்.

சந்த்ரனேவுனக்குகெர்ப்பம் தரித்துநானிருக்கையிப்போ
இந்திரன் துணையுடன்கூட்டி யெப்படியனுப்பிவைப்பாய்
மைந்தனைப்பெத்தபின்பு மகிழ்வுடனனுப்பிவைத்தால
சொந்தராயகரைச்சார்ந்த சுகமுடனிருப்பேன்கண்டாய்.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணுசைக்கண்மணியானசந்த்ரா கெர்ப்பமாயிருக்கிற
யென்னை இந்திரனுடனே கூட்டியனுப்புகிறது நியாயமா நான்மைந்த
னைபெற்றபின்பு அனுப்பிவைத்தால் நான்போய் என்னிடபுருஷனுட
னே கூடி வாழ்ந்திருக்கிறேன் சந்த்ரா.

சந்திரன்-விருத்தம்.

புத்திரனைபெற்றபின்பு பெண்ணரசேயென்னுடனேதங்கி
மெத்தசுகமுடனேயிருந்துன் மைந்தனைச்சொல்லக்கேளாய்
அத்திரிமுனிதந்தேவமந்திரி சொல்லிதானனுப்பும்போது
சத்தியந்தவறேன்பெண்ணே தாரைப்பேரியவாராய்.

வசனம்.

கேளும்மன்மதயானைபோல் நடைநடக்கும் என் ஆசைக்கண்மணி
யாகிய தாரைகிரோன்மணி ரகஸ்யமறியகவாமே செல்லிப்வாய் இ
ருக்கும்போது நீயேபோகாமலிருப்பது நியாயமாகுமா நான்விடுகிறது
மக்குச்சந்தமென்றுயென்னுடன் ஒற்றுமைக்குபோயிருக்கும் கண்மணி
மணியாகிய தாருசிரோமணியே.

தாரை-விருத்தம்.

க்ஷேமமாயூர்போய்பாலும் செல்வனைபெத்தபின்பு
ஸ்ரீமுகமெழுதியேந்தன் சேடியையனுப்பிவைப்பேன்
மாமுனிபோர்களெல்லாம் வாழ்த்தபுண்யாஹமுஞ்செய்ய
சோமனேவருவாயிந்த சொந்தஸ்தலந்திட்டுகிடனே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணுசைக்கண்மணியான சந்த்ரா இப்போ நான் கெ
ர்ப்பமாயிருக்கிறபிள்ளையை பெற்றபின் பின்புடனக்குநிருபமெழுதி
தெரியப்படுத்துகிறேன் புண்ணியவாசனம் செய்துகொள்ள அந்த
நியமங்கெந்துசேர வேண்டியது நான் ஊருக்குப்போய் வருகிறேன் சந்
திரா.

[illegible]விருத்தம்.

வளம்பெறுந்தேவராஜன் வாய்மொழிதன்னைகேட்டு
தனக்குகெர்ப்பமுமான தாரை[illegible]
மனக்குறைவேண்டாமென்று [illegible]
அனுப்பினன்போய்வாவென்று ஆத்ரேய[illegible]

இருவரும்போகின்றார்.

தாரைசந்திரனைப்பிரிந்து தான்குருவிடத்தில்[illegible]
சேருடனிருக்ககெர்ப்ப [illegible]
காரணமிதுவோச்சுவன [illegible]
பாருங்களம்மாவென்று [illegible]

தாரை-சொல்-தரு-அடதாளம்

பல்லவி.

ஏதிதென்ன ஆச்சரியயம்மா-தக்க
பதுமைபோ லாகினேனம்மா

அநுபல்லவி.

சதுமுபெண்மையர்தனில் தோன்றியநாள்முதல்
ஊதிதனிலியெனக்கன்னம் பெண்மெசொல்லுவேனின்னம் (ஏதி)

சரணங்கள்.

கிளிமொழியேயொரு குளிகின்றநாள்முதல்
இலுப்புகட்டிதெனக்கு புளிப்புமொருதெனக்கு (ஏதி)
அரிசுல்வேலியியென் அடிவயர்தனக்குது
அல்குலில்திறவேயேனோ அதிகமோயாகுது (ஏதி)
கன்னிமாரேமுலை காம்புகள்கருக்குது
மண்ணைவாரித்தின்ன மனதினிற்றோணுது

பொது-விருத்தம்.

ஸ்ரீதாராருளினாலே தேவி குமாரியாள்தாரை
மாதங்களாரும்நாளும் வயக்கிற்சம்பூர்ணமாகி
போதுகாலங்களாச்சு பொருத்திடமுடியாதென்று
வேதனையதிகமாகி விளம்புவாள்புலம்புவாளே

வசனம்.

அடியம்மாசகி யெனக்கால் யிடுப்பைபிசாகுது பெருமூச்சு யாகுது அடிவயத்திலென்னமோ ஒருவிதமாய் வேதனையாயிருக்குது. நானென்னசெய்வேன சொல்லடியம்மா சகி.

தாரை-சொல்-தரு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இனியென்னசெய்வேனம்மா-அம்மம்மாசகி
தெனமோசமாச்சுதம்மா

அநுபல்லவி.

தனையனை பெத்துதான் தப்பிப்பிழைப்பேனோ
வினையாய்முடிந்தது விதிப்பயனம்மையோ (இனி)

சரணங்கள்.

நயகுலாசாலியே நானும்பிரசவகட்டில்
சயனித்துக்கொள்ளுரேன் தலைகொஞ்சம்பிடியடி (இனி)
குழந்தைநழுவிப்பாரில் விழுந்தாபோல்காணுது
தழுவியெடுங்கள்திருஷ்டி கழியுங்கள்கூகுது (இனி)

பொது-விருத்தம்.

உத்ரம்குனிநட்சத்திரம் வோங்கியசவுமியவாரம்
சப்தமிகன்னியாலக்கினம் தான்கூடியிருக்கும்நாளில்
சித்திரமதுமைபோல திவஜராஜகுலம்விளங்க
பெத்தனள்புத்ரனைதாரை புத்திரனாகத்தானே

தாரை-சொல்-தரு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தனையன்பிறந்தானம்மா-அம்மம்மாசகி
தனையன்பிறந்தானம்மா

அநுபல்லவி.

முனிசனறவர்தன் மனதுமகிழவென்ன
குணமுருமூலைப்பாலை குடிக்கவாவென்று (தனை)
கண்ணைமிட்டிகைகால்களைதானசக்கி
வர்ணமுடனேகனி வாயினோர்போர்செய்ய (தனை)
தோகைமார்கண்டுதங்க தொட்டிலினிலிட்டு
மோகமானமாய்நின்று லாலிலாலென்றுபாட (தனை)

அன்னநடையாளிட பெண்ணாயிட்டுத்திட
மன்னன்சந்திரனிட வம்சமிட்டதோ. (தசை)

பொது-விருத்தம்.

தாரையுமனமகிழ்ந்து தாம்பெற்றமைந்தன்றன்னை
சீருடன்தலத்தைவார்த்து திருத்தியுகன்கழித்தமெனைவீர்
வாரிபோமுகத்திலிட்டு மதிப்பில்லாதொட்டில்வைத்து
நேரும்படப்பிடித்து நின்றுதாலாட்டலுத்தாள்.

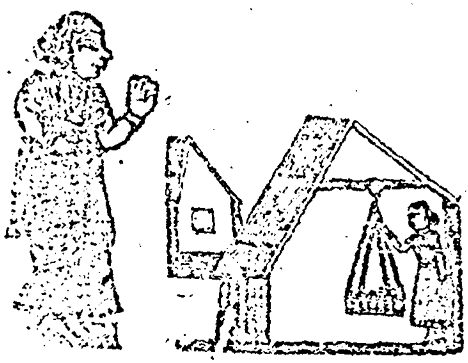

தாரை-தாலாட்டுந்-தரு-அடதாளம்.

பல்லவி.

லாலிலாலய லாலேமகனே-கண்ணே
தாலாட்டுவேனே.

அநுபல்லவி.

வாலப்பெண்களொத்தொருப் வந்தெதிராலின்று
காலிந்தப்பாமேல லாலிலாலென்றுபாட. (லாலி)

சரணங்கள்.

கடுவொருபொர்க்குஞ்சு காதுகுத்தும்சகுன்று
படல்சுந்திருச்சன்டு பார்த்துசித்திரைசெய். (லாலி)

கறுவில்லாசிவந்தகரும்பே குலக்கொழுந்து
மணக்கும்மருக்கொழுந்தேவளர்த்திட்டுடன்தொட்டினில்-லாலி

அடிவேண்டாமென்கண்ணே அமுர்தபாங்கிளியே
அழைத்தநொட்டில்கண்ணே தாலாட்டுத்திவைசெய. (லாலி)

பொது-விருத்தம்.

திக்குள்ளோரறியதாரை செல்வனைபெற்றபின்பு
சக்கரைதான்வழங்கி ஸ்தபனபுண்யாஹம்செய்ய
பகுகுருவென்றுநேய ப்ரகஸ்பதிதனைத்திருக்க
முக்கியமாய்சபையைப்பார்த்து முறையிட்டுசொல்வாள்தாரை.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக தாரையானவள் சந்திரவம்சம் தழைக்கும்படி பிள்ளையைபெற்றபின்பு தேவர்களிட குலகுருவாகிய ப்ரகஸ்பதிபகவான் புத்ரோத்சவம்செய்துகொண்டிருக்கிறபோது தாரையானவள்தோழியை அழைத்து சொல்லுகிறதைக்கேளுங்கள் சபையோர்கள்.

தாரை-தரு-அடதாளம்.

பல்லவி.

அழைத்தோடிவாடி -சகியினைகண்டு
அழைத்தோடிவாடி.

அநுபல்லவி.

குழந்தையைதான்பெற்று கொண்டிருக்கிறேனென்று
அழைத்துவார்த்தைகள்சொல்லி சகியேசந்திரனைகண்டு-(அழை)

எல்லோரும்[illegible]கூடியிருக்கின்றவேளையில்
பிள்ளைக்கிநீர்[illegible]து பேர்விடுவீரென்று (அழை)

கைகாப்புக[illegible]ப்பு கடுக்கன்மோதிரங்களை
வையகம்புக[illegible]ன் மைந்தனுக்கிடுமென்று (அழை)

[illegible]முனிவர்கள்தன் கிருபைமகிழ்ந்திட
விர்தவஸ்துவைக்கொண்டு வந்துப்போகுவீரென்று (அழை)

தாரை-சொல்-திபதை

வனஜாக்ஷியெனது வார்த்தைகேளும்
தனையனைபுகவாரம் நான்பெற்றேனென்று
சனிவாரம்புண்யாகனம் செய்யப்போமென்று
யொனமோடுகுலம[illegible]ப் யிருக்கிறோமென்று
உனையழைக்கவே[illegible]பிள்ளை யனுப்பினேனென்று
கெனம்பொருந்திட நாமகரணமுஞ்செய்து
தனையனைகொண்டுதான் போவீரென்று

எனதுபின்தொடர்ந்து பெருந்தந்தொமென்று
அழைத்துவாசந்த்ரனை அதிர்க்காரையாக
தழைக்கவேபார்புஷணம் சாரேறனம்மா.

வசனம்.

அடியம்மாசகி உன்னிட ஆரைக்கண்மணியாகியதாரை மைந்த னைபெற்றனள் ஞாயிற்றுக்கிழமை புண்யாஹவாசனம் நடக்குதென்று தெரியப்படச்சொல்லி புண்யாஹவாசனத்துக்கு சந்திரனை அழைத்துக் கொண்டுவாடியம்மாசகி.

பொது-திபதை.

குசலவார்த்தைதாரை கூறினாட்சணம்
விசிதமாகத்தோழி விடைபுரிந்து
நசிகனானசந்திர ராஜனுக்கெதிர்நின்று
குசகுசன்றாகதிர் கூறலுத்தாள்

தோழிசொல்-தரு-அடதாளம்.

பல்லவி.

மைந்தனைபெற்றுள்மாதுபெண்தாரை
மைந்தனைபெற்றாள்மாது

அநுபல்லவி.

சுந்தராங்காவெள்ளை சொல்லுகிறேன்
உந்தனைப்போலவே மைந்தனைப்பெற்றாள் (மைந்)

சரணங்கள்.

சப்தமிபுதவாரம் உத்திரநக்ஷத்ரம்
சத்தனவடிவாகவ்யா லக்கினத்திலேமாக (மைந்)

யந்திரகளுடனேசவ தந்திரமாய்புவியெலாம்
அந்தமாய்தானாளும் அரசனைப்போலவே (மைந்)

விதிக்கும்பிரம்மாவைப்போல் விஷ்ணுதேவனைப்போல்
ரதிக்குமன்மதனைப்போல் ராஜராஜனைப்போல் (மைந்)

கண்கள்சேல்கண்டைபோல் கண்டக்காகுபோல்
கண்கள்பேல்புருவம் சிந்தாமணிவில்லேபோல் (மைந்)

தோழி-வசனம்.

கேளும் சந்திரா உன்ஆசைக்கண்மணியாகியதாரை உனக்குகெர்ப்பமாயிருந்தாளே அந்தகெர்ப்பம் நேற்றிபதினாம் புதவாரம் உன்னைப்போலப்பிள்ளையை பெற்றாள் சனிவாரம் புண்யாஹவாசனம் ஆகை யால் உன்னை அழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னாள்வாரும் சந்திரா.

பொது-திபதை.

வந்தசகியுரைத்த வார்த்தையைதான்கேட்டு
சிந்தைமிகமகிழ்ந்து சிரேஷ்டமான
தங்கபூஷணங்கள் தாரைக்கும்குழந்தைக்கும்
நாமகரணவேளைதாம் பெறுமேவாவென்று
சோமராஜன்வந்து சொகுசுடன்தோன்றினான்

சந்திரன்வருகிற-தரு-அடதாளம்

பல்லவி.

வந்தான்சந்திரன் புண்யாஹவாசனம்
வந்தான் சந்திரன்

அநுபல்லவி.

இந்திராதிதேவர்
இருக்கும்சபையாடி

சரணங்கள்.

ப்ரதிஷ்டானபுரத்தைவிட்டதிகவரையாக
பொன்ரதமேறிச்சந்திரன்சர்பாதத்தான

பட்டாடைசாதுவை தப்பட்டிதங்கநூகமாம்
இஷ்டமானவர்க்கு யிருவோமென்று (வக்)

தினையனைமையெந்தி தாரைபிரசவப்படி
மன்னமேல்குந்திவதம் மந்திரமோதுவோமே (வக்)

கெருடகெந்தர்வ கின்னர்கிம்புருடர்களும
சரணவோமஞ்செய்யும் தருணத்திலகாரியாக (வக்)

சந்திரன்-விருத்தம்.

முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களேசருணம் நாற்பத்தெண்ணாயி ரம் மகாரிஷிகளே சருணம் கெருடகெந்தர்வ கின்னரகிம்புருடரே ச ருணம் சித்தவித்தியாதரரே சாந்தியுடசருணம் தேவர்களுக்கெல்லா ம்குலகுருவாகிய சுவாமி சருணம்.

சந்திரன்-விருத்தம்.

பனிந்துநானுரைத்தவார்த்தை பக்ஷமாயகேட்டுக்கொள்வீர்
தனையனையெனக்குப்பெற்றாள் தாரையென்னைக்கூடி
சனம்பெறநாலுங்காம கரணமுஞ்செய்யவேண்டும்
கனகமேனியன்கருத்தை கண்டுரைத்திடுவீரய்யா

வசனம்

கேளும் தேவர்களே முனிவர்களே இந்தபிள்ளையெனக்கு தா ரைபெற்றாள் பேரிட்டு புண்யாஹவாசனம் செய்யவேணுமென்று சந்திர ன் குலகுருவாகிய ப்ரகஸ்பதியை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் தேவரே.

தேவர்கள்-விருத்தம்.

சந்தனை மருவித்தாரை மைந்தனைபெற்றாளென்று
சந்திரன்வந்துதேவர் சபையினில்சொன்னதாலே
சிந்தையோசித்துமோசென்றுகல் கேட்டமென்று சொன்னால்
குந்தியின்நாமகரணம் கொப்பெனமுடிப்போங்கண்டாய்

வசனம்.

கேளுமம்மா தாயே இந்தபிள்ளை தாரையெனக்கு பெற்றாளென் று சந்திரன் வந்து இந்ததெய்வசபையிலே சொல்லுகிறான் அதுதெபா ய்யும் மெய்யும் பெண்களுக்குத்தெரியும் சொல்லுமம்மாதாயே.

தாரை-தீபகார்த்தம்-ஆதிதாளம்.

எந்தனைனிச்சய மியம்புவாயென்று
சொந்தமாய்கேட்ட சுரர்களேகேளீர்
சுந்திரம்தன்னை தொகைநான்பார்த்து

சந்திரனைகூடி பெற்றேனே
கையிலேந்தியிருக்கும்
மைந்தனைநாடிபெற்றேனே

சிந்தையிதென்றுதான் சிந்தையிலறியிலேன்
வந்துசத்குருவிடம் வாசித்திருந்தபோர்
சந்திரனைநான்கூடிபெற்றேனே.

வசனம்.

கேளுங்கள் தேவர்களே சந்திரன்குருவிடத்திலேவாசித்திருக்கு ம்போது சந்திரனிடமாபரேகை லாவண்ணிய சவுந்தரியங்களைபார்த் து மோகித்து கூடிமருவி இந்த குழந்தையை சந்திரவம்ஸம் விளங் கும்படி பெற்றுகையிலேந்திருக்கிறேன் தேவர்களே.

தேவர்-விருததம்.

பையல்சந்த்ரனைகூடி பாலனைபெற்றேனென்று
தையலாள்தாரைசொன்னாள் சுவாமியிச்சபையோர்கேழ்க்க
வையகம்புகழநன்றாய் வாழ்த்திநீர்பேருமிட்டு
தாய்யனைக்கூட்டி சேமமன்பின்அனுப்பிடுமே.

தேவர்கள்-வசனம்.

கேளுமையாசுவாமி குலகுருவாகிய ப்ரகஸ்பதிபகவானே இந்த பிள்ளையை சந்த்ரனைக்கூட்டிப்பெற்றேனென்று இந்தசபையில் எல்லா ருங்கேழ்க்கும்படி அம்மாள்சொல்லுகிறபடியால் இந்தபிள்ளைக்குபே ரிட்டு நன்றாய்ஆசீர்வாதஞ்செய்து சந்திரன்வசத்தில் குடுத்து சந்தோ ஷமாய் அனுப்பிவையும் சுவாமி ப்ரகஸ்பதிபகவானே.

ப்ரகஸ்பதி-விருத்தம்.

அத்திரிமாமுனிவர்பெற்ற அழகுசந்திரனேகேளிந்த
புத்திரனையுனக்களித்தேன் புகழென்றுபேருமிட்டேன்
பத்திரமாற்றுதங்கப்பதுமையைபோல்வளர்ப்பாயெந்தன்
பத்தினியைநீபாராமல்பதிஷ்டானபுரம்போயவாராய

வசனம்.

கேளும் அத்திரிபுத்திரனாகிய சந்திரா குழந்தைக்குப் புதனென்று பேரிட்டிருக்கிறது இந்த குழந்தையையெடுத்துக்கொண்டு யினிமேல் உன்பெண்ஜாதியாகிய தாரையை திரும்பிபாராமற்படிக்கு உன் வீட்டைப்பாரிக்கிடாமல் போய்ச்சேரும் பிள்ளாய்சந்திரா.

சந்திரன்-விருத்தம்.

போயினி வாருமென்று புத்ரனையெனக்களித்தீர்
போயினன்வாரேனிந்த புத்திரன்தான்விளங்க
வாயினால்மனதினாலும் வாழ்த்திடவேணுமுந்தன்
ஸ்ரீபாதம் மறந்திடாது க்ஷேமமாயிருந்திடேனே.

வசனம்.

கேளும் குலகுருவாகிய ப்ரகஸ்பதிபகவானே இந்த குழந்தைக்கு புதனென்று பேரிட்டு எனக்குஅளித்துப் போய்வரச்சொன்னீர் இந்தகுழந்தையை யவ்வளவிருத்திக்குபடியாய நன்றாய் ஆசீர்வாதம் செய்யுங்கள் உம்முடைய தேவியுடனே கூடி சுகமாய்வாழ்ந்திரும் நான் போய்வருகிறேன் சுவாமி.

ப்ரகஸ்பதி-விருத்தம்.

விஜயமுதல்சந்த்ரவம்சம் விளங்கிடுமனேககாலம்
மதிகுலசந்த்ரவென்னும் வம்சவர்தமைபுரப்பார்
மகராஜராஜபத்காலம் வலகில்செங்கோல்செலுப்பார்
சுகதகாமமேனகலட்டாம் கடவுள்தன்கிருபையால்கண்டாய்

ப்கஸ்பதி-வசனம்

கேளும் சந்த்ரா யினிமுதல் உன்னிடவம்சத்தில் அனேகம் வம்ச பேர்கத்தனர்கள் பிறந்து அனேககாலம் செங்கோலும் செலுத்தி பு லகெல்லாமாண்டுக்கொண்டு அனேககதைகளாக விஸ்தாரவையாராதனைச்செய்து இருப்பார்கள்சந்த்ரா.

வாழி-விருத்தம்.

கடவுள்தன்கிருபையாலிந்த கதையும்பூவுலகில்வாழி
அடவுடன்பாடியாடி அபிநயசிறப்போர்வாழி
படமில்லாததாரை மதிபுதன்குருவும்வாழி
இடரிலாமல்அம்பட்டர் இருந்திடவாழிவாழி
கவிபுதசிரேஷ்டர்வாழி கார்மேகவண்ணன்வாழி
தவமுனிபேர்கள்வாழி சதாசிவன்தானும்வாழி
அவனியைசிருஷ்டிசெயபும் ஆதிப்ரம்மாவும்வாழி
திவியினிர்வாழுந்தேவர் செல்வமும்மிகவேவாழி
தாராசசாங்கமென்னும் சரித்திரமெழுதினோர்கள்
சீருடன்பாடினோர்கள் செவிதனில்கேட்டபேர்கள்
பாரினில்பரதநாட்டியம் பரிமளித்திடசெய்தோர்கள்
நாரணர்கிருபையினாலே நலம்பெறவாழ்வார்தாமே.

மங்களம்-பல்லவி.

அத்திரிமாமுனிவருக்கும் மங்களம்
அனுசூயாதேவியார்க்கும் மங்களம்

அநுபல்லவி.

வஸிஷ்டமில்லாததூர்வாசமாமுனிக்கும்
சித்தரிஷியும் சத்காத்திரியருக்கும்

சரணங்கள்.

குத்தமென்றெண்ணாமல் குருசதிதனைச்சேர்ந்த
சந்தியசந்திரனுக்கும் அத்திரிமாமுனிவர்க்கும்மங்களம் (அத்)

குத்தம்பாராட்டாமல் குலசதியைகையில்
பத்தியேதான்வாழும் பிரகஸ்பதிக்கும்மங்களம் (அத்)

உத்தமசந்த்ரனை உறவாடிதான்புதனை
பெற்றதோர்தாரைக்கும் மங்களம் (அத்)

சந்த்ரனுடன் போர்செய்து
தான்செயித்திடவந்த இந்திரனுக்கும் மங்களம் (அத்)

அந்தமாகிய சித்தாதியர்
கெந்தர்வருக்கும் மங்களம் (அத்)

நந்திவாகனருக்கும் மங்களம்
அத்திரிமாமுனிவருக்கும் மங்களம்-ஜெயமங்களம் (அத்)

கிருஷ்டிகர்த்தனுக்கும்
சினிவாசனுக்கும் மங்களம் (அத்)

துஷ்டசம்மாறி கனகதுர்க்கையற்கும்
பட்டிலை கவிபாடும் (அத்)

மல்லுபட்டர்தனக்கும்
அஷ்டலட்சுமிகளுக்கும் (மங்களம்)

அத்திரிமாமுனிவருக்கும் மங்களம்
அனுசயாதேவியார்க்கும்

மங்களம்ஜெயமங்களம்
சுபமங்களம் நித்தியமங்களம்

தாராசசாங்கவிஜயமென்னும்

தாராசசாங்க நாடகம்

சம்பூர்ணம்.